

Mühacirət ədəbiyyatı

Mövzu-1

“Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının xarakteri və əsas mərhələləri”

Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı Şimali Azərbaycanın mühacirət ədəbiyyatı - Azərbaycanın söz sənətinin mühüm qollarından biri Azərbaycanın mühacirət ədəbiyyatı qədim tarixə malikdir.

Böyük filoloq alim Xətib Tebrizi (1030-1109) indiki İraqa mühacirət etmiş, ömrünün sonunadək Bağdadda yaşayıb-yaratmışdır.

XII yüzilin görkəmli Azərbaycan filosofu, sair və nasiri Sıhabəddin Sühreverdi (1154-92) bir çox qürbət elli gəzib dolarmış, ömrünün son illərini Helebde yaşamışdır. İmadeddin Nesiminin (1369-1417) də faciəli ömrü Helebde bitmişdir. XVI yüzildə Azərbaycan sairələrindən Sahi, Süruri, Tüfeyli, Hebib, Xelili, Matem, Qasimi, Gülseni, Bidari, Sahibi, Panahi, Xelife, Xezani), Basiri və başqaları Osmanlı imperatorluğunun müxtəlif bölgələrinə köç etmişlər. XVII yüzil sairələrindən Məsihi (1575- 1655), Saib Tebrizi (1601-79), İbrahim Ordubadi bir müddət Hindistanda yaşayıb-yaratmışlar. Əslən Qarabagdan olan XIX əsrin məşhur təriqət sairə Seyid Nigari (1795-1886) həyat və yaradıcılığının mühüm bir dövrünü Anadoluda keçirmişdir. Sonrakı dövrün sənətkarları icarısında də mühacirətdə yaşayanlar az olmamışdır. Lakin Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı məfhumu XX yüzilin siyasi mühacirətinin doğurduğu və formalaşdırdığı ədəbi-estetik anlayışı ifadə edir. Buna görə də Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı dedikdə, əsas etibarilə, XX əsrdə siyasi səbəblərdən dünyanın müxtəlif ölkələrinə səpələnmiş ədəbi səsiyyətlərin yaradıcılıq irsi nəzərdə tutulur.

Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının inkişafını 4 mərhələyə ayırmaq olar;

1909-1920

1909-1910-cu illərdə çar hökuməti Qafqazda bəzi islahatlar həyata keçirirdi. Bu islahatlarla əlaqədar hökumət Azərbaycanın azad fikirlə övladlarının fəaliyyətinə güclü nəzarət edirdi. Bu səbəbdən də bir çox qələm sahibləri Azərbaycanı tərk etməyə məcbur oldular. Sözü gələn mərhələdə Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının əsası qoyuldu və bu dövrün nümayəndələri mühacirət ədəbiyyatı ideologiyasının formalaşmasına böyük təsir göstərdilər. Bu mərhələnin görkəmli nümayəndələri sırasında əli bəy Hüseynzadə, Əhməd bəy Ağaoglu və Səra tarixində ilk demokratik respublika - Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin (1918-1920) banisi Məhəmməd əmin Rəsulzadənin adını gəlmək olar. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, İranda yasadığı müddətdə

Mehemmad Amin Resulzade Sarqde ilk Avropa standartlarına uygun "Iraninovin" qezetinin nasrine baslamisdi. Bu qazetde onun adebi maqaleleri, serleri ve tercümeləri nesr olunurdu. Sonralar Azərbaycanda ve Türkiyade nasr olunmuş bir sıra aserlerini de mahz edib iranda olduğu dövrde qelesa almışdır. 1911-ci ilin mayında Rusiya səfirliyinin tezyiği ilə Türkiyeye getmeye məcbur olan edib İstanbulda yenica çıxmağa başlayan "Türk yurdu" jurnalında mühüm bir qismi edabiyatsünaslıqla bağlı olan "iran türkləri" silsilə məqalelərini, "Sabilürresad" jurnalında isə həmin silsilənin davamı olan "iran tarixçeyi-ingilabi" eserini nesr etdirmişdir. Məhəmməd əmin Resulzadə bununla yanaşı, Azərbaycanın və bütün gərgin böyük mütefəkkiri Cəmaləddin Ofqanının "Məqaləti-cəmaliiyyə"sinin "Vahdeti-cinsiyyə fəlsəfəsi və ittihadı-lisanın mahiyyəti-həqiqiyyəsi" bölümünü fars dilindən türkcəyə çevirərək, Həmin dövrde İstanbulda yasayan Ə. Hüseynzadə və Ə. Ağaoglu da "Türk ocağı"nda, "ittihad və Taraqqi" cəmiyyətində çalışmış, müxtəlif mətbuat orqanlarında ədəbi publisistik yazılarla ardıcıl çıxış etmişlər.

1920-1941

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin süqutu ilə mühacirət edibliyyatının ikinci dövrü başlamışdır. Təxminən 1920-1940-ci illəri əhatə edən bu mərhələdə Azərbaycanın siyasi xadimləri ilə yanaşı, onlarla vətənpərvər ziyalı, alim, yazıçı ölkəni tərk etməyə məcbur olmuşdur. Bunların içərisində Olımerdan bəy Topçubasov, Ceyhun Hacıbəyli, Mirzə Bala Məmmədzadə, Almas İldirim, Öbdülvəhab Yurdsevər, Kerim Öder, Öhmed Cofəroğlu, Abbasqulu Kazımzadə, Məhəmmədəli Resuloğlu, Hüseyn Bəykəra, Məmməd Sadiq Aran, Ummülbanu (Bənin) və başqaları kimi görkəmli soxsiyyətlər vardır. Mühacirət edibliyyatının bu mərhələsi janr baxımından da rəngərəngdir. Onun əsas nümayəndələri poeziya, nesr, ədəbi tənqid, odebiiyatsünaslıq, publisistika ilə məşğul olmuşlar. Almas İldirim, Kerim Yaycılı, Öli Vulkan, Teymur Atesli və başqalarının poeziya sahəsindəki uğurları diqqəti çəkməkdədir. Xüsusilə, Almas İldirimə yaradıcılıq irsi mühacirət poeziyasının ən kəmil örnəklərindən sayılır. Öhmed Ağaoglunun, Ümmülbanunun, Ceyhun Hacıbəylinin, Səməd Ağaoglunun, Qurban Səidin nesr yaradıcılığı xüsusilə maraqlı doğurur. Ö. Ağaoglunun bəzi siyasi-fəlsəfi yazıları, o cümlədən "Sərbəst insanlar ölkəsində", "Mən nəyəm?", "Könülsüz olmaz" əsərləri bədii səpkidə işlənmişdir. Ummülbanunun "Nəmi" (1943), "Qafqaz günləri" (1945), "Paris günləri" (1947), "Ernst Yunkerlə görüş" (1951), "Mən tiryəki seçdim" (1959), "Sonra" (1961), "Yad Fransa" (1968), "Son ümidin çağırışı" (1971), "İvan Bənin son həcəti" kimi bədii nesr nümunələri onu təkəcə Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının deyil, həmçinin fransız nesrinin tanınmış nümayəndələrindən birinə çevirmişdir.

Semad Agaoglunun badii irsi esas etibarile "Strasburq xatireleri", "Zürriyyet", "Oyretmen Qafur", "Böyük aile", "Hücredeki adam", "Sovet Rusiya Imperiyasi", "Qatirin ölümü" kitablarında toplanmışdır. Onun atası .Agaoglu haqqında yazdığı "Babami xatirlarken" ve "Babamin arkadaslan" eserleri mühaciretdə yaranmış memuar nesrinin ən dəyərli nümunələrindəndir. Bu dövrdə tenqid, edebiyatsünaslıq və publisistika sahəsində də ciddi uğurlar qazanılmışdır. Mehəmməd Omin Resulzadənin "Azerbaycan Cümhuriyyəti", "istiqlal mefkuresi və genclik", "Qafqazya türkləri", "İxtilalçi sosializmin iflasi və demokratiyanın galaceyi",

"Çağdas Azerbaycan edebiyatı", M.B.Məmmədzadənin "Milli Azerbaycan herokati", Hilal Münsinin "Azerbaycan Cümhuriyyəti", Ə.Ceferoglunun "Azeri edebiyatında istiqlal mücadilesi" və s. əsərlər bu qəbildəndir. Azerbaycan folklorşünaslığının, edebiyatsünaslığının, ümumən, filoloji fikrinin dünya miqyasında təmsilçilərindən biri olan Ohmad Ceferoglunun tədqiqatlarında qədim türk yazılı abidələri, folklorşünaslıq, edebiyatsünaslıq və nəzeriyyə problemləri, klassik və çağdas Azerbaycan edebiyatına dair arasdirmalar xüsusi yer tutur.

"Azeri edebiyatında istiqlal mücadilesi" və s. əsərlər bu qəbildəndir. Azerbaycan folklorşünaslığının, şünaslığının, ümumən, filoloji fikrinin dünya miqyasında təmsilçilərindən biri olan Əhməd Ceferoglunun tədqiqatlarında yazılı abidələri, folklorşünaslıq, edebiyatsünaslıq və nəzeriyyə problemləri, klassik və çağdas Azerbaycana dair arasdirmalar xüsusi yer tutur.

"Azərbaycan yurd bilgisi", "Türk amacı", habelə İstanbul Universitetinin nəsr etdiyi "Türk dili və ədəbiyyatı" jurnallarının redaktoru foroqlu onların sehifələrində "Azeri xalq ədəbiyyatında sayaçı sözləri", "Gence dialektində 75 Azərbaycan bayatısının idən təhlili", "Dədə Qorqud dastanlarının antroponimlər sistemi" və s. ciddi nəzeri-analitik yazılar dərc etdirmişdir. logiya ilə bağlı arasdirmaları da ("Azeri türk ədəbiyyatında batıl etiqaqlar", "Anadolu və Azerbaycan uGaq folklorunda qalıqları", "Azerbaycan və Anadolu folklorunda saxlanan iki samən tanrısı") diqqətə layiqdir. Klassik irsimizin və müasir ədəbi prosesin tədgigi ilə də ardıcıl məşğul olmuşdur. 1932-1933-cü illərdə nəsr etdirdiyi əri sairə Siraci", "XVIII əsr azəri sairə Malik bəy Avçı", "Modern Azerbaycan ədəbiyyatına toplu bir bəxis" və s. Əsərləri müəllifin bu sahədə elmi uğurudur.

1941-1979

Azerbaycan mühacirət ədəbiyyatının üçüncü mərhələsi ikinci Dünya müharibəsi, əsas etibarilə, 1941-1945-ci illər müharibəsi nəticəsində mühacir ömrü yaşamaya məcbur olan siyasi-intellektual potensialı ehatə edir. Bu dövr yazarlarının əsərləri Almaniyada nəsr olunan "Azerbaycan" qəzetində, həmçinin

Türkiye metbuatında isiq üzü görürdü. Bu mühacir nesli artig yarim esre yaxin bir dövrdə formalasmis olan mühaciret edebiyatının özülü ve sütunlan üzerinde yükselmiş, onun ideya mefkuresini menimsemis, enenelerini davam etdirmisdir. Müxtelif edebi janrlarda yazmış Süleyman Tekiner, Abay Dagli, Obdürrehman Fetelibayli (Düdinginski), Alazan Baycan, Mehemmad Kengarli, Macid Musazade ve başqalan hemin nasli temsil etmektedir. Bu merhelede memuar janri xüsusile inkisaf etmişdir. Mahemmed Amin Resulzadenin "Stalinle ixtilal xatireleri", Memmed Altunbayin "Hürriyyate uçan türk", Süreyya Agaoglundun "Bir ömür böyle keçdi", . Yurdseverin "Azerbaycan istiqlal savasından xatireler", Naji Seyxzamanlinin "Azerbaycan istiqlal mücadilesi xatireleri" ve s. eserler bu qebildendir. Mehemmad min Resulzadenin "Azerbaycan kültür gelenekleri", "Azerbaycan sair Nizami", "Çagdas Azerbaycan tarixi", . Yurdseverin "Mirze Feteli Axundzadenin hayati ve eserleri", "Azerbaycan dram adabiyati", "Sabirin Azerbaycan edebiyatındaki yeri", "Azerbaycan sairlerinden Vagif ve Vidadinin yaradiciligi", H.Baykaranin "Azerbaycanda yenilasme herekatlan", "Azerbaycan istiqlal mücadilesi tarixi", M.B.Memmadzadenin "Qafqaz tarixinde türk Albaniya", Kerim Oderin "Azerbaycan" ve başqa adebi-tenqidi va publisistik tedgiqatlar bu dövürün mebsuludur. Mühaciret edebiyatının bu marhelesinin görkemli nümayendelerinden olan Abay Daglinin "Füzuli", "Dade Qorqud", "Genc ata", "Sakarya qarargahi", "Malazgirdden Sakaryaya", "Sakaryada 22-ci gün", "Albay", "Natevan", "Osir ruhlar", "Okullular" ve başqa pyesleri Türkiye adabi-madani mühitinde maraqla qarşilanmir.

Seyid Cefer Piseveri, Mehemmad Biriya, Hemze Fethi, Hökuma Billuri, Balas Azeroglu, Madine Gülgün, Qulamrza Sebrî Tebrizi, Qulamhüseyn Saidi, Mehemmedeli Mahmud, Hemid Nitqi va başqa yazıçı ve sairler iran hökumetinin despotizminden yaxa gurtararaq dünyanın müxtelif yerlerine, bir hissəsi ise Simali Azerbaycana mühaciret etmişdiler. Bu proses 1945-1946-cl illarda Cenubi Azerbaycanda Milli Hökumetin suqutundan sonra bas vermişdi. Bununla da Azerbaycan edebiyatında "Canub mövzusu" yaranmaga ve inkisaf etmeye başladi. İkiye bölünmüş Azerbaycan derdi, yurd, el-oba hasreti bu poeziyanın toxundugu esas mövzu hesab olunur.

1979 - indiyadek

Mühaciret edebiyatının son merhelesi Güney Azerbaycanda islam rejiminin (1979) formalasmasi ile elaqedar başlamışdır.

Texminen hemin illerden etibaren keçmiş Sovetler Birliyinde milli azadlıq harekatının güclenmesi, "yenidenqurma", "askarlia" va s. kimi siyasi prosesler demir perdenin tedricon aradan götürülmesine getirib çıxarmış, bu ise mühaciretin yeni bir dalgasının yaranmasına tekan vermişdir. Bu illerde

mühaciretin yaranmasını sertləndirən əsas amil, bir tərəfdən, Vətənimizin güneyində yaşayan soydaşlarımızın milli hüquqlarının tapdanması ilə bağlıdırsa, digər tərəfdən, Quzeydə milli-azadlıq hərəkatının güclənməsi, itirilmiş dövlətçiliyin bərpa olunması (Azərbaycan Respublikasının yaranması), azad, demokratik dünya ilə əlaqə və rabitə ehtiyaclarının reallaşmasıdır.

Mühacirət ədəbiyyatının müasir mərhələsinin özünəməxsusluğunu sertləndirən cəhətlərdən biri onun daha çox Güneydəki ədəbi potensiala söykənməsidir.

Bu mərhələnin özünəməxsusluğunu sertləndirən əsas amillərdən biri həmin mərhələdə Azərbaycanın hər iki parçasının - həm şimalının, həm də cənubunun ədəbi potensialının birgə istiraki, istiqlalçılıq, vətəncilik, dövlətçilik dünyagörüşü zəminində Bütöv Azərbaycan məfkuresini formalaşdırmaq cəhdi ilə bağlıdır. Bu, olduqca mühüm əhəmiyyət kəsb edən və mühacirətin keyfiyyətcə yeniləşməsini göstərən siyasi-mədəni amildir.

Azərbaycanın şimalında istiqlaliyyətin bərpasından sonra Azərbaycan türklərinin məskunlaşdığı ayrı-ayrı ölkələrdə təşkilatlanma işləri sürətlənmiş, yeni-yeni mərkəz, ocaq və cəmiyyətlər meydana gəlmişdir. Məhz bu təşkilatlanma nəticəsində Azərbaycan diasporunun güclənməsi milli-mədəni mərkəzlərin yaranması prosesini sürətləndirmiş, bu isə özlüyündə mühacirət ədəbiyyatının inkişafına və yeni mərhələyə qədəm qoymasına ciddi zəmin hazırlamışdır.

Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının son mərhələsindən danışarkən onu təmsil edən bir çox ədəbi şəxsiyyətlərin uzun illik qürbət həyatı yəgəna da, ədəbi-kulturoloji fəaliyyətlərinin müstəqil Azərbaycan dövlətçiliyinin bərpasından sonra genişləndiyini qeyd etmək lazımdır.

Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının çağdas mərhələsi janr baxımından da zəngin və rəngarəngdir. Mövcud ədəbi nümunələr içərisində poeziya, nəsr, dramaturgiya, tənqid və ədəbiyyatşünaslıqla bağlı esərə təsadüf olunur. Mühacirətin poetik irsi Həmid Nıtqi, Məhəmmədəli Məhmud, Turxan Genceyi, Qulamrza Sabri Təbrizi, Alırza Miyanalı və başqalarının adları ilə təmsil olunur.

Onların poetik və elmi esərləri ədəbiyyatımıza yeni mövzu və çalarlar gətirmiş, onu üslub baxımından zənginləşdirmişdir.

Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının son mərhələsi özünün yaygınlığı və çoxməkanlılığı ilə də diqqəti cəlb etməkdədir. Belə ki, əgər evvelki mərhələlərdə mühacirətin fəaliyyəti, əsaslı olaraq, Türkiyə, Fransa, Almaniya, Polşa kimi bir neçə ölkə ilə məhdudlaşmışdısa, son mərhələdə bu ədəbiyyatın planetimizin ekser dövlətlərində yarandığı müşahidə olunmaqdadır.

Son illərdə Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının digər türk xalqlarının mühacirət ədəbiyyatı ilə əlaqəsi genişlənir. Bu əlaqələr gücləndikcə qürbətə türk dünyasının vahid mədəniyyət məkanının yaranması daha intensiv səciyyə dahiir.

Bu proses, sübhesiz ki, edebi düşünceden de yan keçmemis va qürbatde yaranan adebiyyatına mazmununa, xarakterine, ruhuna ehemmiyyətli tesir göstərmişdir. Mühacirətdə yasayan Azərbaycan adebi sexsiyyətlərinin yaradıcılığında türkçülük amilinin güclənmesi, həmçinin bir çox mühacir türk ediblərinin Azərbaycan ünvanlı yazıları bu tesirdən qaynaqlanmaqdadır.

Azərbaycan mühacirət edebiyatının sonuncu marhaləsini səciyyələndirən digər mühüm və fərqləndirici cəhət vaxtla vahid adebi məkan hesab olunan postsovet regionunun bu gün mühacirətin maskunlaşdığı makana inteqrasiya olmasıdır. Başqa sözlə, Azərbaycanın istiqlaliyyətə qovuşması sovet imperiyası dövrünün təbii miqrasiyasını birbaşa mühacirətin adebi potensialına çevirmişdir. 1990-cı illərdə Azərbaycanı tərk edən və mühacirətdə edəbi fəaliyyətlə məşğul olan yazıçıların sırasında aşağıdakıları qeyd etmək olar: Nuride Ates, Azer Obilbaylı, Vüqar Demircibaylı

Mühacirə-2

“Mühacirət ədəbiyyatının araşdırılması problemləri”

Mühacirə istiqamətləri:

1. Müstəqillik illərindən başlayaraq mühacirət ədəbiyyatının intensiv araşdırılması
2. Xalqların mühacirət ədəbiyyatı haqqında araşdırmaları
3. Mühacirət ədəbiyyatı milli ədəbiyyata qatdığı zənginliklər
4. Mühacirət ədəbiyyatı deyildikdə nə nəzərdə tutulu
5. Mühacirliyin ortaya çıxma səbəbləri

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

1. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
2. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
3. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
4. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
5. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Mühacirət ədəbiyyatı yalnız Azərbaycan bədii düşüncəsinə məxsus olmayıb, dünya xalqlarının bir çoxunun ədəbiyyatının əsas xüsusiyyətlərindəndir. Almaniya, Avstriya, Portuqaliya, Polşa, Macarıstan, Hollandiya, Yunanıstan, Çin, Suriya, Livan, Öfqanıstan, Argentina, Uruqvay və b. ölkələrdə mühacirət bu və ya digər şəkildə bas vermişdir. Bir sözlə, mühacirət hadisəsindən yan keçən

xalq va onun edebiyatini tapmaq çox çetindir. Yalnız Amerika və ingilis adabyyatında mühaciratin olması ilə bağlı rast gəlmək olmur. Bununla belə, düşünürük ki, mühacirət bu ölkələrdən də yan keçməmişdir. Bu mühaciretlərin çoxu XX əsrdə müharibələr, siyasi sistemlərin dəyişməsi nəticəsində bas verib. Almaniyada faşizmin elindən bas götürüb mühacirət həyatı yaşayanlar çox olmuşdur. Xüsusilə keçmiş Sovet siyasi sistemində daxil olan xalqların hər birinin bədi düşüncəsində mühacirət hadisəsi, bu və ya digər şəkildə bas vermişdir. Burada rus mühacirət ədəbiyyatı əsas yerlərdən birini tutur. Rus xalqı ötən əsrdə dörd mühacirət dalğası yaşamış; 1917-30-cu illər, 1941-1945-ci illər, 60-cı illərin sonları. Bu mühacirət nümayəndələrinin bir neçəsi (A.Beliy, A.Kuprin, M.Svetayeva, A.Zinovyev, A.Soljenitsin və b.) bir müddət sonra geri-vətənə dönmüşlər. Rus inqilabından sonra M.Qorki də bir müddət mühacirətdə yaşamış və bu dövr onun yaradıcılığında mühacirət dövrü kimi səciyyələnir. Rus mühacirət ədəbiyyatının nümayəndələrindən V.Nabokov və A.Soljenitsin Nobel Sülh mükafatına layiq görülmüşlər. əgər rus mühacirət ədəbiyyatının nümayəndələri Avropa və Amerikaya üz tutmuşlarsa, bəzi avropalı mühacirlər isə keçmiş Sovetlərə sığınmışlar. İohanna Bexer keçmiş Sovetlərə mühacirət etsə də, bir müddət sonra geri dönmüşdür. Xilda Domin isə Almaniyadan iki dəfə mühacirət etməsinə rəğmən, sənə qədər qərar tuta bilməmiş, ölkəsinə qayıtmışdır.

Ayrı-ayrı xalqların mühacirət ədəbiyyatı haqqında nozori aragdırmalardan aydın olur ki, mühacirət ədəbiyyatı milli ədəbiyyatın ayrılmaz tərkib hissəsi olmaqla müxtəlif dövrlərdə və formalarda təzahür etmişdir. Mühacirət ədəbiyyatının dövründən, mövzularından əsli olmayaraq milli ədəbi-bədii fikri zənginləşdirən və çoxşəxsliliyin edən faktorlarından biridir. Artıq həmişə tərəfdən qəbul edilmişdir ki, bir çox hallarda vətəndaş "dövlət ədəbiyyatı" kimi qələmə verilən bu ədəbi-bədii irs xalqın ümummilli irsinin ayrılmaz bir hissəsidir. Mühacirət ədəbiyyatı bir neçə cəhətdən milli ədəbiyyata zənginlik gətirir:

- birincisi, milli ədəbi prosesdən kənarında yaranmasına rəğmən, onu təmsil edir və yaşadır;
- ikincisi, milli ədəbiyyatın mövzu və problemlərini, yayılma ərazilərini genişləndirir və zənginləşdirir;
- üçüncüsü, milli ədəbiyyatın dünya ədəbiyyatı ilə bağlılığına geniş imkan yaradır;
- dördüncüsü, milli ədəbiyyat fərqli dünyagörüşlərin (siyasi, ədəbi, kulturoloji və s.) sintezi şəklinə meydana çıxır;
- beşincisi, ədəbi-bədii düşüncənin inteqrasiya proseslərini gücləndirir;
- altıncısı, vətəndaş yaranan ədəbi-bədii məhsullardan fərqli seçməyə imkan yaradır rəğmən, nə zamansa yenidən vətənə dönür və özünəqayıdış funksiyasını yerinə yetirir;
- yeddiincisi, milli ədəbiyyatın dil bənzərliklərini ağırlaşdıraraq daha da zənginləşdirir;

-sokkizinci, mühaciret edebi-nozeri irsi vetendo yaranan odobiyyata, hadisoloro forqli baxis sorgilayir; v.s

Əlbette, ümumen mühaciret edebiyatına mexsus bu cür keyfiyyetlerin sayini artirmaq da aragdirma boyu bu mesolelere yeri geldikce qayidacagiq. Ancaq bir meseleni xüsusi qeyd etmek gerekir; Azərbaycan mühaciret edobiyyatının özünemoxsus xüsusiyyetleri, formalasma prinsiplori, merhele ve problemleri var. Bu özünemexsusluqlar içorisinde mühaciret anlayisi da xüsusi yer tutur.

Azərbaycan mühaciret edebiyatının arasdırma dövriyyesine daxil olmasından sonra (öten yüzilliyin 80-ci illerinin sonları) bele, bu anlayisin milli edebiyat tarixçiliyimizdeki yeri, rolu ve mövqeyi hale de öz hollini tapmayib: mühaciret edebiyati dedikde ne nezerde tutulur, onun togokkülu, morheleleri, nümayondolorinin müayyenlosmosindo hansı prinsipler götürülür ve s. Melumdur ki, mühaciretin tarixi, ictimai-siyasi gorhi müxtelif zamanlarda insanların ya toplu, ya da tok-tok bir yerdon (konüllü, ya macburi) bagga yero köçmesi ile müayyen olunur.

Mühacirotn tarixine baxdiqda mühacirliyin müxtelif sebeblerden (ictimai, siyasi, dini, könüllü ve s.) ortaya gixdigi aydin olur. Bugünün özündo belo mühacirotn müxtelif formalan tozahür etmekdadir. Indi dünyanın daha qlobal olması mühacirotn xarakterini de deysisib, mühaciretin yeni formalari yaranib.

Internet ve çap resursları indi yüz il ovvolki imkanlardan yerlo-göy qeder ferglidir. Mühacirotnde yasayaraq vetende, vetendo yasayaraq mühaciretnde eserler de derc etdirmek mümkün olur. @ger sovet dövründo ölkoden konarda yaranan ve olkedo yazilaraq da kenarda derc edilen esorlor mühaciret edobiyyati hesab olunurdusa, indi ferqli yanasmalar mövcuddur. 1971-ci ilde Fransanın Strasburq seherindo anadan olan diplomat qızı Olif Sofogin yagadigi yer hem Türkiye, hem de Avropadir. O, istenilon vaxt Türkiyeye qayida bilir, yaxud "Çarpeleng uçuran" romaninin müollifi diplomat oğlu Amerikada yasayan X.Hüseyni iso mühacirotn odobiyyatının nümayendosi hesab edildiyindon vatenine döno bilmir. @ger öten yüzilliyin 20-50-ci illorinde Sovetlerde yasayan yazıçı vo sairlerin xaricde derc edilen eserleri mühacirotn edebiyati nümunosi hesab edilib onun müellifi damgalanirdisa, bu gün bele bir problem yasanmir. Bütün bunlar onu gösterir ki, çağdas dövrdo mühaciretin forma ve mezmunu deyismisdir. Bele olan halda biz do mühacirotn edebiyati anlayisina yenidon baxmalı, onun konturlanini, sorhadlerini ve xarakterini deqiqlosdirmoluyuk.

Azərbaycan mühacireti edebiyati tarixinin haradan bağlanması ilo bağlı edebiyatsünaslıqdaki elmi qonaotier de müxtolifdir. Prof. Vagif Sultanlinin mühaciret edebiyatının tarixini edobiyyatımızın tarixi qodor qedim hesab etmesindo do prinsip etibarile müoyyon bir qanunauygunlug var (Sultanli V. Azer-baycan mühaciret odobiyyati, B., 1998, s. 9). Görünür, ele buna göredir ki,

prof. V.Sultanli mühaciretin tarixini gedim odoblyyata aparmaqda tamamilo haqlidir. Xüsusilo Nosiminin mühacirot odebiyyatina aid edilmesi fikrini on azindan inkisaf etdirmek lazimdir. Lakin bezi deqiglosdirmelore ehtiyac vardir; bezen qürbot, kög, qaçqin, sürgün odebiyyatini da mühacirotin torkibino daxil etmek meyillerine rast golinir. Ancaq demoliyik ki, burada bozi sestosmelar olsa da, bu nümuneler bütünlüklo mühacirot anlayisini ifade etmir.

Tarix boyu Azərbaycan alimlerinin, sairlerinin müeyyen isgallar neticesinde saslari Grebistandan, Hindis-tandan ve dünyanin müxtelif yerlerinden galmisdir. Hebibinin yaradiciliginin böyük bir hissesini Türkiyade keçirmesine regmen, naden onun, heç olmasa, mühaciretdeki yaradiciligini bu kontekstda öyrenmirik. Ömrünün bir hissesini Azərbaycanda yasamis e.Hüseynzada, .Agaoglu, A.Ildirim va b. yaradiciligini mühacirete aid edir, ancaq eyni aqibati yasayan Hebibini, Zülalini, Sürurini ve b. kanarda qoyurug.

Azərbaycan arazilerinden kenarda (Hindistanda, Iraqda, Suriyada ve s.) yasayib yaradan sairlerin yaradiciligini hansı prinsipler esasında öyrenmeyin, tedqiq etmayin zamani galmisdir. Qebul edek ki, "Azərbaycan edebiyati tarixi" anlayisinin va buraya daxil olan nümayendelerinin yaradiciliginin hansı prinsiplerle öyranilmasi maselesinin özü de hala tam olaraq formalasmayib. Lakin bu problem haqda sonra...

Arasdirmalar gösterir ki, adebi mühacirat XX esr hadisasi olmayib, daha evvallere gedib gixir. Azərbaycan adebiyyatinin qadim va orta esrler dövründe mühaciret edebiyati anlayigina uygun galan nümuneler çoxdur. Ona görə de adabiyat tarixçiliyimizde bu problema yeniden baxmaq lazim galir. Azərbaycan siyasi va adebi mühitinda zaman-zaman bir yerden diger yerlere mühacirlik bas vermisdir.

Ancaq bizde nadensa mühacirat dedikda daha cox siyasi sabablar baximindan ölkani terk edan mühacirlerin yaradiciligina müraciat edilir. Halbuki mühacirliyin yalnız siyasi meselelerden deyil, iqtisadi problemlerden de yaranmasi ile bagli faktlar vardir. Hetta tamamilə sababsiz va könüllü olaraq bir yerden basqa yera kög ederek yazib-yaradan adebi saxsiyyatlar de az olmamisdir. Bütün bunlara regman, Azərbaycan adebiyyatsünasliginda mühacirat adebiyyati dedikde daha çox XX yüzilin avvallerinden sonraki dövr nazerda tutulur. Dogrudan da, Azərbaycan siyasi va adebi mühacirati mahz bu dövrdən başlayaraq intensiv sakilde tesekkül tapir va yeni marhale olaraq formalasir. Lakin bu o demek deyil ki, mühacirat adebiyyatini yalnız bu dövrlə mahdudlasdirmaq lazimdir. XX asre qader mühacirlikle bagli (tarixi, ictimai-siyasi, adebi-badii rakurslarda) ager müayyen faktlar va nümunelerin olmasi ile bagli yeni faktlar, arasdirmalar bu probleme yeniden nezer salmagimizi sertlendirir. Xüsusile, XIV asrden başlayaraq (I.Nasimi de bura daxil olmaqla!) bir çox Azərbaycan sairlerinin Türkiyaya köç etdiyini görmək olar.

Öten yüzilliyin 20-ci illerinde Azərbaycan adabiyatı tarixçiliyi istiqamətində fundamental arasdırmalar apararı ismayıl Hikmat ölkeden kenarda yasayan sair, adib va alimler içeresında Hamidi, Xelili, Hebibi, Hagimi, Süruri, Basiri, Matemı, Kisveri, Bidari, Sahabi, Panahi, Sahi, Acem Niyazi, Sah Qasim, Nami, Masum, Füzuli, Saib, Qövsı, Mesihı va b. adlarını çakır

Qeyd edek ki, XIX yüzil siyasi mühaciretinden sonra Türkiyeye geden sairler haqqında malumatımız çox azdır. Bu istiqamətdən yansıdıda mövcud rus ekspansiyasına qarşı mübarizə apararı va asarlarında idoloji cəbhə açarı Seyid Nigarını göstərmək olar. Seyid Nigarını XIX yüzillikdə Azərbaycan mühaciretinin ən görkəmli nümayəndəsi hesab etmək olar. O, əvvəlcə Amasiyada Seyx İsmayıl Siracəddin Sirvanının müridi olduqdan sonra Qarabəgə dönmüş, bir müddət sonra isə siyasi səbəblər üzündən yenidən mac-burən Türkiyeye-Amasiyaya gətmiş, orada yasayıb yaratmışdır. Samaxı koməndantı erməni Medetov tərəfindən vətənidən uzaqlaşdırılmış, əvvəlcə Ahiskaya, sonra isə Amasiyaya yerləşmişdi. .Caferoğlu da yuxarıdakı fikrində məhz I.Sirvani və S.Nigarını nəzərdə tuturdu.

Nigarının seirlerindəki milli ruh va mühacir ruhunun yasadılması onun tamamilə mühacirət ədəbiyyatı nümayəndəsi hesab etməyə əsas verir. Ancaq S.Nigari Amasiyada yagayıb yaradan tək Azərbaycan sairı olmamışdır, yoxsa tədqiqatçı professor burada yaranan ədəbiyyatı Azəri seir məktəbi hesab etməzdi. E.Cəferoğlu bu gairlər içeresində Sadi Qarabəgi va Seyid Nigarının oğlu Seracının də adlarını gəkirvəsəirələrindən nümlər veriyülmhaciretil tədiatoinin də iğində olduie mühacirət ərasında ideya yaxınlığının olduğunu bildiren e.Cəferoğlu yazırdı: "Amasiyalı Azəri sairlərinin rüslərə qarşı mücadiləsi son on iki ildə Türkiyeye pənah gətirən mühacir Azəri ziyalıları ərasında daha geniş yayılmışdı. İstanbulda nəsr edilən Azəri istiqlal mücadiləsi mətbuatı bu ədəbi-siyasi məktəbə geniş yer verməklə milli mücadilənin daha da qüvvətlənməsinə xidmət etmişdir"

Bu da var ki, mühacirətdə olanların hamısı əsərlərində vətən idealini yasatmamış, bəzən isə yaradıcılığını davam etdirməmişdir. Sühəsiz, XX yüzilə qədr olan mühacirlərin yaradıcılığında bu xüsusiyyət az inkisaf etmişdir. Yəni onlar mühacirətdə yasasalar da, əsərlərində daha çox qürbətçilik, həsrət motivləri yer almışdır. Lakin eyni vəziyyətlə XX əsr mühacirləri ərasında da qarşılaşmaq mümkündür. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının iki məşhur nümayəndəsinin yaradıcılığına nəzər salaq: bunlardan biri O.Hüseynzadə əgər Türkiyədə çox az yazmışsa, digəri e.Ağoğlu son dərəcə zəngin va məhsuldar yaradıcılıq yolu keçmişdir. Ancaq hər ikisinin əsərlərində digər mühacirlərimiz kimi, Azərbaycan idealini təsvir edilməyib. Beləliklə, mühacirət ədəbiyyatı anlayışı və onun təsəkkülü problemlərinə nəzər salarkən bir çox məsələlərin hələ də həllini tapmadığını görürük. Bu məsələləri arasdırmaq, bütün dəsələri yerinə qoymaq

mühaciretsünasligimizin yeni aragdirma merhelesinin esas obyektlerinden biri olmalı, adabiyat tarixçiliyündeki yeri, mövqeyi, nümayendalari, marhele ve problemleri fundamental sakilda yenidon arasdirimalidir.

Mühazirə

“Legion ədəbiyyatı”

Mühazirə istiqamətləri:

6. Legion ədəbiyyatının özünəməxsus xüsusiyyətləri
7. Azərbaycan legion ədəbiyyatı siyasi mühacirət dünyagörüşünün bədii ifadəsi kimi
8. Mühəribə dövründə ‘Milli Birlik’ Azərbaycan qəzetlərində materialların çapı
9. Aparıcı janr olan poeziya
- 10.Şeir formasının populyarlığı, ağızdan-ağıza düşməsi

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

6. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
7. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
8. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
9. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 10.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Azərbaycan legionerləri

XX osr tariximizin bu güna qador öyronilmayen bir dövrünün arasdirilmesi, sübhosiz ki, ahomiyotlidir. Azorbaycan Xalq Cümhuriyyati zorla devirildikdon sonra Azorbaycanda möveud rejima qarsi güclü mübariza aparilmisdir. Milli dövlətçiliyin qorunmasi, yeni rejimin xalqin milli-monavi dayorlarini inkar haddina çatdirmasi ölkoda ciddi problemlor yaradir, insanlarin müqavimat gücünü artirirdi.

Sovet sisteminin qanlı terror üsuluna osaslanmasi ohalida bu rejima qarsi barismazliq mövqeyini güclondirirdi,formalasmagini yalniz 1941-1945-ci illaro aid etmak tarixi hadisolora obyektiv yanasmamaqdan iroli galardi. Belo ki, obyektiv tarixi yanasmanin on dogrusu,

1920-ci ilin 28 aprel hadisolori, hamin gün Azorbaycanin bolseviklar torofindon isgal edilmasidir. Mahz homin hadisalardan sonra Azorbaycanda çoxiu sayda silahli üsyanlar basladi, xalqin ayni-ayri bölgalarda sovet rejimini

devirmək cəhdləri oldu. Zorla kollektivləşmə, amansızcasına həyata keçirilən sonayləşmə, Stalinin birbaşa başçılığı ilə aparılan kütləvi terror hadisələri insanların yaddaşında dərin izlər buraxmışdı. Təsədüfi deyildi ki, imkan yarandığı halda əhəlinin bu narazılığı uza çıxır, yeni müqavimat forması alırdı.

Oslında sovet dövlətinin uzun illər apardığı təbliğatın neqativ halları da ortaya çıxdı. Bəla ki, sovet təbliğat məşini sovet oşqarını "öz sosialist vətəninə sdaqətli", "Kommunist Partiyasına dərindən bağlı", "asl sovet patriotu" kimi təqdim etsə də, bu reallıqda əksini tapmadı.

Təsədüfi deyildi ki, minlərlə sovet əsgərinin alman fəşistlərinə təslim olmasını və onların mövqeyinə keçməsinə gizlətmək də mümkün olmadı. Sayı milyondan çox olan sovet əsgərinin Vətən müharibəsində "sosialist vətəni"no qarşı silahlı mübarizəyə başlaması qaçılmaz faktlardır. İnsanların cəbhəni dəyışməsinin əsas əsaslıca səbəbi adamların azad demokratik qaydalarla yaşamasına şərait yaratmayan Stalin rejimində, sovet sosialist sistemində idi.

Digər tərəfdən, Azərbaycan legionerlərini heç bir cəhətə görə təsizləmə, nəsional-sosializmlə bağlamaq olmaz. Onların fəaliyyətini ikinci Dünya müharibəsi illərində Sovet İttifaqında yaradılmış "kommunist niqablı", "Azad Almaniyə" təşkilatı da əyniləndirmək düzgün deyildir. Azərbaycan legionerlərinin 1943-cü ildə, Berlində keçirilən qurultayı onların apardıqları mübarizənin bilavasitə Azərbaycanın müstəqilliyi ilə bağlı olduğunu göstərdi. Eyni zamanda, Azərbaycan legionerlərinin və "Milli Azərbaycan Komitəsi"nin almanlarla yaxınlığında ciddi nöqsanlar axtararkən, digər Qərbi dövlətlərinin də Stalinə dəstəkləməsinə həmin mövqədən yanaşılmalıdır. Bu, həm də onunla izah edilir ki, müharibənin bağlanmasıda hər iki rejimin (sovet, fəşist), dünyada heqemonluq istəkləri əsaslıca rol oynamışdır.

Azərbaycan legionerləri ümidlərini yalnız Hitlerə bağlamamışdılar, onlar müharibənin sonlarında ABŞ və Böyük Britaniya ilə əlaqələr qurmaya çalışıb öz siyasi vəzifələrini reallaşdırmaq, Stalin rejimi ilə mübarizə niyyətində idilər. Nəhayət, Azərbaycan legionerlərinin fəaliyyətini arasıdırarkən aşağıdakı

- 1920-ci ildə işğal edilmiş, sonradan Sovet İttifaqına qatılmış Azərbaycan Respublikasında mövcud olmuş bolşevik rejimi xalqın milli müstəqilliyini almış, onun azad bir dövlət formasında inkisafına imkan verməmişdir;

- Stalin rejimi azad sözü, azad mətbuatı, azad fikri bəgəms, ölkədə terror rejimi yaradılmışdır;

- Sovet rejimi kəndlilərin, fəhlələrin, ziyalılərin hüquqlarını əlindən almış, onları özünün saxta təbliğat silahına çevirmişdir;

- Azərbaycan xalqı, digər sovet xalqları ilə birgə imkan düşərsə, mövcud rejimi dəvirməyə daim imkan axtarmışdır;

-ikinci Dünya müharibəsinin başlanması ilə formalaşan Azərbaycan legionərləri çətin şəraitdə olmalarına baxmayaraq, milli müstəqilliyimizin qazanılmasına,

Almaniya hökumati tərəfindən tanınmasına çalışmış və buna nail olmuşlar; illərində Almaniya da fəaliyyət göstərən

Azərbaycanın ayrı-ayrı siyasi xadimlərinin və nüfuzlu hərbi- legionerlərinin köməyi ilə minlərlə vətəndaşımızın həyatı xilas edilmişdir;

- Azərbaycan legionerlərinin 1943-cü ildə Berlində Milli Azərbaycan Qurultayının keçirilməsi mühüm tarixi-hadisə olmuşdur. Belə ki, həmin qurultayda Azərbaycanın müstəqil dövlət olması fikri xüsusi vurğulanmışdır;

- 1945-ci ilin martında Azərbaycan legionerlərinin böyük fəaliyyəti nəticəsində Almaniyanın Azərbaycanın müstəqilliyini tanıması mühüm tarixi hadisədir;

- Azərbaycan legionerlərinin Almaniya da mətbuat orqanlarını yaradaraq tariximizi, ədəbiyyatımızı, mədəniyyətimizi təbliğ etmələri böyük əhəmiyyətə malikdir;

- Azərbaycan könüllülərindən ibarət nizami hərbi hissələrinin yaradılması uğurlu döyüşlər aparması çağdaş vəziyyətdə ordu quruculuğu və gənc nəslə döyüşçülük, gənclik hisslərinin təbliğ edilməsi baxımından təqdirəlayiq haldır.

Sübhətsiz, Azərbaycan legionerlərinin tarixi əhəmiyyətini onların məğlubiyyəti, yaxud qələbəsi ilə müəyyənləşdirmək düzgün olmazdı. Həmin nəticədən asılı olmayaraq onlar güclü qüvvələr formasında Azərbaycanın müstəqilliyi xattını yürütmüşlər.

Azərbaycan legionerləri sovet rejimi əleyhinə yönəlmişdən, Stalinin idarəsi ilə bəzənmişindən, xalqımızın milli-müqavimət gücünü ortalığa qoyduğundan Azərbaycan tarixində şərəfli yer tutmağa layiqdir.

Berlinə Azərbaycanın Milli Birlik Məclisinin orqanı olaraq "Milli Birlik" jurnalı da nəşr edilirdi. Aylıq olaraq çap edilən jurnalda (1000 nüsxə tirajla) rəsmi məlumatlarla yanaşı, Azərbaycanın tarixi, müstəqilliyi ilə də bağlı yazılara rast gəlmək mümkün idi. Jurnalın redaktoru Cəlil İsgəndərli, aparıcı müəllifləri Ənvər Qaziyev, Cabbar Məmmədov və Lətif Kərimov idi.

"Siyal" jurnalı 1940-ci ildən, Berlinə ayda bir dəfə rus dilində nəşr edilirdi. Jurnalın baş redaktoru Vilhelm Reets idi. Jurnalın 1944-cü ildə çap olunmuş 12-ci sayında aşağıdakı başlıqlı yazılar vardı: 1) "Şəhərdə döyüş. Azərbaycan könüllüləri şərqdəki gizli təşkilatlarla mübarizə aparırlar". 2) "O biri tərəfdə. İngilis, Amerika qəzet və jurnallarından". 3) "Xirdələnməyən rubl" - N. S. Leskovun hekayəsi. 4) "Böyük imperiya - Alman dövlətinin taleyi". 5) "Leyli və Məcnun" - Nizami Gəncəvinin əsərlərindən". 6) "Nəpərkor vraqam - Alman dəmiryolçularının həyatı və mübarizəsi". 7) "Orqanın səsi - Emmanuel Reyndlyayın məqaləsi". 8) "Oz torpağında" - "Xüsusiyyətçi kəndçi - ölkənin çiçəklənməsinin girovudur". 9) "Volqa oğlu" - Könüllü öz döyüşçü yoldası haqqında".

Jurnalin 4-cü sahifesinde mayor ebdürrehman Fatelibayli Düdenginskinin qahramanlığı, döyüs sücaeti haqqında maqale va onun zabit formasında fotosu verilmişdir. Mayor haqqındaki maqale bu sözlərdə yekunlaşır: "Mayor döyüşən və öz xalqının inamli oğludur. Belə insanların yolu bir dəfə və hamisəlik müəyyənleşir. Xarəkersiz siyasi oportunitizmi inkar edən mayor deyir: "Biz türk mənşəli xalqıa, belə olmuş və hamisəlik də qalacaq".

Avropanın yasayıb qalması uğrunda Almanyanın apardığı mübarizədə böhran yaranmış və bəzi müttəfiqlər inamlarını deyişdilər, nəticədə cəbhələrdəki ordu hissələri geri çəkildilər. Lakin heç zaman, bir saniyə belə, mayor Fetelibaylinin və onun döyüşçülərinin qətiyyətində tərəddüd yaranmadı. Azərbaycan dağlarında "inam" sözü müqəddəsdir və bundan ötrü öz canlarını belə esirgəmirilər.

Jurnaldaki isərelənmiş 3-cü fotonun izahi belə təsvir olunurdu: "Bütün ölkədə xalq dəstələri yaratmağa çağırılmışdır. Bu foto Adolf Hitlerin çağırısından sonra çəkılmışdir. Yaxınlarda formalasmaya başlamış dəstələr öz faydasını verməyə başlamışdır".

Beləliklə, Almaniya da fealiyyət göstərən, vətənlərini bolşevik istilasından xilas etməyə çalışan azərbaycanlılar həm öz dillərində mətbu orqanlar çıxarırlar, qəzet, jurnallar, kitablar çap edirdilər, həm də başqa qəzet və jurnallarda onların qəhrəmanlığı və uğurlu döyüşləri haqqında məlumatlar dərc olunurdu.

Azərbaycan irtibat qarargahına verilmiş məhdud səlahiyyətlərə baxmayaraq, e. Fatelibaylinin zəkasi və tükenməz enerjisi sayəsində qısa bir zamanda, o zaman Azərbaycan legionunun orqanı olaraq nəsr edilən "Azərbaycan" qəzeti yanında sivil məsələləri ilə məşğul olan "Mittelsteile", yeni təltif, tərcümə və nəgriyyət işlərinə nəzərət edən elmi göbə könüllülərin milli tərbiyə işləri ilə uğrasan "Milli Birlik" məcmuəsi nəsrə bağlamış və fealiyyət göstərmişdi. Bütün bu fealiyyətlər qısa bir zamanda müsbət və fəxr olunacaq nəticələr verməyə bağlamış, Azərbaycan legionuna daxil olan birliklərdə yüksək bir milli ruhun yaranmasına təkan vermişdi.

Mühazirə-4

“Azərbaycan mühacirət poeziyasında milli istiqlal motivləri”

Mühazirə istiqamətləri:

11. Azərbaycan mühacirət poeziyasının yaranması və formalaşması
12. Klassik mühacirət poeziyasında milli istiqlal problemi
13. XX əsrin əvvəllərində və I Dünya müharibəsində Amasiyaya mühacirət gədən azərbaycanlılar

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

11. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
12. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
13. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
14. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
15. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

XX yizilin 20-ci illerində yaranan mühacirət poeziyası özünün yeni mərhələsini yaşamışdır. Özünü də mühacirət poeziyasının inkişafına təkan verən amillərdən biri mühacirət mətbuatının yaranmasından sonra mümkün olmuşdur. "Yeni Kafkasya", "Odlu yurd", "Türk amacı", "Azərbaycan yurd bilgisi" və s. dərgilərin nəşr olunması ilə milli istiqlal ruhlu şeirlər ortaya çıxmışdır. Məqəlidir ki, "Yeni Kafkasya"nın ilk iki sayında Ə. Cavadın "Qalx" və "Milli bayrağımıza" şeirləri dərc edilmişdir. Azərbaycanda yaşayan çairin milli ruhlu şeirinin verilməsinin iki səbəbi ola bilər; birincisi, Cavad Cümhuriyyət səiri kimi milli istiqlal ruhlu şeirlərin müəllifi olduğuna, ikincisi, redaksiyaya hələ öz ətrafına milli ruhlu şeirlər toplamadığına görə. Yalnız dərginin üçüncü sayında "K.T." imzalı ilə "Kork" şeiri çap olunmuşdur ki, bu da artıq mühacirlərin özünü içində milli ruhlu şeirlərin yazıldığını göstərir. Məsələn burasındadır ki, "K.T." imzası Gültəkinə aiddir. Daha doğrusu, "Yeni Kafkasya"ni latın qrafikasına çevirən imzalı düzgün oxunmamışdır, imza "G.T." kimi oxunmalıdır. Təqdim olunan şeir isə Gültəkinin "Buzlu çahənnam" kitabına daxil olmuşdur. "Kork" şeiri tələbə Gültəkinin "Yeni Kafkasya"da dərc edilən ilk şeiridir.

Şeirin tarixi Gültəkinin Bakıda nəşr edilən "Buzlu çahənnam" kitabında səhv olaraq 1925-ci il kimi göstərilir. Aslında bu səhv "Buzlu çahənnam"ın İstanbul nəşrindən irəli gəlir. Halbuki şeir ilk dəfə "Yeni Kafkasya"nın 1923-cü il 2-ci sayında isiq üzünü görüb. Şeirdə isğalçılığa qarşı nifrətlə yanaşı, düşmənliyin girkin niyyətindən fəkəndirmək məyli də özünü göstərir:

*Yaklaşma ey zalim kahredər seni,
Kalbimden yüksələn figanimdən kork!
Getirmə yurduma sən desiseni
Her şeyden pak olan vicdanımdan kork!*

Əlbəttə, Türkiyədə Azərbaycan poeziyası məktəbinin bunca tez formalaşmasının müəyyən əsasları vardı və yeni deyildi. XX əsrin əvvəllərində və Birinci Dünya savağında Amasiyaya mühaçirət gədən azərbaycanlılar arasında artıq bu şeir məktəbi yaranmışdı. A. Cəfəroğlu hətta bu şeirlərdən

müayyan nümunalar da gətirir. Bu nümunalar Cümhuriyyət dövrü Azərbaycan poeziyası ilə çox yaxından səsəlir:

***Ey sevgili övladlarım, ətrafında toplanınız,
Ağ məməli gül tanımi düşmənlərdən qurtarınız.
Ana vətən fəryadını iyi dinlə, ey türk oğlu.
Qafqaz, İran bəhri-Xəzər, qapıları Turan yolu!***

Gültəkinin seirlərində istiqlal duyğusu, milli ruhun enerjisi gədar tükanmaz olmuşdur ki, hətta özü Sovet rejimində repres-yə olunmasına rəğmən, seirləri 1948-ci ildə İstanbulda "Buzlu hannam" adı ilə kitab olaraq basılmışdır. Bu, hər seydən əvvəl, onun seirlərinin məzmunu, enerjisi, milli duyğunu və istiqlal ruhunu yəsatmasından irəli gəlirdi.

Gültəkinlə yanaşı, milli mühacirət şəraitində istiqlal və mücadilə ruhunda seirlər yazan sairələrdən Sənanın, Süüd Səfvetin və b. adını da xüsusi qeyd etmək lazımdır. Sənanın yazdığı "istiqlal şahidlərinə" seiri yurdşevərlərə, vətənə, torpağına bəğhliq aydın şəkildə ifadə olunur:

"Ölürük, yəsasın istiqlal" - deyə.

Qəlxin, ey mələklər, bir ləhzə susun,

Süsləyin əflakı salama durun.

istiqlal ədiniz cən fədaları

Bununla bələ, Gültəkin və Sənanın mühacirət poeziyasının ömrü çox qısa olur.

Mühacirətdə öz seirlərində Azərbaycan idealını yəçədən sairələrdən biri də Abay Dağı adı ilə tanınan Cəmil Ağayevdir.

Süsədə dünyaya gələn (1906) Cəmil Ağayev İkinci dünya müharibəsi zamanı legioner həyatı yəsayır və yalnız 40-cı illərin sonlarında Ankaraya gəlir. Almaniyada "Onlar türklərdi" rəmə-nini, daha sonra "Səkarya", "Atatürk", "Ata anılan" kimi pyes-lərini, poema və seirlərini yazmışdır. Abay Dağı bütün qəlbi ilə mühacirətdə olduğu illərdə votanını, onun dağlarını, tobiatını vəşf etmiş və ona qovusmaq eşqilə yəsayıb yaratmışdır:

Bir çiçək vardır ki,

heç zaman şolmaz.

Ona zəval gəlməz və son gəyulməz;

Mühacirət poeziyasının görkəmli nümayəndələrindən biri Alazan Bəyçan (1913-89) mühacirətə 30-cu illərin əvvəllərində gətmişdir. Osl adı Həsənçado olan A.Bəyçan Qazaxda doğulmuş, 30-cu illərin repressiyasından yəxa qurtarmaq üçün əv-vəlcə İrana, sonra isə Türkiyəyə gətmiş, daha sonra isə

Almani-yada yaşamışdır. Yaradıcılığa vətəndaş baslayan (1926) A.Bay-canin seirlərində V.Sultanlinin da yazdığı kimi S.Vurgun toşiri aydın görünməkdədir:

***Çoxdan bəri yaralıyam,
Dostlarımdan aralıyam,
Bilsinlər ki, vafalıyam,
Didəginlər dardsız olmaz.***

Göründüyü kimi, mühacirət ədəbiyyatının əlkadan kənarda yaranmasına roğman, Azərbaycan ədəbi prosesində bas verən hadisələrlə əlaqəli olması və Vətəndaş yaranan ədəbi nümunələrdən təsirlənməsi və müəyyən məqamlarda təsir etməsi milli ədəbi-bədii düşüncəni bütövləşdirdiyi kimi, onun qaynaqlarını da aydın edir. Lakin lazımdı ki, bununla yanaşı, həm də əks proses bas versin; yeni mühacirətdə yaranan əsərlər də Vətəndaş gəlsin və ədəbi prosesa təsir göstərsin. Bu isə baş vermir, ölkənin qapalı olması kənardan bu cür ədəbi məhsulların gəlməsinə imkan vermirdi. Yalnız bir müddət sonra bu proses bas verir, siyasi sistemin bir qədər yumşalmış nəticəsində mühacirət ədəbiyyatı müxtəlif vasitələrlə geriya-vətəndaş dönür...Müstəqillik dövründə isə bu bədii matnlar Azərbaycan ədəbiyyatının ayrılmaz tərkib hissəsinə gəvrilir. Bu gün bu matnlarsız Azərbaycan ədəbiyyatını təsəvvür etmək belə mümkün deyil.

Mühazirə-5

“Qurban Səid yaradıcılığı mühacirət ədəbiyyatı kontekstində”

Mühazirə istiqamətləri:

- 14.Qurban Səid Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatının görkəmli nümayəndələrindən biri kimi
- 15.Yaradıcılığı
- 16.Altüntac romanında insanların iztirablı həyatı
- 17.Yazıçının bədii yaradıcılığında xüsusi yer tutan Əli və Nino romanı

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

- 16.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
- 17.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
- 18.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
- 19.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 20.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Qurban s id yaradıcılıęı mühacirət ədəbiyyatı kontekstində.

XX asrın evvallerindən etibarən Azərbaycan Mühacirət ədəbiyyatı da yaranmağa baęlamıdır. Azərbaycan Mühacirət ədəbiyyatını müxtelif ictimai-siyasi sabablarla baęli  lkemizdən ayrı-ayrı xarici  lkelere gederek orada yaęamaya macbur olan yaradıcı qüvvələr formalasdırmıslar. Bu sebablar sırasında  ar Rusiyasının m st mleka ılıq siyasetine aks m vq de dayanmaq, Azərbaycan Xalq Cumhuriyyetinin yaradıcılarının bolsevikler terefından teqib edilmesi mühüm yer tutur. İkinci Dünya Müharibəsi zamanı meydana  ixmis asirlik ve s rg nl k hayatı da mühacirət ədəbiyyatının inkisafında m eyy n rol oynamıdır.

Mühacirət ədəbiyyatında vatan h sreti, q rbet duyğuları, tarixi hadisələrə fərqli ədəbi baxış meylleri qüvvətlidir.  etin s raitde yaranan mühacirət ədəbiyyatı eyni zamanda Azərbaycanı dünyaya tanıtmağa da xidmet etmıdır.

Hayatlarının esas d vrlerini T rkiyede ke irmis Oli bəy H seyinzade (1864-1940), Ohmed bəy Aęaolu (1869-1939), Mehemed Omin Resulzade (1884-1955), Almas ildirim (1907-1952), Fransada mühacir həyatı yaşamış Umm lbanu (1905-1992), Almaniyada yazı i kimi tanınmış Qurban Said (1905-1942) va başqaları Azərbaycan Mühacirət ədəbiyyatının görkemli n may ndeleridir.

Azərbaycan Mühacirət ədəbiyyatının esas simalarından olan Qurban Seidin asıl adı Mahemmed esad b ydir. O, 1905-ci ildə Bakıda anadan olmuş, ilkin savadını burada almıdır. Qurban Said 1920-ci ildə atası İbrahim bəy Arslanoglunun Azərbaycanı t rk etmesi ilə alaęadar olaraq ailesi ilə birlikdə  lked n g tmali olmuşdur. Hayatının çox hissəsini Almaniyada yaşayan Qurban Saidin Berlin Universitetində təhsil aldığı güman edilir. " Serq d  neft va qan" eserində edibin yaşadığı dövrün manzerası canlandırılmış, onun ailesinin ve özünün t rc m yi-halı ilə baęlı hadisələr  z eksini tapmıdır.

Qurban Səid iyirmi d n çox ədəbi, tarixi, siyasi və publisist əsərlərin müəllifidir. Onun "Məhəbbət və neft", " Manulela", povestlərində ciddi həyat həqiqətləri və sevgi macəraları əks etdirilmişdir. Qurban Saidin " Alt ntac" romanında sürgündə Con Roland leqebini qəbul etmiş Abd lkarimin va onu ahat  edən insanların iztirablı həyatından söz açılır. Son vaxtlarda askar edilmiş " Sevgidən bixabar kisi" romanında müellif Vatan ve q rbatla alaęadar matlebləri dięget markazına  akmıdır. Asardan n mune verilen asaqıdaki parça Qurban Seidin vatan anlayışının esl mənasını başa d smay  imkan verir : " Vatanlız hayat bəs va m naslızdir. Yalnız vatanı itirdiyi zaman insan onun qadrini bilir. Ozab va lanat vatensizlerin taleyidir "

Yaziçinin badii yaradıcılığında xüsusi yer tutan " Əli və Nino" romani (1937) Azərbaycan Ədəbiyyatında sanballı və əhəmiyyətli edabi hadisə sayılmaya layıqdır. əsərdə XX əsrin əvvəllərinin müəkkəb ictimai-siyasi hadisələrinin əsasında Azərbaycandakı milli istiqlal mücadiləsinin faciəli aqibəti qələmə alınmışdır. Romandakı əlixan obrazı konkret tarixi dövrün ərsayə gətirdiyi yeni tipli Azərbaycan gəncliyinin səciyyəvi nümayəndəsidir.

Əlixan dünyəvi düşüncə ilə milli təssübkeşliyin vəhdətini özündə cəmləşdirən bənzərsiz sürət kimi yadda qalır. Neft Bakisində yaşayan Əlixanla gürücü qızı Ninonun sevgisinin təsviri Qurban Seidin Serq-Qərb münasibətlərini geniş planda əks etdirməsinə imkan yaratmışdır.

"Əli və Nino" romani zahirən bir məhəbbət romanıdır; əsilzadə gürücü qızı Nino ilə xan oğlu Əli xanın gərginliyi məhəbbətə əks etdirir. Dünya arenasında da çox zaman roman bu mövğədən qiymətləndirilir və bu məhəbbəti bir Romeo və Culyetta sevgisi kimi dəyərləndirirlər. Əslində isə bugüna ədəbiyyatından, buradakı hadisələrdən daha çox romanın müəllifi haqqında və onun bir məhəbbət romanı olması barədə söhbətlər gətirilmişdir. Romanın dərin məzmununu, ictimai əhəmiyyətini, tarixi hadisələrin reallığı, Azərbaycan badii düşüncəsinin fenomeninə çevrilməsi xüsusiyyətləri isə bir kənarda qalmışdır. Halbuki roman Cümhuriyyət dövrü Azərbaycan ictimai mühitinin, tarixi hadisələrin badii sintezinin ifadəsi kimi diqqətə cəlb edir. Ola bilsin ki, "Əli və Nino" romani bit Avropa oxucusu üçün məhəbbət romant hesab olunsun, lakin bizim ədəbiyyatşünaslığımız bu əsəri bütünlükdən təhlil etməli, əsl dəyərlərini verməlidir.

"Əli və Nino"nu birmənalı şəkildə məhəbbət romanı-iki bərbərinə zidd qütblərdə dəyərlənmiş əsərlərin romanı hesab etmək olmaz, çünki əsərdə bu süjət xətti ilə yanaşı ikinci bir süjət də paralel olaraq inkişaf edir: bu da Əli xanın Cümhuriyyətə sevgisidir. Bu isə əsərin janrının haçalanmasına gətirib çıxarır, yəni tarixi roman janrının da elementləri burada açıq-əyən görünür.

Mühazirə-6

“Mühacirət mətbuatının yaranması və formalaşması.“Yeni Kafkaziya” dərgisində milli ideal”

Mühazirə istiqamətləri:

- 18.Mühacirət mətbuatının yaranması
- 19.Azərbaycan mühacirət mətbuatının ən geniş yayıldığı Türkiyə
- 20.Almaniya, İngiltərə, Fransa, Polşa və digər Avropa ölkələrində qəzet və jurnalların nəşr olunması
- 21.Milli əqidənin ifadəçisi olan mətbuat orqanlarının nəşri
- 22.Türkiyədə işıq üzü gərən mətbuat orqanları

23.Yeni Kafkaziyanın nəşri böyük siyasitarixi əhəmiyyətə malik hadisə kimi **İstifadə olunmuş ədəbiyyat:**

21.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.

22.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.

23.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.

24.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.

25.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Mühacirət mətbuatının yaranması və formalaşması. Yeni Kafkaziya dərgisində milli ideal

Azərbaycan mühacirətinin formalaşması, təşkilatlanması və milli istiqlal ideyasını davamlı olaraq sürdürməsi isində ilk olaraq mətbuatın yaranması lazım gəlirdi. Bu, hər zaman belə olmuşdur; xalqın, millətin təşkilatlanması bir ideya, əməl ugrundə istiqamət-lənməsi yönündə, hər şeydən əvvəl, onun "görən gözü, eşidən qulağı, danışan dili"nin olması gərəkirdi. Azərbaycan mühacirətinin formalaşmasında da bu əməl əsas rol oynamışdır. Nə qədər ki, mühacirətdə azərbaycanlıların özəlarına məxsus mətbuatı formalaşmamışdı, o vaxta qədər mühacirlər dəriniq, bir ideya və əməl ugrundə mübarizə aparmagda gətirlik gəkirdilər. Elə ki, M.Ə.Rəsulzadə İstanbula gəldi, dərhal mətbuatın yaranmasının vacibliyini dərək mühacirət mətbuatı yaratmaq yolunda çalısmalara başladı. O, dərək edirdi ki, indi informasiya, mətbuat əstidir və mətbuatsız milli ideya ugrundə təşkilatlanma və mübarizə aparmanın perspektivi yoxdur. Məraqlidir ki, mühacirət mətbuatının banisi milli mətbuatın əsasını qoyan H.Zərdəbi haqqında yazdığı "Azərbaycan mətbuatının piri" məqaləsində mətbuatın xalqın, millətin formalaşmasındakı roluna verdiyi qiymət elə mühacirət mətbuatına və onun özünə aiddir.

Məhz buna görə də İstanbula gələn M.Ə.Rəsulzadənin ilk gördüyü islərdən biri mühacirət mətbuatını yaratması olur.

1923-cü il sentyabrın 26-da Türkiyənin İstanbul şəhərində "Yeni Kafkasiya" dərğisinin ilk sayı çıxmaqla mühacirət mətbuatının əsası qoyulur. Dərğinin çıxması mühacirlərin Azərbaycanın istiqlal davasını sistemli, ardıcıl, mütəsəkkil aparmasında, nəzəri və informativ cəhətdən toplumu formalaşdırmasında olduqca əhəmiyyətli rol oynayır. Bununla da, Azərbaycan mühacirətinin yetmiş illik bir dövürünün mətbuatının çıxmasına start verilir.

"Yeni Kafkasiya"nin nəşr olunması artıq Sovet Azərbaycanına paralel olaraq xalq milli idealinin yasadılması və milli istiqlal ideyasının aparılması demək idi. Aydın bir proqramə malik dərğinin siyasi, ictimai əhəmiyyəti olduğundandır ki, M.B.Mom-mədzadə yazırdı: "Yeni Kafkasiya" böylə milli bir imanla isə

baslayaraq, Azərbaycan, Kafkasya ve esir türklerin milli istiklal davasını taritməyə girmiş və Türkiyə əfkarı ümumiyyəsinə hazırlaməyə başlamışdır.

"Yeni Kafkasya" həm də bütün türklərin mühacirətdə çıxardığı ilk jurnal kimi yadda qalır. Darginin məsul müdiri olaraq Seyid (Məhəmməd) Tahirin adı gətirilmiş və bu 1924-cü ilə qədər davam etmişdir. "Jurnalda imtiyaz sahibi, müdir kimi əvvəlcə Seyid Tahir, sonra Əhməd Haqqinin adı göstərilərsə də, əslində nəşrə Məhəmməd Əmin Rəsulzadə rəhbərlik etmişdir.

"Yeni Kafkasya" ədəbi, ictimai və siyasi bir məcmua olaraq yaradılmışdır. Lakin məcmuanın xəbərlərinin, hətta ədəbi materiallarının da siyasi içəriqlik olduğunu nəzərə almalı olsaq, onun bəş problemləri olduğunu söyləmək olar. Bununla bəla, bolşevik istilası altında olan Qafqaz xalqları və Rusiya türklərinin də azadlığı uğrunda çəba göstərən mətbuat orqanlarından biridir: "Yeni Kafkasya" bəylə milli bir imanla işə başlayaraq Azərbaycan, Kafkasya və əsri türklərin milli istiqlal davasını tanıtməyə girmiş və Türkiyə əfkarı ümumiyyəsinə hazırlaməyə başlamışdır".

"Yeni Kafkasya" dergisinin əsas mövzusu Azərbaycanın istiqlalidir. Bu mövzu iki istiqamətdə öz əksini tapmışdır; siyasi-ictimai məqalələrdə və bədii ədəbiyyətdə. Bədii əsərlər dedikdə işə, Mirza Balanin üç, Azərbaycanlı Fuadin və "Mim" in (bu da M.B.Məmmədzađanın imzalarından biridir) bir hekayəsini nəzərə almalısaq, əksəriyyəti seirlərdən ibarətdir. Dərgidə cəmi 49 seir vardır; bu seirlərin hamisinin mövzusu, demək olar ki, vətən, xalq, onun istiqlalından ibarətdir. Bu seirlərin 21-i Gültəkinin, Hüseyn Cavid, Gülsəren, Nəfiə Sükrü, Sinan Aiddir.

Darginin 1-ci sayında H.Cavidin Osmanlı səhidlərinə həsr edilmiş "Qalx", sonrakı saylarda işə "Milli bayrağımıza", "Sən əqləmə", "Bir gül əkdim", "Nədən yarandı", "Al bayrağa" seirləri dərc edilmişdir. Bu seirlərin hamisi darginin I-ci ilində çəp olunmuşdur. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı: təsəkkül, problemləri, şəxsiyyətləri Dəğrudən də. Ə.Cavidin "Yeni Kafkasya"da çıxan seirlərinin heç biri bolşevizmə qarşı yazılmamışdır. Bu seirlər sadəcə milli ruhlu olduğu üçün rədaksiya öz səhifələrində ona yer vermişdir.

"Yeni Kafkasya" dərgisində dərc edilən digər seirlərin müəllifləri ədəbi mühitdə o qədər də tanınmırdı. Buna baxmayaraq, bu seirlər özünün siyasi kəsərliliyi, milli istiqlal ruhu etibarilə .Cavidin bəsalan bəsluğu daldurur və çox az bir zamanda müəllifləri məşurlaşır. Bunların içərisində Gültəkin, "K.T." Süad Səfvet və b. seirlərində Azərbaycanın yenidən istiqlalına qovusacağına ümid ifadə edilir, rus işğalı pislənilirdi. "Yeni Kafkasya"da Gültəkinin milli istiqlal duyğulu seirləri nəinki Azərbaycanın mühacir səirləri, ələca də Türkiyə səirlərinin diqqətini çəkmiş, onlara böyük təsir göstərmişdir. məhz buna görə də "Sibiriya", "buzlu çəhonnəm", "bolşevik", obrazları dillər əzbari olmuş, ona çoxlu seirlər həsr edilmişdir. Bu seirlərin özü də Azərbaycan istiqlalını yaçətmaq və

yenidan ona qovusmaq baximından son daraca qiymatlidir. Suud Safvetin "Sevimli Azərbaycana" seiri da Gültakına yazıl-misdir. 1924-cü ildə yazılan seirdə Gültakinin haqq davasına qahmar fixilir, zülmə qarşı dayanması istonilir və özünün də onunla barabar olduğu ifadə edilirdi:

*Ey gizel belde yeter, aglama kalbim kaniyor,
Yine ruhum aci yesinle senin çalkalaniyor.
Çünkü türkim, duyarim yesini herkesten iyi,
Biz de çektik kaç uzun yıl o çekilmez çileyi.
Iste candan kamumin? Kalbine cogkun dilegi:
Kiracak vahseti elbet yine hakkin bilegi.
Seni, Moskof kudurup çignemek isterse eger.
Simsek ol, zülmünü titret, demir ol, göksünü ger.*

Umumiyyətlə, "Yeni Kafkasya" macmuəsi ham ictimai-siyasi, ham da adabi, badii cəhətdən milli istiqlal düşüncəsinin yaşadılmasında və yayılmasında avazsız rol oynamışdır.

Mühazirə-7

“Ə.Hüseynzadənin həyatı, mühiti, ictimai-siyasi fəaliyyəti”

Mühazirə istiqamətləri:

24. XX əsr Azərbaycan ictimai fikrinin ən parlaq simələrindən biri Əli bəy Hüseynzadə
25. Ə.Hüseynzadənin müraciət etdiyi forma və janrlar
26. Ə.Hüseynzadənin yaradıcılığında poeziyanın yeri
27. Ədəbi tənqid, elmi məqalələr, nəsr və tərcümələrin Ə.Hüseynzadənin yaradıcılığında yeri

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

26. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
27. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
28. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
29. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
30. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Əli bay Hüseynzadə 24 fevral 1864-cü ildə anadan olub. Atası Molla Hüseyn Hüseynzadə, anası Xədicə xanımdır. Kiçik yaşlarında ikən ailəsi ilə Tiflisə köçüb. Atasını erkən itirən əli bəy o an Qafqaz seyxülisləmi olan babası Seyx Ohmad Solyaninin himayəsində böyüyüb. Əli bəy Hüseynzadə Tiflis gimnaziyasında təhsil alıb. Uşaqlıq və tələbəlik illərində türk, fars, ərəb və rus Əli bəy babası Seyx Ohmodla onun dostu, Azərbaycan dramaturgiyasının banisi, ictimai xadim Mirzə Fətoli Axundovun söhbətlərindən faydalanıb və onların tərbiyəsi altında zamanın edebi çevrəsini yib. Yəni Əli bəy Hüseynzadə gimnaziyada təhsil aldığı dövrdən etibarən türkçülük fikrinin yaranmasında və türkçülükə bağlı fikirlərin formalaşmasında babası Seyx Ohmod Solyaninin və Mirzə Fətoli Axundovun böyük təsiri olub.

Görkəmli ictimai xadim Ziya Gökalp Əli bəy Hüseynzadədən böhs edərək onun Rusiyadakı millətçilik qoruyucularının təsiri ilə bir türkçü kimi yetişdiyini, kollecdə ikən gürcü gənclərindən son dərəcə ləzzətli olan bir dostunun ona millət sevgisini əsiladığını yazıb. Yəni Əli bəy Hüseynzadənin millət sevgisi uşaqlıqdan formalaşmışdır.

Əli bəy Hüseynzadə 1885-ci ildə Sankt-Peterburq Universitetinin riyaziyyat fakültəsinə daxil olub. Burada o, həm də Sorqünəşiq fakültəsində görkəmli professorların mühazirələrini dinləyib. Dövrün şüur elmi xadimləri - Dmitriy Mendeleev, Yeqor Vəqner, Nikolay Mensutkin, Nikolay Beketov, Valentin Jukovski və başqalarından dərslər alan Əli bəy Hüseynzadə imperiyanın paytaxtında gedən ictimai-siyasi səs-küyə də yaxından tanış olub, "xəçlər" hərəkatına rəhbərlik etməyə başlayıb. O zaman Sankt-Peterburqda yaranmış vəziyyətə görə, bir sıra inqilabçı tələbələr kimi, o da Sankt-Peterburqdan uzaqlaşmaq məcburiyyətində qalıb. Rusiya imperiyasının paytaxtındakı ictimai-siyasi tələblərə olaqdar olaraq Türkiyəyə, İstanbula gəlib və orada osqori-tərəqqi fakültəsində tədris etməyə başlayıb. 1897-ci ildə o, Qırmızı Aypara Cəmiyyəti heyətinin tərkibində İtaliyaya gəlib. Üç ildən sonra geri qayıdaraq müsabiqə yolu ilə İstanbul Dərülfünununda qurumçuluq fakültəsində professor köməkçisi vəzifəsinə təyin edilib. O, burada da inqilabçı gənclərin hərəkatına qoşulduğuna və İttihad Tərəqqi partiyasının ilk qurucularından biri olduğuna gərə.

Türkiyədəki tələblərdən sonra Azərbaycana qayıdan Əli bəy Hüseynzadə "Kaspi" qəzeti ilə əməkdaşlıq etməyə başlayıb, publisistik yazılarını dərəcələndirib və "Gənclər türkçülük nədir?" adlı məqaləsi ilə türk tənzimat hərəkatının mahiyyətini açıqlayıb, islahatçı-reformist ideyaya ədəmi kimi tanışlıq. Az sonra o, dövrünün məşhur teoloq alimi, ictimai xadim və publisisti Ohmod bəy Ağaoğlu ilə birlikdə milyonçu Hacı Zeynalabdin ağryevin maliyyəsi ilə "Hayat" qəzetinin nəşrinə başlayıb. Bu qəzet Əli bəy Hüseynzadəni Azərbaycana "ağur başlı" filosof, "ağur qida verən sözlər" söyləyən mətəfəkkir kimi tanışlıq. Onun sənədlərində

sorlorini dare etdirmokla ictimai-modoni mühito yeni ab-hava gotirib, ümumxalq dünyagörüsünün montiqi osaslanni yeni prinsiplarla zonginlasdirmayo çalisib. Oli bay Hüseynzadonin folsofi mühakimolori bu nonada çox maraglidir. Mosolon, o deyirdi: "Türklor ya ölor, ya hicrot edorlor, fogot qui olmazlar," "Hor koso usagligda odob vo torbiyo verilmaso, böyüklükdo onun nicati ola bilmoz," "Qalib olmaq haqqi o amaatindir ki, hayata açia gozlo nozor salar, zomanonin ruhunu, icabatini anlar, dork edor..."

Dövrün ziddiyyotli, modoniyyet, dil vo türkçülüyün problemlili oldugu bir tarixi soraitdo, "türk" kolmosinin dila gotirilmodiyi tarixi bir moqamda Oli bay Hüseynzado "Hoyat" qozetinin sohifolorindo çap etdirdiyi "Türklor kimdir vo kimlordon ibarotdir?" adhi osori ila türk xalqlanna, o cümlodon Azorbaycan türklorino üz tutaraq "Biz ki, türk oglu türkük, biz ki, millotlorin on qodimi va ulusuyug," deyo hayquar, bazi motbuat organlannda Cingiz xanin va mir Teymurun monqol kimi göstorilmosini tongid edir, onlanin türk olduqlanini vo nosillorindon olan soxsiyyotlorin do adlanni cokorok onlarn hor zaman türkco danisdiqlanni vo türkco yazdiqlanni bildirirdi. Moshur Amerika tarixçisi Tadeus Svyatovskiy Azorbaycan tarixi ilo bagli arasdirmalannda xüsusi olaraq qeyd edir ki, "XX osrin ovvollarindo türk xalqlanna kimliyini bildiron bir nofor var idi, o da Oli Bay Hüseynzado idi.

Cotinliklor çox idi. Bir yandan da ermonilorin "Hoyat" qozeti barodo xoyanotlori bitib-tükonmirdi. Onlann tolubi ilo Qafqaz canisini tocili olaraq "Hoyat" in sorlovhasindo "türk" sozunün "tatar" sozü ilo ovozlönmasini tolob edirdi. Tozyiqloro dözmeyon "Hoyat" i baglamagdan basqa bir yol qalmadi... Çox keçmodi ki, böyük maarifçi, xeyriyyaçi Hacı Zeynalabdin Tagryevin maliyyo yardumi ilo "Füyuzat" jurnai: nosro basladi. Noticodo, Oli bay "Hoyat" da basladigi türkçülük ideyalanni "Füyuzat" da da davam etdirorok türkçülüyün siyasi proqrami olan "türklosmok, islamlasmaq, avropalasmaq" formulunu bitkin bir sistem halia gotirdi. "Füyuzat" jurnali eyni zamanda Azorbaycan odobiyyatinda yeni bir istiqamotin - odabi maktobin yaranmasina sobob oldu.

XX osrin avvollarindo ictimai-siyasi fikrin toskili vo tonzimplonmosindo, informasiya mühitinin formalasmasinda milli motbuat nümunolori ohomiyyotli rol oynayib. Jumalistikanin ictimai fikir tribunasına cevrilmosi do homin tarixi morholonin mohsuludur. "Füyuzat" jurnali vo onun redaksiya heyotinin xidmotlori bu monada diqqotolayiqdir. Cünki onlar yalniz bir jurnal nümunosi nosr etmoklo mohdudlasmadilar, füyuzatçiliq xotti-horokatini, Füyuzat jurnalistikasi maktobini yaratmaqla tarix sohifolorino oz imzalanni hokk etdilor.

Oli bay Hüseynzado "Füyuzat" jurnalinda nosr olunan moqalolorinin birindo yazirdi: "Bizo fodai lazimdir! Türk hissiyyatli, islam etigadii, müasir qiyafoli fodai!" Bu fikir füyuzatçı motbuat organlas torofindan tokmillasdirildi va "Taze hayat," "Irsad," "Toroggi," "Iqbal," "Açıq söz," "Qurtulus," "Azorbaycan" va

digar matbuat orqanlan torofindan "Türklasmak, islamlasmaq, müasirlasmak" - azərbaycançılıq sıklı formula edilərək təbliğ olundu.

Publisistik fəaliyyətlə yanaşı, Əli bəy Hüseynzadə pədaqoqi sahəyə də xüsusi diqqət yetirirdi. 1907-ci ilin avqust ayında Bakıda keçirilən Azərbaycan müəllimlərinin II qurultayının təşkili və keçirilməsində onun da müstəsna rolü vardı. "Füyuzat" məcmuəsi bağlandıqdan sonra Əli bəy 1908-1910-cu illərdə "Səadət" Rəhəni Xeyriyyə Cəmiyyətinin Bakıda təsis etdiyi "Səadət" məktəbində əvvəlcə türk dili və ədəbiyyatı müəllimi, sonra həmin məktəbin müdiri oldu. Bu məktəbdə çalışanlardan biri də məşhur Üzeyir bəy Hacıbəyov idi. Əli bəyin Üzeyir bəylə əməkdaşlığı və dostluğu təkcə məktəp həyatı və mətbuatla məhdudlaşmırdı. Türk-islam dünyasında ilk opera sayılan Üzeyir Hacıbəyovun "Leyli və Məcnun" operasının Hacı Zeynalabdin Tagiyevin teatrında baş tutan ilk tamaşasının bədii tərtibatçisi, rəsəmi də Əli bəy Hüseynzadə idi.

Koçmiş ingiləpçi dostlarının dəvətilə Əli bəy Hüseynzadə 1910-cu ilin sonunda Türkiyəyə köçmək qorəna gəlir. Ə. Quliyev qeyd edir ki, dövrün tanınmış ziyalılardan Ələbbəs Muznib Əli bəyi "bir bələk məarif yətimi olan Qafqaz müsəlmanlarının atası" hesab edir, onun gədisilə "Qafqaz əhalisinin bəssiz, böyüksüz" qalacağını ürok əgrisü ilə dila gətirirdi... Əli bəy Hüseynzadə Baki-İstanbul mərsrutu ilə səfəri zəmanı Tiflisdə dəmiryol vəgzəlində böyük ədib Cəlil Məmmədquluzadə ilə görüşür. Səvət ədəbiyyətşünaslığında molla nəsrəddinlərlə füyuzatçılar həmisə üz-üzə qoyulsə də, C. Məmmədquluzadə Əli bəyin ictimai-siyasi fəaliyyətini yüksək qiymətləndirirdi. Türkiyədə dönrə Əli bəy Hüseynzadə İstanbul Universitetinin professoru kimi Universitet bağlanana qədər pədaqoqi fəaliyyətlə məşğul olub. Onun vaxtilə Avropə dəyərlləri ilə bağlı səylədiyi fikirlər indi də aktuallığın itirməyib: "Biz avropəliyələ ədəbiyyatlarına, sənəyələrinə, əlm və məariflərinə, kəsfəyyat və ixtirələrinə müraciət etmək istəyirik, əzllərinə deyil! Biz istəyirik ki, islam ölkəsində onlərin bəyirləri gərsin, bəgzəllən, mədəlləri gərməsin. Biz istəyirik ki, ölkəmiz onlərin bəyirlərini həzm ətsin, mədəllərində həzm olunmasın..."

Əli bəy Hüseynzadə İslam-Türk millətinin yüksəlməsi və müasirləşməsində üç düstura gərə hərəkət ediləməsini və bu düsturun türkləşmək, islamləşmək və avropələşmək ədugunu bildirirdi. Bu üçlü görüş dəhə əvvəl bir az qeyri-müəyyən, sistemsiz sıklıda Əli Suəvi tərəfindən irəli sürülmüş və müdafiə edilmişdi. Fəgət Əli Suəvi hələ Türkçülüyənin oyanmadığı və Nəmiq Kəmalın Osmanlı-İslam görüşünün həkim ədugu bir dövrdə yasadığına gərə onun fikirləri unudulmuşdu. Əli bəy Hüseynzadənin təklifi təm zəməndəydi.

Əli bəy Hüseynzadənin Türkçülüyə dair bəxislərinin Ziyə Gökəlpə təsiri ilə ələgədar məsələlər Həlimi Ziyə Ülkonin yərədicilikində pərləq sıklıda öz əksini təpib: 1905-ci ildə Tiflisdə Əli bəy Hüseynzadə tərəfindən irəli sürülmə

türklozmok, islamlasmaq vo avropalasmaq fikri 1911-ci ildə horarotli torofdarlar tapdı. Ziya Gökalp "Türklozmok, islamlasmaq, müasirlozmok" adlı məqalələr yazdı və 1918-ci ildə bu məqalələrdən ibarət kitabını nəşr etdirdi. Ziya Gökalp Əli bəy Hüseynzadənin dəyərini anlamışdı və bu kitabında onu "Yalavac" adlandırmışdı. "Yalavac" sözü isə gələcəkdən xəbərdar verən, müjdəçi və s. kimi mənalıdır.

Əli bəy Hüseynzadə Azərbaycan xalqının milli oyanışında, əsaslı Mirzə Fətəli Axundov və Həsən bəy Zərdəbi tərəfindən qoyulan milli məarifçilik hərəkatının islamçılıq və qərbçilik ideyalarının inkisafında müstəsna rol oynayan tarixi şəxsiyyətlərimizdən biridir. O, "türklozmok, islamlasmaq, avropalasmaq" milli dirçəliş və milli istiqlal formulu ilə türkçülüynün siyasi məramnaməsini, ədəbi-nəzəri əsaslarını və milli istiqlal mücadiləsini hazırlayan və tariximizə türkçülüynün atası kimi daxil olub. Türkçülüynün böyük ideoloqu Ziya Gökalp Əli bəy Hüseynzadəni özünün ustası sayıb.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə dövlət bayrağında üç rənglə (mavi, qırmızı, yaşıl) simvollaşan Azərbaycan vətəndaşının ideya-mənəvi dəyərləri Əli bəy Hüseynzadənin "Türklozmok, Hilmi Ziya Ülkən Əli bəy Hüseynzadəni gənclərin qayğısına qalan, onlara yol göstərən bir insan kimi xarakterizə edib və: "Məhz Əli bəy Hüseynzadə türkçülərin rəhbərlərindən və bizə yol göstərən bir Əli bəy Hüseynzadə 1940-cı ildə İstanbulda vəfat edib. O, bütün şərəfli ömrü boyu öz məsuldar gələcəyi ilə ümumtürk mənəvi dəyərlərini tədqiq və təbliğ edib.

Mühazirə-8

“Ə. Ağaoğlunun həyatı və mühiti”

Mühazirə istiqamətləri:

28. Azərbaycan xalqının milli özünüdərk etmə və türkçülük ideyalarının yayılmasında Ə. Ağaoğlunun fəaliyyəti
29. 1905-1906-cı il rus inqilabından sonra baş verən siyasi hadisələrdə Əhməd bəyin fəaliyyəti
30. Ə. Ağaoğlunun yaradıcılığında islam və qadın mövzusu
31. Yaradıcılığında əsas yer tutan ədəbi tənqidi görüşlər
32. Didaktik-utopik mövzuda qələmə aldığı Könülsüz olmaz əsəri

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

31. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.

32. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
33. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
34. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
35. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Əhməd bəy Ağaoglu.

Ohmad bəy Ağaoglu 1869-cu ildə Azərbaycanın Suçə şəhərində dünyaya gəlmişdir. Atası Mirzə Həsən bəy Qarabəgin Qurdlar elindən idi. Bu tayfa XVIII əsrdə bütünlüklə etnik Azərbaycan türklərinin yaşadığı Orzurundan köç edib Gəncəyə gəlmiş, daha sonra isə Qarabəgə yerləşiblər. Atası Mirzə Həsən bəy varlı pambıqçı fermer idi. Ata tərəfinə Mirzə titulinin verilməsi ailənin ziyalı təbəqəsindən olduğunu göstərir.

Xüsusən babası Mirzə İbrahim Susanın ən məşhur alimlərindən olub. O, xətətdə idi və türk dilində şeirlər yazırdı. Eyni zamanda əmiləri də türk dilindən başqa fars, ərəb və rus dillərini bilirdilər.

Anası Təzə xanım Susanın Sarıcaalı elindən Rafi bəyin qızı, Zeynalabdin bəy Rafibəyovun bacısı idi.

Fransada təhsil aldıqdan sonra geri qayıdib 1896-cı ildə Susada ilk kitabxana açmış. 1897-ci ildə H.Z. Təgiyevin dəvəti ilə Bakıya gəlmiş, "Kaspi" qəzetinin baş redaktoru olub. O, həmçinin Ə. Hüseynzadə ilə "Heyət" qəzetinə də redaktorluq etmişdir.

1905-ci ildə çar hökumətinə və dəsnək ermənilərə qarşı mübarizə aparmaq üçün gizli Dəfai təşkilatını qurub. Bir müddət sonra çar hökuməti tərəfindən təqib olunan Ohmad bəy aylarla dostlarının evində gizli yaşadıqdan sonra həbs olunmamaq üçün 1908-ci ilin sonlarında İstanbula köçməli olur.

Türk Ocakı milli hərəkatının aparıcı siməsi olan Ağaoglu bu hərəkatın keçirilmiş konqressinə prezident seçilir. Sonradan gənc türklərin "İttihad və tərəqqi" partiyasına daxil olur.

Süleymaniyyədə kitabxana direktoru, "Türk yurdu" jurnalının redaktoru olmaqla İstanbul universitetində rus dilindən dərs deyir.

1918-ci ildə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin köməyinə gəlmiş Qafqaz İslam Ordusu komandanının siyasi müşaviri olmuşdur. AXC dövründə Bakıda parləməntə üzv seçilir.

Cümhuriyyətin Paris Sülh Konqressində iştirak etmək üçün göndərdiyi nümayəndə heyətinin tərkibində Ağaoglu da var idi.

Lakin İstanbula çatanda "İttihad və tərəqqi" partiyasının digər rəhbərləri ilə birgə ingilislər tərəfindən həbs olunaraq Malta adasına sürgün olunur. Sürgündən qayıtdıqdan sonra kəmalçılarla yaxınlaşaraq Ankara İnformasiya Agentliyinə rəhbərlik etmiş, "Hakimiyyət-milliyət!" qəzetinin baş redaktoru olmuş, ikinci və

üçüncü çağırış Türkiyə Böyük Millət Məclisinə deputat seçildikdən sonra Mustafa Kamal Atatürkün xarici məsləhətçisi olmuşdur.

1888-ci ildə ali təhsil almaq üçün Parisə gedən Əhməd bəy burada hüquqi məktəbinə daxil olmuş, 3 il sonra diplom almışdır.

Əhməd bəy "Jurnal de Debat", "Revl Been", "Nouvye Revyü" kimi fransız mətbuat orqanlarında ictimai-siyasi mövzularda yazılarmı nəşr etdirirdi, 1892-ci ildə qorqúnasların Londonda keçirilən Beynəlxalq konqresində "Sio məzhəbinin mənbələri" mövzusunda məruzə etdi. Həmin məruzə Kembriç Universitetinin xarici ilə bir neçə Qərb dilində çap olundu.

1894-cü ildə Qafqaza fransız dilini tədris etmək məqsədilə qayıdan ədib tezliklə Bakiyə köçür. Fransada təhsil aldığı dövrdə Avropa demokratik ideyalarından və fransız sənəqünas-əlimlərinin əsərlərindən təsirlənən Əhməd bəy tezliklə Azərbaycan xalqının milli özünüdərkətmə və türkcülük ideyalarının yayılması isinə başlayır.

O, 1894-cü ildə Tiflis, sonra isə 1896-cı ildə Suxu gimnaziyasında fransız dilindən dərslər dəyərək el arasında "Fərang Əhməd" ləqəbini alır. (Bu "Fərang"lik özündən gələcək həyat yoldaşı Sitarə xanımın ailəsi ona evləncə yox cavabı vermiş, lakin 1902-ci ildə onların evlənməsi baş tutmuşdu).

Əhməd bəy Susada ilk dəfə gərəatxana-kitəbxana açdı. 1897-ci ildə Əhməd bəyin həyatının Bakı dövrü başlayır. O, H.Z. Təqiyevin dəvəti ilə Bakiyə gəlmiş, məktəbdə fransız dili müəllimi isləməklə yanaşı "Kaspi" qəzetinin baş rədaктору olur.

Görkəmli publisistin anadan olmasının 150 illik yubileyi ilə əlaqədar olaraq, bir sıra tədbirlər: kitab müzakirəsi, oxucu konfransı, oxucularla söhbət, icmal, dəyirmi məsa, ədəbi-bədii gəca keçirilə bilər. Dəyərli qələm sahibi Əhməd bəy Ağaoqlunu sevdirmək, yaradıcılığını gənc nəsllə və şagirdlərə tanıtmək məqsədilə kitabxanada kitab serqisi təşkil olunmalıdır. Serqiyə müxtəlif bəqqlər verilə bilər: "Tərixə iz qoyanlar", "Əhməd bəy Ağaoqlu", "Fiziki və mənavi həyatını millətinin azadlığı uğrunda pəymal etmiş mücahid", "Yeni türk hekayəçisi", "Azərbaycanın mühacir ziyalılardan biri", "Türk qafal casur adam", "'Tərəqqi"yə aparan ziyalı", "Əhməd bəy Ağaoqlu fənomeni", "Türkcülüyün patriarxi Əhməd bəy Ağaoqlu", "Nəhang fikir və əməl adamlarımızdan biri - Əhməd bəy Ağaoqlu", "Türkcülüyün patriarxi Əhməd bəy Ağaoqlu", "Nəhang fikir və əməl adamlarımızdan biri - Əhməd bəy Ağaoqlu", "Ömrünün sonundakı türk olmaqdan qürur duyan və türklüyün vüqarını daim qoruyan şəxsiyyət", "Fiziki və mənavi həyatını millətinin azadlığı uğrunda pəymal etmiş mücahid", "insanlığın zənginliklərinə sahib olan ziyalı", "Hürriyyət və demokratiya əlimi" və s.

O. Ağaoqlu 1909-cu ilin əvvəllərində İstanbulda məarif sahəsində müfəttiş, sonra isə Süleymaniyyə kitabxanasının müdiri vəzifəsində çalışmışdır. 1909-cu ilin oktyabrından İstanbul dərülfünunda Türk-Moqol tarixindən və rus dilindən dərslər

deyir. Bu dövrdə Ohmad bəy in türkcülük ideyaları onun fəaliyyətinin əsas istiqamətinə çevrilir. O, 1912-ci ildə istefa verərək "İttihad və Tərəqqi" firqəsinə daxil olur. Həmin il keçirilən seçkilərdə Afyon-Qarahisardan Osmanlı parlamentinə deputat seçilir. 1912-ci ildə O. Ağaoglu iki dəfə yazdığı məqalələrə görə tutulur və tezliklə azad edilir.

AXC dövründə Ə. Ağaoglu 1918-ci il 28 mayda Azərbaycan İstiqlal Bəyannaməsini elan etdi. Yeni qurulmuş hökumət xalqı fiziki məhvdən qurtarmaq üçün Osmanlı Türkiyəsinə üz tutur. Qafqaz İslam Ordusunun komandanı Nuru Paşa Azərbaycana göndərilir. Doqquz il əyniliqdan sonra O. Ağaoglu Nuru Paşanın müsaviri kimi Azərbaycana göndərilir. 1918-ci ildə Ə. Ağaoglu Gəncədə olarkən iki nömrəli iğq üzə gərən "Türk sözü" qəzetini nəşr etdirir. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə parlamentin üzvü seçilir. 1918-ci il dekabrın 26-da Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin Paris Sülh Konfransında iştirak etmək üçün göndərdiyi nümayəndə heyətinin tərkibində Ağaogluda var idi.

Sürgün olunduğu illər.

Azərbaycana qarşı Avropa və Amerikada ermənilərin apardığı təbliğat kompaniyasının gedişində ya "Azərbaycan" adlı dövlətin mövcud olmadığı "əsaslandırılır", ya da Azərbaycan Antantaya qarşı vurusmuş məğlub Türkiyənin əyayinə yazılırdı və bütün vəsitələrlə rəhbər xadimlərlə Azərbaycan haqqında qərəzli məlumatlar veriliirdi. İlk addım kimi onlar Ə. Ağaoglunun İttihad və Tərəqqi komitəsinin üzvlərlə birlikdə həbs edilib ingilislərin nəzarəti altında olan Malta adasına sürgün ediləməsinə nail oldular. Azərbaycan nümayəndə heyəti Türkiyədə olduğu dövrdə ehtiyac və çətinliklər içərisində yəçayan O. Ağaoglunun əiləsinə 150 türk lirası həcmində maddi yardım göstərdi. Ohmad bəy Malta adasında çətin sərəitə bəxməyərək, yəradiciliqlə məşğul olurdu; "Üç mədəniyyət" əd məşhur əsərini də burada yazdı.

Ə. Ağaoglu İstanbul Universitetində dər deməklə bərabər, əlmi və ədəbi-bədii yəradiciliqlə də məşğul olur. O, 20-30-cu illərdə "Hindistan və İngiltərə", "Sərbəst insanlar ölkəsində", "Dövlət və fərd", "Türk təşkilatı əsaslıyısı", "Türk hüquq tarixi", "Mən nəyəm", "İran və inqilab", "Könülsüz olmaz", "İxtilalmi və inqilabmi", "Sərbəst firqə xatirələri" kimi əsərlər yazmışdır. Onun sayəsində rus əlimi Kuropatkinin "Etika" əsəri tərcümə edilərək nəşr olunmuşdur. Bundan bəşqə, o, "Yakutlar" əsərini rus dilindən türkcəyə çevirmişdir. O. Ağaoglu "Axın" qəzetinin bəş redaktoru olmuşdur.

Mühazirə-9

“Səməd Ağaoğlu və Sürəyya Ağaoğlu mühacirət ədəbiyyatının nümayəndəsi kimi”

Mühazirə istiqamətləri:

- 33.Səməd bəy Ağaoğlunun həyat və yaradıcılığı
- 34.1941-1945 ci illər arasında nəşr olunmuş Starsburq xatirələri, Hürriyyət, Öyrətmən Qafur, Böyük ailə adlı məcmuələr
- 35.Səməd bəy Ağaoğlunun ədəbitənqidi, siyasi hüquqi araşdırmaları, xatirələri və səyahətnamələri
- 36.Atasına həsr etdiyi Atamı xatırlarkən və Atamın dostları kitabı
- 37.Sürəyya Ağaoğlunun yaradıcılığı

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

- 36.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
- 37.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
- 38.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvan nəşr, 1998.
- 39.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 40.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Səməd Ağaoğlu 1909-cu ildə Bakıda dünyaya gəlmiş, hala körpə ikan atasının Türkiyəyə mühacirəti ilə ömrünü, taleyini bu ölkəyə bağlamalı olmuşdur. Ankarada hüquq fakultesini bitirdikdən sonra bir müddət Strasburqda yaşamışdır. Bu illərdə yaradıcılığa başlamış, ilk qalam təcrübələrini sinədən keçirmişdir. Sonralar Fransada keçən illərini "Strasburq xatirələri" adlı kitabında əks etdirmişdir. Türkiyəyə döndükdən sonra bir sıra mühüm dövlət işlərində çalışmış, millət vəkili seçilmiş, nazir vəzifəsi tutmuşdur. Siyasi baxışlarına görə bir müddət həbsdə yatmış, azadlığa çıxdıqdan sonra ömrünün sonlarına qədər bədii-publisistik yaradıcılıqla məşğul olmuşdur. 1960-ci ildə Calal Bayar - Adnan Menderes isinə görə, yəni 1960-cü il, 27 may dövlət çevrilişi ilə əlaqədar ömürlük həbs cəzasına məhkum olunmuş.

1964-cü ildə amnistiyaya buraxılmışdır. Ağaoğlu Səməd Əhməd bəy oğlu 1967-ci ildə vətəni Azərbaycanı ziyarət etmişdir. Səməd Ağaoğlunun bədii irsi əsasən 1944-1965-ci illər arasında nəşr olunmuş "Strasburq xatirələri", "Hürriyyət", "Öyrətmən Qafur", "Böyük ailə", "Hücrədəki adam", "Qatirin ölümü" adlı məcmuələrdə toplanmışdır. Bundan əlavə, onun on beş qədər kitabı çap olunmuşdur ki, (*Tanış izlər", "Dostum Menderes", "Sovet Rusiya İmperatorluğu", "iki partiya arasında fərqlər", "Demokrat partiyasını dövlət və

yüksəlis səbəbləri", "Qüvveyi-milliyə ruhu" və s.) bunlar əsaslı olaraq ədəbi-tənqid, siyasi-hüquqi araşdırmalar, xətiyələr və səyahətnamələrdən ibarətdir. Səməd Ağaoğlu dəmir pərdənin hökm sürdüyü an çətin dövrdə - 1967-ci ildə Azərbaycanla gəlmiş, "Sovet Rusiya imperatorluğu" kitabının fəsilələrindən birini dogma vətəninə həsr etmişdir. Səməd Ağaoğlunun yaradıcılığında xüsusi yer tutan və bu gün Azərbaycan ədəbi-nəzəri fikri üçün aktuallığı qəsb edən əsərləri atası Əhməd bəy Ağaoğlu haqqında xətiyələridir. "Atəmi xətiyələrkən" və "Atəmin dostları" adlı iki kitəbdən ibarət bu xətiyələr Türkiyədə nəşr olunmuşdur.

O, ilk təhsilini İstanbulda, Fəvziyyə məktəbində almışdı. Sonra ailənin ölkənin yeni paytaxtı elan olunmuş Ankaraya köçməsi nəticəsində Ankara liseyində oxumuşdu. Özünü ədəbiyyata, bədii yaradıcılığa həvə etməyə qorana qolsa da, atasının təkidinə ilə Ankara Universitetinin hüquq fakültəsinin tələbəsi olmuş (1926-1931) və ali təhsilini uğurla başa çatdırmışdı. "İstəyimin əksinə olaraq atəməni hüquq sahəsinə yönəldirdi... Mən də Konstitusiyə hüququnun əsaslan mütəlliminin - "bu kəskin sözlü, tox gözlü, qarıbo səvəli professorun" tələbələri sırasında yer aldım və həmin andan etibarən onun yeni bir zəbitə və hakimiyyətinin dəirəsinə düşdüm", - deyə, Səməd Ağaoğlu sonralar xətiyələyirdi.

Hüquq təhsili əlsə də, ədəbiyyata, bədii yaradıcılığa məhəbbət onu heç zaman tərk etməmişdi. Həlo universitetin birinci kursunda ikinə tələbə yoldaşları ilə birlikdə "Yalnız gənclik!" adlı bir dərgi buraxmağa başlamışdılar. Sonra gələcəyin gərəkli səirləri Bəhçət Kəməl Çağlar, Əhməd Mühəp Dranas və Hifzi Oğuz Bəkətə ilə birlikdə "Gənclik türk ədəbiyyatı birliyi" adlı cəmiyyət qurmuşdular. Gənclərin xəhisi ilə türk ədəbiyyatının canlı klassiki, "milli səir" Məhməd Əmin Yurdaqul böyük məmnunluq hissi ilə bu cəmiyyətin fəxrli sədrinə vəzifəsini öz üzərinə götürmüş, birliyin təpləntiləndə iştirak edib gənclərə təvsiyələrini verməmişdi. Səməd Ağaoğlu həyatının birinci mərhələsində daha çox publisist və tədqiqatçı kimi çıxış etmiş,

"Türkiyədə kigik sənat məsələləri" (1939), "Türkiyədə is hüquq tarixi" (1939), "Türkiyənin iqtisadi təşkilatında is ədalət, ticarət ədalət və ticarət borsaları" (1943), "Qüvveyi-milliyə ruhu" (1944), "Türkiyədə suçlu cəuglar" (1947), "İki partiya arasında siyasi fərglər" (1947) kimi broşürə və kitəbləni çap etdirmişdi.

S.Ağaoğlu Strasburq Universitetindəki on altı aylıq magistratura kursundan diploməsuz, lakin "Strasburq xətiyələri" kitabının əlyazması ilə qayıtdı. Kitəb ilk dəfə 1944-cü ildə çap olunsə də, orada həkayələrin qələmə alındığı ədəbi əsərin 30-cu illərinin əb-havəsi duyulmaqdadır. Bu illərdə Səməd mükəmməl bildiyi fransız dili vəsitosi ilə rus və Qərbi Avropa ədəbiyyatı klassiklərinin yaradıcılığını ilə yaxından tanıyılmışdı. S.Ağaoğlu böyük rus yazıçısı F.M.Dostoyevskiyə

heyranligini heç zaman gizlətməmişdi. Onun ömür yolunu, soxsiyyotini, osorlorini diqqətlə öyrənmiş, rus klassikinın üz tutduğu mövzulardan və gohromanlardan türk cəmiyyətində axtarış tapmağa, eyni psixoloji gərginliklə, inandırıcılıqla təsvir etməyə çalışmışdı. İlk hekayələrindən yazdığı gördüyü hadisələri və tanışlara asorları ədəbiyyata gətirməyə üstünlük verirdi. "Strasburq xatirələri"nin, eləcə də sonrakı illərdə çap edilən "Böyük ailə", "Məhəlləyə dönüş", "Öyrətmən Qafur", "Hücrədəki adam", dostlarıdır, məhəllə adamları, dostluq yoldaşları və başlarıdır.

Tortibçi - professor Vilayət Quliyev kitabına yazdığı on sözə yazığının Türkiyə nəsrindəki rolunu barədə yazır: "Umumiyyətlə, çağdas türk nəsrində ilk dəfə Somad Ağaoglu öz ədəbi istedadı və fitri müsahibəçilik qabiliyyəti sayəsində bədii ədəbiyyatın ünsürlərini sintez etmiş, bir sıra orijinal, yaddaqalan nəsr nümunələri yaratmışdır. Onun müxtəlif illərdə qələmə aldığı "Atamdan xatirələr" (1940), "Atamın dostları" (1957), "Tanış üzlər" (1965), "Dostum Menderes" (1967), "Mərmərədə bir ada" (1972), "İlk mərhələ" (1978), "Həyat bir məcrədir" (1981) kimi kitabları müasir Türkiyədə məmər jənninin örnək əsərləri sayılır və bu gün də çox az kitab oxunan Türkiyədə diqqətə çəkirlər".

"Atamın dostları" və "Tanış üzlər" kitabında Səməd Ağaoglu heç bir ad çəkmədən haqqında bəhs etdiyi şəxsiyyətlərinin elə dəqiq, aydın portretini yaradır ki, Türkiyənin ədəbi və siyasi həyatına müəyyən qədər bələdliyə olan bir oxucu çox da çətinlik söhbətin kimdən gətdiyin başa düşür. Təbii ki, bu da mələllifdən güclü çüşahidə qabiliyyəti, ümumiləşdirmə bacarığı, dövrün hadisə və insanlarına dərin bədəllik tələb edir. Fikrimizcə, bu il ədəbi ictimaiyyətimiz görkəmli yazığı, ictimai-siyasi xadim Somad Ağaogluğunun 100 illik yubileyini mütləq keçirməlidir. Fikrimizcə, bu il ədəbi ictimaiyyətimiz görkəmli yazığı, ictimai-siyasi xadim Somad Ağaogluğunun 100 illik yubileyini mütləq keçirməlidir. Kitabına yazığının "Strasburq xatirələri", "Züryətlər", "Öyrətmən Qafur", "Böyük ailə", "Hücrədəki adam", "Atamın dostları", "Qatırın ölümü", "Həyat bir məcrədir" kitablarından ayrı-ayrı hissələr daxil edilmişdir.

Sürəyya Ağaoglu. Türkiyə Cümhuriyyəti qurulduqdan sonra bu ölkənin banisi, qardaş xalqın ulu öndəri Mustafa Kamal Atatürk siyasetinin prioritetlərindən biri də türk qadını öne çəkərək onları cəmiyyətə qazandırmaq idi. Məhz bundan sonra qardaş Türkiyədə bir çox qadın müxtəlif sahələrdə adını ilk siyahısına yazdıra bildi. Bu xanımlardan biri də Türkiyənin ilk qadın vəkili azərbaycanlı Sürəyya Ağaogludur.

Sürəyya xanım 1903-cü ildə Azərbaycanın mədəniyyət paytaxtı Səməd ölkəmizin ictimai fikrinin böyük nümayəndələrindən biri, görkəmli publisist və tənqidçi, tanınmış hüquqşünas və sarqsünas alim əhməd bəy Ağaogluğunun ailəsində dünyaya gəlmiş. Bəsəslə ailənin ilk övladı olan Sürəyya xanımın atası

ahmad bay 1905-ci ilda çar hökumatına va ermani dasnaklarına qarşı mübarizə aparmaq məqsədilə gizli "Difai" təşkilatını yaradır. Bir müddət sonra çar hökuməti tərəfindən təqib olunan ahmad bay aylarla dostlarının evində gizli yaşayır. Sonra həbs olunmamaq üçün 1908-ci ilin sonlarında Vətəni tərk etməyə məcbur olan Ahmad bay İstanbula köçür. Bundan sonra 1910-cu ildə ahmad bay Ağaoglunun ailəsi, eləcə də Sürayya xanım ömürlük Vətəni tərk edir.

Atasının ideoloji düşüncələri və tutduğu vəzifələr səbəbindən onun uşaqları və gənclik illəri Türkc Ocagının ziyalıları, eləcə də Mustafa Kamal Atatürkün yaxın dostları arasında keçir. Uşaqlıqdan vəkil olmağı arzulayan Sürayya xanım ictimai-siyasi proseslərin fonunda böyüyür və öz fikirləri ilə məktəbdə də seçilir. Hətta ingilis işğalı zamanı kiçik Sürayya yoldaşlarını da toplayaraq oxuduğu liseyin üzərində dalğalanan ingilis bayrağını çıxarır və yerinə türk bayrağı asır. Onu buna görə danılayan ingilis zabıtına "Sizin ölkənizi birisi işğal etsəydi eyni davranışı göstərməzdinizmi?", - deyə sual verir və zabıt bu sözlərin qarşısında sadəcə cavab vermədən çıxıb gedir.

Sürayya xanım 1920-ci ildə İstanbul Qızlar Liseyini bitirdikdən sonra 1921-ci ildə hüquq fakültəsində təhsil almaq üçün Darülfünuna - hazırkı İstanbul Universitetinə müraciət edir. O, İstanbul Universitetinin Hüquq fakültəsinə müraciət edən ilk qadın tələbə olmaqla, fakültənin qız tələbələrə açılmasında aparıcı rol oynayır. Belə ki, universitetə yanında iki rəfiqəsini də gətirən Sürayya xanım bu ali təhsil müəssisəsində Hüquq fakültəsinin qız tələbələr üçün açılmasına müvəffəq olur. Bununla da Sürayya xanım türk dünyası tarixində hüquq fakültəsinə daxil olan ilk qadın tələbə olur.

1925-ci ildə eyni fakültədən məzun olan Sürayya xanımın bu uğuru Avropada hüquqsünəslər arasında böyük maraja səbəb olur və ona Rokfeller Fondu tərəfindən Parisdə üç aylıq seminar keçmək təklif olunsa da Türkiyə tərəfi bu səfərə icazə vermir.

Mustafa Kamal Atatürk ilə ahmad bay Ağaoglu arasında six dostluq münasibətləri var idi və bu səbəbdən də onlar mütemadi olaraq bir-birinin evlərini ziyarət edirdilər. Həmin vaxtlar universiteti yeni bitirən və Ankara ədalət Sarayında staj keçən Sürayya xanım günorta yeməklərini yeyə bilmək üçün bölgədə bunun üçün yeganə yer olan İstanbul yeməxanasına gedir. Bu, oradakı insanlar tərəfindən böyük qalmaqla çevrilir. Belə ki, o zamanlar belə yeməxanalara qadınların daxil olması yaxşı qarşılanmırdı. Sürayya xanım ziyarətlərin birində bu hadisə barədə Mustafa Kamal Atatürkcə məlumat verir. Söhbət əsnasında ahmad bay Ağaoglunun məsələ ilə bağlı narazılığını dəstəkləyən Mustafa Kamal Atatürk ertəsi gün günorta yeməyini ailəsi ilə birgə yemək məqsədilə onu evinə dəvət etmək üçün Sürayya xanımı gətürməyə gedir. Sürayya xanım bunu çəşqinlik və sevinclə qarşılayır. O, məsinə oturdugdan sonra hərəkət edən avtomobil həmin İstanbul yeməxanasının yanından keçərək

Atatürk birden sürücüya saxlamagi amr edib. Millet vekili Salih bay telasla onlara yaxinlasdiqda isa Atatürk haminin esida bilacayi bir sasla ona "Bu gün Sürayyani evimizə apariram, amma sabah bura galacak, yemayini bu yemakxanada yeyacak", - deyir.

Bu hadisənin ertəsi gün Sürayya Agaoglu rəfiqəsi ilə İstanbul yeməkxanasına gedir və ilk dəfə olaraq bir neçə millət vəkili xanımı ilə burada nahar etdiklərini görür. Sonradan Sürayya xanim Ankarada Tənzimat Dövlət Surasında işə başlayır və 1927-ci il dekabrın 5-də Ankara Vəkillər Kollegiyasında qeydiyyatı alınır. 1928-ci ildə fərdi iş lisenziyasını alaraq Türkiyənin, eləcə də bütün türk dünyasının ilk qadın vəkili kimi tarixə düşən Sürayya xanim həyatı boyu vəkillik karyerasını davam etdirir.

Kimsəsiz və qayğıya ehtiyacı olan uşaqlara yardım göstərmək məqsədilə 1948-ci ildə Türkiyənin bir çox tanınmış iş adamını evinə dəvət edən Sürayya Agaoglu bu məqsədlə Türkiyə tarixində ilk dəfə "Sürayya Agaoglu Uşaq Dostları" dərnəyini yaradır. Elə bu məqsədlə də Sürayya xanim zünə məxsus əraziləri iş adamlarına verərək bu uşaqlar üçün sığınacaq tikdirir. Hazırda bu binanın fəaliyyəti sayəsində 450-dən artıq talabə təqaüd alır.

Həyatı boyunca insanlar arasında din, dil, irq anlayışını qəbul etməyən Sürayya xanim 1950-ci illərin əvvəllərində alman hüquqşünas Verner Təsənbrekerlə ailə qurur. Onların bu izdivacdən övladları olmur.

Bu nikah 1960-ci illərdə dağılsa da, onların arasındakı dostluq münasibətləri ömürlərinin sonuna qədər davam edir. İngilis və fransız dillərini bilən Sürayya Agaoglu pəskar həyatı boyunca bir çox beynəlxalq konfranslarda Türkiyəni təmsil edib. 1946-cı ildə etdiyi cəhdlər nəticəsində İstanbul Vəkillər Kollegiyasının Beynəlxalq Vəkillər Kollegiyasına üzv olmasını təmin edir, 1946-1960-ci illərdə bu birləşmiş idarə heyətinin yeganə qadın üzvü olaraq qalır. Sonralar o, Beynəlxalq Qadın Hüquqşünaslar Assosiasiyasının üzvü, Qadın Hüquqşünaslar ittifaqının BMT-nin Cenevrə Təşkilatındakı nümayəndəsi, Hüquqşünas Qadınlar Federasiyasının vitse-prezidenti seçilir. O, 1961-1973-cü illərdə qardaş ölkədə fəaliyyət göstərən Yeni Türkiyə Partiyasına daxil olaraq siyasi həyata addım atır və partiyanın İstanbul gəhər təşkilatının sədri seçilir. 1980-ci ildə uzun illərdən sonra Sürayya xanim dogma Vətəninə - Azərbaycanca gəlir.

Sürayya Agaoglu sonuncu dəfə 1989-cu il dekabrın 29-da İstanbulda "Qadın haqları və müasirləşmə" mövzusunda konfransda iştirak edir. Konfransın keçirildiyi binadan çıxarkən pillakənlərdən yixilən Sürayya xanim bəyən qənaməsi keçirərək həyata gözələrini əbədi olaraq yumur. Sürayya xanimin vəfatından sonra bir sıra dövlətlərin rəsmiləri tərəfindən onun vəqfina bəssəgəliyi məsajları göndərilir.

Sürayya Agaoglu qardas Türkiyada bir sıra mühüm qeyri-hökumat teskilatlarının - "Türkiya qadin hüquqsünaslar", "Universitetli qadinlar", "Azad fikirlari yayma", "Türk-Amerika universitetlari" va "Usaq dostlari" dernakleri, elaca da "Soroptimistlar istanbul klubu" va s. yaradilmasinda istirak edib. O, hüquq va digar mövzularda bir neça magalanin, o cümladan "Londonda gördüklerim" va "Bir hayat bela keçdi" kitablarının müallifidir. Hazirda istanbulun markazi bölgələrindən olan Sisli rayonunda küçələrdən birinə Süreyya xanımın adı verilib.

Mühazirə-10

“M.Ə.Rəsulzadənin yaradıcılığı”

Mühazirə istiqamətləri:

- 38.İctimai-siyasi xadim, publisist, ədəbiyyatşünas M.Ə.Rəsulzadə
- 39.Yaradıcılığı
- 40.Müxtəlif mətbuat orqanlarında məqalə və şeirlərin dərci
- 41.Müxəmməs şeiri klassik poetik ənənənin davamçısı kimi
- 42.M.Ə.Rəsulzadənin yaradıcılığında bədii nəsr
- 43.Publisistik yaradıcılığı
- 44.Əsrimizin Səyavuşu əsərinin Rəsulzadənin yaradıcılığında yeri
- 45.Yeni Kafkaziya,Odlu Yurd, Azərbaycan dərgilərində əsərlərin nəşri

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

- 41.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
- 42.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
- 43.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
- 44.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 45.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

M.Ə.Rəsulzadə yaradıcılığı

Azərbaycan Cümhuriyyətinin süqutundan sonra bir müddət Moskvada - Rusiyada yaşamaya məcbur olan böyük türk oğlu, milli ideoloq Mehəmməd Amin Rəsulzadə Türkiyəyə - İstanbula gələndə, burada Azərbaycandan gələn mühacirlər arasında bir dağınıqlıq, parakəndəlik vardı. Bu adamları bir yerdə toplamaq, təşkilat ətrafında birləşdirmək çətin idi. Mühacirlər arasındakı fikir ayrılıq nəticəsində konsulluq bağlanmışdı.

Resulzade 1923-cü ildə Azərbaycan Milli Mərkəzi təşkil edib, müsavətçi olan, olmayan mühacirləri bir təşkilat etrafında birləşdirdi, tezliklə bütün Sovetlər Birliyini həyacana gətirən «Yeni Qafqasiya» jurnalını nəşr etdirdi.

1923-25-ci illərdə İstanbulda Rasulzadə «Azərbaycan Cümhuriyyəti: keyfiyyəti-təşəkkülü və simdiki vəziyyəti», «Esrimizin Səyavusu», «İstiqlal məfkurəsi və gənclik» kitablarını çap etdirir.

Qeyd edək ki, "Esrimizin Səyavusu" əsərini böyük öndərimiz 1920-ci ildə Azərbaycan Cümhuriyyəti süquta uğradıqdan sonra Lahicdə qələmə almışdı. Bu, siyasi-fəlsəfi xarakter daşıyan, Azərbaycan Cümhuriyyətinin milli ideologiyasını ortaya qoyan çox dəyərli bir əsərdir. Fars səiri Firdovsinin "Şahnamə" əsərini bir daha oxuyan və paralel müqayisə apararaq Firdovsinin qəhrəmanlarından biri olan Səyavusun həyatını Azərbaycan Cümhuriyyətinə oxşadan Resulzadənin gəldiyi nəticəyə görə, İranla Turan arasında qalan Səyavusla, Rusiya və Qacarlar-İran arasında bölüşdürülməyən Azərbaycan eyni tələyi yaşayır. Ancaq Firdovsinin Səyavusundan fərali olaraq Resulzadənin Azərbaycan Cümhuriyyəti adlı idealinin bir gün azadlığa qovuşacağı əsərdə nikbinliklə qeyd edilir. Bu gün isə həmin nikbinlik, uzaqgörənlik həyata keçmiş bir gerçəkdir.

M.Ə.Rasulzadə 1928-ci ildə İstanbulda «inqilabi sosializmin iflasi və demokratiyanın gələcəyi», «Millet və bolşevizm» və «Qafqasiya türkləri» kimi əsərlərini çap etdirmişdir. Həmin ildə onun redaktorluğu ilə «Azəri Türk» (1928-1931), sonrakı illərdə isə «Odlu yurd» (1929-1930) jurnalları və həftəlik «Bildiris» (1929-1931) qəzeti də nəşr edildi. İstanbulda işıq üzü gören «Yeni Qafqasiya», «Azəri Türk», «Odlu yurd» jurnalları ədəbi-ictimai, elmi-siyasi və milliyyətçi məcmuələr idi.

1930-cu ildə Resulzadənin Parisdə fransız dilində «Azərbaycan istiqlaliyyəti» və rus dilində «Qafqaz problemi ilə əlaqədar olaraq panturanizm haqqında» kitabları çap olundu. 1931-ci ilin sonunda Türkiyəni tərk edərək Almaniyaya gələn M.Ə.Rasulzadə Berlində nəşr etdirdiyi «İstiqlal» (1932-1934) qəzetində ölməz ideyalarını davam etdirirdi. 1933-cü ildə M.Ə.Rasulzadənin Berlində «Azərbaycan Respublikası haqqında bəzi qeydlər» əsəri nəşr olundu. 1934-cü ildən başlayaraq M.Ə.Rasulzadə Berlində «Qurtuluş» (1934-1938) jurnalını nəşr edir.

1934-cü ildə Qafqaz Konfederasiyası aktını Azərbaycan adından M.Ə.Rasulzadə ilə 2.Topçubasov imzalamışdılar. Qeyd edək ki, bəzi mühacirlər bu iki görkəmli şəxsiyyət arasında narazılıq salmağa çalışsalar da, bunu nail ola bilməyiblər. Mühacirətdəki bütün fikirlərinə son qoymaq üçün M.Ə.Rasulzadə 1934-cü ildə «Səfərbayçılıq» kitabını yazıb. ««Səfərbayçılıq» yalnız bir gəxəyə aiddir, bu, «milli Azərbaycan hərəkatına qarşı atılan sübhəli intriqlər»dir».

M.Ə. Resulzadenin fealiyyəti, istiqlal mübarizəsi «Prometey» təşkilatı ilə sıx bağlıdır. «Prometey» təşkilatı Sovetlər Birliyindəki rus olmayan millətləri birləşdirirdi. E. Qaraca «Qafqaziya Federasiyası Qafqaziya Cümhuriyyətinin amniyyət qalxanı ola bilərmi?» məqaləsində yazır ki, M.Ə. Resulzadenin yurd xaricində önəm verdiyi mühüm işlərdən biri «fikir və dava yoldaşları olan Krim, İdil, Ural, Şimali Qafqaz və Türkünstan liderləri ilə» bir araya gəlib kommunizmə qarşı aparılan milli mücadiləyə «Türk birliyi»ne çalışması olmuşdu.

«Prometey» təşkilatında ilk vaxtlar aşağıdakı xalqları təmsil edən partiyalar toplaşmışdı: gürcü sosialistlər, azərbaycanlıların "Müsavat" Partiyası, Krim tatarlarının «Milli firqəsi», türkünstanlıların «Milli Türkünstan Birliyi» və müxtəlif Şimali Qafqaz və tatar qrupları. Erməni qrupları təşkilatda türk tatarlarının çoxluğunu görəb yaxın durmadılar. «Prometey» təşkilatının Parisdəki orqanı «Prometey» jurnalı çap olunurdu. Məmməd Rəsulzadə jurnalda yazılar, məqalələr dərc etdirirdi.

Rəsulzadənin 1936-cı ildə Berlində «Çağdas Azərbaycan ədəbiyyatı» və Varsavada (polyak dilində) «Azərbaycan ədəbiyyatı» məqaləsi çap olunmuşdur. Onun 1938-cı ildə Berlində almanca «Azərbaycan problemi» və 1939-cu ildə Varsavada polyakca «Azərbaycanın hüriyyət savaşı» kitabları nəşr olunur. O, 1938-cı ildə Polşa hökumətində məsləhətçi işləmişdi. 1939-cu ildə sovet qoşunları Polşanı işğal etdikdə M.Ə. Rəsulzadə bu ölkəni tərk etmək məcburiyyətində qalır. O, əvvəlcə Fransaya gedir, almanların təzyiqinin burada da artdığını hiss etdikdə İsveçərə keçir. İsveçərdən sonra qısa müddət Londonda yaşayan Rəsulzadə 1940-cı ildə Rumıniyanın paytaxtı Buxaresto gedib, burada siyasi-ədəbi fealiyyətinə davam edir.

1941-cı ildə M.Ə. Rəsulzadə Hitlerin «Şərqi nazirliyi» tərəfindən Almaniyaya dəvət olunur. O zaman «Şərqi nazirliyi» üç bölmədən ibarət idi və siyasi bölmədəki Qafqaz şöbəsinə professor Fon Mend edirdi. Almanlar M.Ə. Rəsulzadə ilə hər vasitədə işbirliyinə çalışırdılar. Hitler 1941-cı il dekabrın 22-türkünstanlı, gürcü və qafqaziyalı müsəlman legionlarının yaradılması əmrini vermişdi. «Qafqaziyalı legionu sonradan azərbaycanlı və şimali qafqaziyalı legionu olmaq üzrə iki yere ayrılmış, 1942-ci il sonlarında Volqa tatarlarının regionu təşkil edilmişdi... Yaradılmış hərbi legionda azərbaycanlıların se yaxın idi. Azərbaycan legionunda «Bozqurd», «Aslan» kimi batalyonlar var idi. Legionda «Azərbaycan yanısı, «Hücum» adlı bir qəzet də çıxırdı. Məmməd Amin Rəsulzadənin Azərbaycan legionunda hörməti yaxın idi. Azərbaycan legionunda «Bozqurd», «Aslan» kimi batalyonlar var idi. Legionda «Azərbaycan»la yanısı, «Hücum» adlı bir qəzet də çıxırdı. Məmməd Amin Rəsulzadənin Azərbaycan legionunda hörməti çoxdu.... Məmməd Emin Rəsulzadə o zaman legionların təşkilindən sonra Berlindəki Milli Azərbaycan Komitəsində çalışırdı. Bu komitenin başlıca vəzifəsi milli Azərbaycan davasını alman hökumətinə qəbul etdirmək idi. Çünki Hitlerin

Azərbaycan haqqındakı planını Məmməd Amin Rəsulzadə qəbul etmədi. Hitlerin planı belə idi ki, müharibədən sonra Bakı bərbəçə Berlinə təbə olunacaq, Azərbaycan xanlıqlar dövründə olduğu kimi əyalətlərə bölünəcək, bəsdə isə almanlar oturacaq. Məmməd Amin Rəsulzadə Hitlerin bu fikri ilə razılaşmır, ona görə də ciddi mübarizə aparıb Azərbaycana müstəqil bir dövlət hüququna qazandırmaq istəyirdi».

O, Almaniyanı tərk etməyə məcbur olanda 1943-cü ilin sonları idi. Rəsulzadə Almaniyadan uzaqlaşdırılmasına baxmayaraq oradakı dostlarla əlaqəsini kəsmir, fəaliyyətini davam etdirirdi: «1943-cü ildir. ikinci Cahan hərbi əsnasında Alman Xariciyyə Nazirliyindən qraf fon Sulenberqin dəvəti üzərində Berlinə idim. Milli Azərbaycan Komitəsi təsəkkül etmişdir; bu komitə Milli Azərbaycan davasının əsaslarını alman məqamlarına qəbul etdirmək üzrə fəaliyyətə keçmişdir».

O, Rumıniyaya gələndən sonra da ictimai-siyasi fəaliyyətindən qalmadı. Rəsulzadə azərbaycanlı əsirlərin taleyi ilə maraqlanırdı, Berlindəki «Azərbaycan» qəzeti ilə əlaqə saxlayırdı. Sovet qoşunlarının Rumıniyaya yaxınlaşması ilə əlaqədar olaraq Rəsulzadə Buxarestdəki Türkiyə səfirliyinin qonaq evindən çıxmağa məcbur olur. Türkiyə səfiri yaxın dostu Həmdulla Sübhü Tanrıöver bəy Ankaraya, o isə Vyanaya gedir. Bir müddət burada qaldıqdan sonra M.2.Rəsulzadə yenidən Almaniyaya köçür. Bu arada Rəsulzadə azərbaycanlı əsirləri xilas və onların Azərbaycana dönməməsini təmin etmək məqsədi ilə Azərbaycan Demokrat Birliyi adlı bir cəmiyyət qurur.

Hətta cəmiyyət 1946-cı ildə Münhendə bununla bağlı azərbaycanlı əsirlərə rəsmi müraciət edir. Bu arada Rəsulzadənin başçılığı ilə Türkiyə-Azərbaycan cəmiyyəti də yaranır. «Məmməd min Rəsulzadəyə 1947-ci ilin sonlarında Türkiyəyə-Ankaraya qayıtmasına icazə verildi. Bu razılığın da alınmasında dostu Həmdullah Sübhü Tanrıöverin böyük rolu oldu. Həmdullah bəy o zaman Türkiyə hökumətində hörmətli gaxslardan sayılırdı».

Qeyd edək ki, Rəsulzadənin tez-tez yerini dəyişib, bir ölkədən başqa birinə getməyə məcbur olan bir sıra amillər olub. Birincisi, dövrün mürəkkəbliyi, ziddiyyətliyi onu bu addımı atmağa məcbur edirdi. Başqa tərəfdən, Rəsulzadənin üz tutduğu ölkələrin ekseriyyəti onu öz maraqları ilə uyğunlaşdırmağa çalışırdı. O, isə Azərbaycanın milli maraqlarını hər şeydən üstün tuturdu. Eyni zamanda ikinci Dünya müharibəsi zamanı tez-tez dəyişən hərbi-siyasi vəziyyət onu bu addımı atmağa məcbur edirdi.

1949-cu il fevralın 1-dən «Azərbaycan mədəniyyəti» fəaliyyətinə başladı. Rəsulzadə mədəniyyətin ömürlük fəxri sədri seçildi. Bu dövrdə onun «Çağdas Azərbaycan tarixi», «Çağdas Azərbaycan ədəbiyyatı» kitabları Türkiyədə yenidən nəşr olunmuşdur. Qeyd edək ki, bir sıra tarixi əsərlərində olduğu kimi

«Çagdas Azərbaycan tarixi» kitabini da Resulzade çox ugurla islamis, mantiqi ardıcilligi gorumagla yanasi tarixi hadisalari obyektiv sakilde isiqlandirmis va bir tarixçi kimi de taninmisdir. «Çagdas Azərbaycan adebiyyati» esarinde isa Resulzada öten asrin 20-50-ci illerinde Simali Azərbaycanda inkisaf eden sovet adebiyyatından, onun özünden avelki adabiyyatla farali cahatlarından bahs olunur.

O, 1951-ci ilde Ankarada «Azərbaycan sairi Nizami» adli sanballi monografiyasini çap etdirmakla dünya nizamisunasligina da bir çox yenilikler getirmis oldu. ikinci Dünya müharibasi zamani qalame aldigi bu aseri ila müellif nizamisünasliga olduqca dayerli elmi bir töhfe vermisdir. Nizami Gancavini özünmaxsus, tekrarolunmaz bir sakilde tedqia eden Resulzadenin böyük sair-filosofumuzla bagli galdiyyi elmi naticaler bu günün özünde de aktualligini goruyub saxlamisdir.

O, 1952-ci ilde Münhende Umumqafqaz Konfransinin keçirilmesine nail oldu. Konfransda çixis eden Resulzada taklif edirdi ki, «Qafqaz Merkezi» yaradilsin ve Sovet imperiyasına qarshi mübarize Birlasmis Konfederativ Qafqasiya formulasında davam etdirilsin. 1953-cü ilda isa o, hala 1922-ci ilde yaradilmis Azərbaycan Milli Markazini barpa etdi. 1954-cü ilda istanbulda nasr olunan "Dünya" qazeti böyük önderin "Stalinle ixtilal xatiraları" silsila maqalalarını nasr etdirmisdir. 1955-ci ilin martın 6-da böyük ideoloq, ictimai-siyasi xadim M.Ə.Rasulzada Ankara Universitetinin tibb fakültesinin klinkasında sakar xesteliyinden vafat etmisdir.

M.Ə.Rasulzade böyük bir ömür yolu keçmisdi. Ganclik dövründan yasidlarından farglanan va xalqini maariflanmaya saslayan Resulzadanin hansisa siyasi taskilatlarda faaliyyat göstermasından asili olmayaraq, esas maqsadi Azərbaycani azad va milli-demokratik bir öлке kimi görmak olub. «Azərbaycan xalqının taleyinin bir parçası olan Resulzadenin manali hayatına, dolgun yaradiciligina bu gün ani bir nazer salmagla biz Vatana, müsteqil Azərbaycana sadaqat timsalli böyük bir gaxsiyyatin canlı obrazi ila görüsürük. Sözsüz ki, bu sadaqat, bu sevgisi ila o, Azərbaycan xalqının mahabbatını qazanmış va galblarde abadi masken salmisdir. Resulzada prinsipa sadaqatin, mafkuraya bagliligini, sebr va fadakarlijin, ezm va qüdratin timsali idi. 20 yasında «insanlara hürriyyet, milletlara istiqlal» arzusu ila siyasi hayata atilmis Resulzada «insanlara hürriyyet, millatlara istiqlal» fikrilile de 72 yasında hayatla vidaldasdi. Lakin ömrünün sonuna qadar bu inam onu terk etmedi».

M.Ə.Rasulzada yaginin ilk dövrlarında axtarisda olub. Bu axtaris isa onun tutdugu yolu yalnız daha da güclendirmali, esaslandirmali ve dönmez etmeli idi. Bu yolu isa çox keçmayib ki, M.Ə.Rasulzada mahz islamlasmaq, türklesmak va müasirlesmak düsturunda görüb. Azərbaycan Cümhuriyyatinin varligi M.Ə.Resul-zadenin hayatının va yaradiciliginin en parlag nümunasidir. 23 aydan

sonra bu müstəgilliyə son gəyən Sovet Rusiyası 70 il bütün vasitələrdən-repressiyalardan, kütləvi qirginlərdən, mənəvi assimilyasiyalardan və s. istifadə etsə də, Cümhuriyyətin istiqlal odunu söndürə bilmədi.

Mühazirə-11

“Alazan Baycanın poeziyası”

Mühazirə istiqamətləri:

46. Mühacirət poeziyasının tanınmış nümayəndələrindən Alazan Baycan
47. Şairin Könül sazından və Dağ çiçəkləri şeirlər kitabının yaradıcılığında əhəmiyyətli yeri
48. Poeziyasının ana mövzusunun Azərbaycanıdır, yurd həsrəti olması
49. Azərbaycan davasında milli dövlətçilik şüurunun formalaşması
50. Azərbaycançılıq ideyalarının əksi

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

46. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
47. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
48. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
49. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
50. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Almas İldırım sürgünə aparan yolların tarixi 1927-ci ilin ortalarından başlayır. Həmin ilin birinci yarısına qədər o, Bakı Dövlət Universiteti Sərq fakültəsinin Odabiyat ("Slovesnostg") şöbəsinə daxil olmuş, yerli matbuat orqanlarında "9 Yanvar", "Mayis gözölina", "Düşman", "Neçin", "Dağlara vida" və b. əsərləri dərc edilmişdir. Lakin 1927-ci ildə yazdığı və bir "dostu" tərəfindən İstanbula göndərilərək əvvəlcə "Hayat" (1927, № 34), sonra isə Məhəmməd Ömin Rəsulzadənin sahibi və baş müəhərriri olduğu "Yeni Kafkasya" jurnalında (1927, 31 İyul (İyul) № 21) çaplanan və Türkiyə həca poeziyasının görkəmli nümayəndəsi Fəruk Nəfiz bəy (1898-1973) ithaf etdiyi "Dağlar" qoşması 20 yaşlı gənc Almas İldırımın karyerasında, həyat yolunda, tələfində dahşətli bir İldırım kimi çəxir.

Səir vətən, sürgün və mühacirət yaradıcılığında bu mövzuya dənə-dənə toxunmuş, poeziyasında dogma yurdun "zümürd gözölü yamaclarında" güllər, lallalar bitirən, dast, torpağı cavahiro, almasa bərabər tutulan Azərbaycan

dağların mükəmmol obrazını yaratmışdır. Ozemat, güc, qüdrət rəmzi olan dağlar da bəzən iç-in için ağlayır, gizlincə yas saxlayır. Sair "günahını" adəbiyyat cəmiyyətində somimi etiraf etsə də, proletar tənqidçilər iki məqami ildirimə bağışlaya bilmirdilər. Birincisi, seir İstanbulda niyə məhz sovet rejiminin qatı düşməni olan Məhəmməd Ömin Rəsulzadənin dergisində nəst olunub? ikincisi, vətəni, onun qüdrətini, servətini tacəssüm edənlər dağlar haqqında yazılmış "Çəkilmis galbina askıdan min dağ", "Zirvəndə oynasan rüzgərlər acı" və başqa mürələr Azərbaycanın Sovet rejiminin işğalı altında inlədiyinə işarə deyilmi?

Süleyman Rüstəmin uzaqgörənliklə Almas ildirimə əsəbi tonda söylədiyi "sizdən proletar sairi çıxmaz" - qənəsti özünü doğrultdu.

Haqiqətən də ildirim təgiblərdən, izlənmələrdən yaxa qurtarmaq üçün çox çəlişsə də bolşevik məfkurəli proletar sairi ola bilmədi.

"Dağlar"ın "Yeni Kafkasya"da tacəlləsi sairin həyatını zindana çevirir, onun açıq-askar təqibini sürətləndirir. O, 1927-ci ildə yazdığı "Nə üçün" seirində gələcək dostlarına, həssas oxucularına açıq bəyan edir:

A.İldırım incidici və düşündürücü sualının cavabını əslində özü birinci mürədə xatırlatmışdır. Sübhasız ki, onun "bir cəni kimi izlənilməsinin əsas səbəbi "öz yurduunu səvən bir sair", ruhlu bir ziyalı, istilə ilə bərisməz mövqədə dayanmış düşüncə adamı olmasıdır. Osəssiz təqib olunduğuna, incidildiyinə görə inəndiyi, arxələndiyi dostlardan dəstək umur. Onlardan rəal yoldas, həmdəm köməyi görməyində ədlərini səsləndirməkdən çəkinmir.

Sair təxtinə günəş döğməsə səxsi vürğuləyində əyniadhi peyğəmbəri yox, yüksək kürsüyə səhiblənon dostu Süleyman Rüstəmi nəzərdə tuturdu. Ləkin dağlara bənətdiyi, arxələndiyi dostlarının çoxu sairədən üz döndərir. Sair nəolac gələcək üzünü dağlara tutub deyir.

Dövrün, mühitin əmansız təzyiği, təpkisi, hətta dağların da dostluqda möhkəmiyyətinə səptik duyğular oyadır. Amma Almas ildirim dağlarla dostluğunda möhkəmdir, etibarhədir. Onun dağlara həst etdiyi çoxsəyli seirləri bənəzsiz, təkrərsiz, emosional, poetik düşüncələrin dəsiyicisidir. Hətta seirələrindən birində "Bu dağlar üçün mən əzəldən bir sair döğülmüşəm" - qənəatini xüsusi vürğuləyir.

A.İldırım 1927-ci ildə Bəki Universitetindən xəriç olunur və zorla sürgünə göndərilərkən Siyazanın Qizilburun demiryol stansiyasında "Of, Bəki... bu əyniliq mənə ölümədən ağır" - hərəyinin əks olunduğu "Dağlara viddə" seirini qələmə alır. Cəsarətli düşüncələr bu seirin mürələrində çirpənir, kükrəyir. Sözü birbəsə mənəsində ildirim dağlarla dərdləsməyi bəcarir. On əziz adəmə etibar edə bilmədiyini sözü, sirri o, dağlara üz tutub deyə bilər. "Yurdu bətmis", işğal olunmuş, ölkəsi əsarətdə inləyən, soyulan, təpədən əgid ələ Almas ildirimin özüdür, onunla əyni əgri-əcilərm dəsiyicisi olan milli düşünəcə səhibləridir, ildirimlərin mənsub olduđu millətdir. Sair istiləyə qarşı bərisməz mövğeyini sərgiləyərək "Yə sərafli

istiqlal, ya qizil qan", - deya vatoni iggala maruz qalmis igidlori açıq üsyana, azadhq mübarizasina saslayir.

Almas İldırımın naməlum şeiri.

Sairin Dagistana sürgünü yerli ziyalılar torofindon demak olar ki, anlayis va rogbatlo qargılanmışdır. Çünki avvala, sürgün qerarini dövlatin siyasi idarolori deyil, onlann "tövsiyasi" ilə Odabiyat comiyyati vermişdir. Digor tərəfdan, o, cazaçakma düsorgasına yox, qadim Oguz yurdu, türk momlokoti Darbanda göndarilmişdir. Moqsad, Almas İldirimi yasadığı qaynar milli mühitdon qoparmaq, "müsavətçi" dostlari ilə alagalarini mohdudlasdırmaq va proletar platformasına transfer etmokdon ibarat idi.

A.İldirim Dagistana galdikden sonra onun ilk görüsdüyü aslan derbandli olan, Bakidan tanidigi ziyahlardan biri, tonqidçi Mammad Kazim Olakbarli (1905-1938) idi. Memmad Kazim Azərbaycan Pedaqoji Universitetini bitirmiş (1927), Mahaççalada Azərbaycan türkcasında ak tirajla nosr edilən "Moarif yolu" jurnalının va "Dagistan fūqorast" qozetinin masul .aktoru idi. Xüsusilə dorgi pedaqoji istiqamatli, tahsil yönümlü olsa da, burada adabi-badii nümunolar do çap olunurdu. M.K.Olakbarli A.İldinmlə tanishigt yaxın dostluga çevirir, onu redaksiyaya davat edir. Sair isa Darbandda galama aldigi, "Dagistan fūqerasi" qezetinin, "Odabiyat sohifosi"ndo çap etdirdiyi "Daglardan xatirolar" seirini Mommod Kazim Olakbarliya ithaf etmişdir.

Masul redaktor "Moarif yolu" jurnalının 1928-ci il oktyabr-noyabr birlesmis sayinin Rusiya inqilabının 11-ci ildönümünə hosr olunacağını nozerdo tutmuşdur. Mövzu ilə bagli müvafiq yazarlara sifaris verilir. İldirim da siyasi nozarotdon, gözaltından yayınmaq, bolsevik funksionerlorinin nazerında etimadini yükseltmek üçün mövzuya müraciat etməyə macbur olur.

"Maarif yolu" jurnalının 1928-ci il birlasmis 10-11-ci sayini nazerdan keçirdikdo burada N Sahdaglinin "On bir illik münasibatila", Ş.ismayilin "On bir il", A.Qaziyevin "işçilar" (Bö oktyabrda), İbrahim Musanın "Oktyabr", Hidayatin "Oktyabr", Obasolt Axundzadonin "(hommal", Akasim İbrahimovun "Oktyabr" adii nazm parçaları ilə yanasi, Almas İldirimın da bir yıl avval" seirinin yer aldigi müsahida edilir. Bu seir jurnalının masul redaktoru Mem Kazim Olekberlinin sifarisi ilə yazılsa da, Almas İldirimın indiyadak nasr olunmuş kitabla daxil edilmemis, böyük cosqu va ilhamla qalame alimmisdir. Sair on bir il avval deyənda 191 il Oktyabr inqilabına qadarki dövrü - Rusiya imperiya rejiminin, üç yüz illik Romano sülalesinin hökmranliq etdiyiyə zamani, mühiti nazorda tuturdu. Osarda Carin bas iqamatgahi c Qis Sarayından - zülm, nalo va qargis sarayından, nifrat, lonat va razalat yuvasından, o: manfur va manhus tarixi keçmişinden,

maisotından, cinayatkaranı vardi və enələrin obrazı, poetik üslubda behş edilir. Seirdo vurğulanır ki, Çar hakimiyyəti dövründə hagg de insanların qətline ferman verilir, xalqlar zülm və asarot mēngonesindo, sixinti mehbesii yasayır. İmperiya tarixinin "xalqlar habsxanasına" çevrilmiş qaranlıq səhifələrini Almas İldirimi belə təcəssüm etdirmişdir:

Sairin imperializmə, despotizmə, zorakılığa əsaslanan idarə üsuluna dərin nifrəti müşahidə olunmaqdadır. Eyni zamanda laçın kimi qanadları dar qafələrdə qunılan igid, casur oğulların acı taleyinə Almas İldirim ürəkdon acıyaraq əsərin sonrakı bəndlərində hadisələrin yaddəslərdə dərin iz buraxan xronologiyasının itiuclu, poetik tise ilə cizir, ilk baxışdan oxucuda təsevür yarana bilər ki, seirin son iki bəndi proletar inqilabının tərennümünə həsr olunub. Amma buradakı sötirəlti zərif cizgilərdə dərin monarxı yuvalanır: "Bir tokanla ölkələr titrədi, parçalandı"- misrəsində Rusiya İmperiyasının bir üsyan təkəni ilə bölünməsindən, parçalanmasından, evəzində yeni müstəqil dövlətlərin yaranmasından bəhs olunur, o cümlədən Azərbaycan Cümhuriyyətinin sərəfli tarixinə dolayısı ilə işarə edilir. Sair əsərinin digər bir misrəsində: "Osrlarla yüksələn "Kremlər" yıxıldı" - deyimində sərə imperiyasının, işğalçı və təcəvüzkar bir rejimin çöküşü, razalət romzinin ("Kremlər"in) folakat və səfalət müjdəli yıxılışı, bütövlükdə zorakılıqlar, işğonçular altında inləyən xalqların azadlıq, müstəqillik arzuları, niyyətləri kodlanmışdır.

Almas İldirimin yeni üzə çıxarılan və ədibin nögrlərindən kənərdə qalan "On bir yıl əvvəl" seiri söyləməyə əsas verir ki, ciddi və sistemli ərəsdirmələr sairin yeni-yeni nəməlum əsərlərinin tapılması yönümündə ümidləri artırır.

İkinci sürgün.

Almas İldirim Dərbənddən qayıtdıqdan sonra Bakıda çox longidilmədi. 1931-ci ildə onun Türküstanə sürgün olunması haqqında qərar qəbul edildi. Dəğıstandakı sərbəstlikdən fərqli olaraq sairin Əsqabəddən kənərə çıxmağa ixtiyar yox idi. Sürgünün əsas səbəbini Bakı buxtasından gəmi ilə uzaqlaşarkən yazdığı "Olvida, Bakı" seirində çox dəqiq göstərmişdir:

Günəhim - "Can!" dedim sənə, gəvuldum,
Acımadın bu qurbana, əlvədə..

İldinm sürgünə gedərkən iyirmi dörd yəsinin təməm əldüğünü bildirir, Cəmərəkəndin, qaləsinin gözdon itdiyini xatırladır və Bakiyə üz tutaraq: "Balka de dönmadım sənə, əlvədə... deyir. Sairin öz taleyi, gələcəyi haqqında üzəgğəranlıqla, ilahi bir fəhmlə söylədiyi bu düşüncə təəssüf ki, doğru çıxdı...

Mühazirə-12

“1920-1941-cı illərdə Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. M.B.Məmmədzadə”

Mühazirə istiqamətləri:

51. Milli istiqlal ideyası uğrunda çarpışan və uzun illər ağır şərtlər altında yaşayan M.B.Məmmədzadə
52. AXC nin yaranması və fəaliyyətində mühüm xidmətləri olan xadim kimi
53. Türk ensiklopediyası və İslam ensiklopediyasında Azərbaycan tarixinə aid dərc etdirdiyi əsərlər
54. M.Ə.Rəsulzadə ilə sıx dostluq münasibətləri
55. Azərbaycan Yurd Bilgisi dərgisi ilə əməkdaşlıq etmiş, İstiqlal qəzetində, Qurtuluş dərgisində bir sıra məqalələri dərc etdirməsi

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

51. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
52. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
53. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
54. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
55. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Mirze Bala Memmedzade 1898-ci il avqustun 13-də Abseronun Zire kəndində balıgei ailəsində anadan olmuşdur. Atası ailəsini dolandırmaq üçün esrin evvəllərində Bakıya köçərək, saherin Cambəkənd adlanan hissəsində məskunlaşmışdır. Uşaqlığı Bakıda Çembəkənddə keçmişdir. 7-ci "rus-tatar" məktəbini (1914), 3-cü ali ibtidai məktəbi bitirdikdən sonra təhsilini Bakı texniki sənaye məktəbində davam etdirmişdir. Edebi yaradıcılığa təhsil illərində başlamış, 1912-ci ildə İsa bəy Asurbayovun "Kaspi" mətbəəsində "Nafi-elm və yaxud elmin sonu" adlı kitabı çap olunmuşdur.

"Məhəmmədiyye" dərnəyində qabaqcıl fikirli ziyalılarla yaxından tanış olması onun dünyagörüşünün formalaşmasına ciddi təsir göstərir. 1915-ci ildə Məhəmməd Amin Rəsulzadənin nəşr etdirdiyi "Açıq söz" qəzetinə ara-sıra məqalələr yazan Mirzəbala Məmmədzadə, sonradan həmin qəzetin isində fəal iştirak etmişdir. Eyni zamanda, həftəlik "Basirət" jurnalının baş redaktoru olmuşdur.

Aprel isğalından sonra fəaliyyəti

Aprel isğalından sonra M. B. Məmmədzadə Bakıda Gizli Müsavatın Mərkəzi Komitəsinin sədri olmuş, 1923-cü ilə qədər onun orqanı "İstiqlal" qəzetini nəşr

etdirmisdir. Hamin dövrdə Azərbaycan Ali Xalq Teserrüfatı Surasında tercümaçı və orta maktebdə müəllim işləyən M. B. Memmedzadə mətbuatla da əlaqəsini üzəməmiş, "Yeni yıldız" jurnalında Azərbaycan tarixinə dair silsilə məqalələr dərc etdirmiş, 1922-ci ildə Bakıda "Azərbaycan türk mətbuatı" adlı kitabı nəşr olunmuşdur. 1923-cü ilin iyulunda "İstiqlal" qəzeti mətbəsinin yeri hökumət orqanları tərəfindən əsərlənildikdən sonra gizli Müsavat təşkilatının üzvləri həbs olunduqda M. B. Memmedzadə həbsdən yayınma bilməmiş, həbs olunanların bir qrupunun sovet hakimiyyətini müdafiə etmələri barədə verdikləri bəyanatın əleyhinə verəgələr yaymışdır.

1924-cü il yazın axırına gəder gizli fəaliyyət göstərən M. B. Memmedzadədə mayda İranın Onzəli şəhərinə gədarək, buradakı mühacirlərin fəaliyyətinə başçılıq etmişdir. Bir müddət Tebrizdə yaşayan, sonra isə Sulduz şəhəri ətrafında səsə yolu çəkilişində mühəndis-təxnik işləyən M. B. Memmedzadə İstanbulda Məhəmməd Amin Resulzadənin rəhbərliyi ilə nəşr olunan "Yeni Qafqaziya" jurnalına məqalələr göndərmişdir. Bolşevizmin, sovet ideologiyası və rejiminin, partiya-sovet aparatının tərkib hissəsi kimi bolşevik mətbuatının ifsası M. B. Memmedzadənin bu dövr publisistikasının əsas mövzularından idi.

1927-ci ildə İstanbula köçmüş, ələ həmin il İstanbulda onun "Azərbaycan misaqqı-millisi: 28 Mayıs İstiqlal Bəyannaməsinin təhlili", "Ərmenilər və İran" kitabları çap olunmuşdur. Məhəmməd Amin Resulzadənin redaktorluğu ilə çıxan "Azəri türk" (1928-31) və "Odlu yurd" (1929-31) jurnalları, habelə "Azərbaycan yurd bilgisi" jurnalı ilə də yaxından əməkdaşlıq etmişdir. "Azəri türk" və "Odlu yurd" jurnallarının əsas yazarlarından olan Mirzə Balanın "Fətəli xan Xoyski", "Doktor Həsən bəy" adlı məqalələri Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin dövlət xadimlərini seçiyələndirmək baxımından çox qiymətli dir. "Solovkiden gələn səsələr" məqaləsində Rusiyanın 9 ayı qıs olan Solovki adalarına - "təbiətin bu gərxunc səkasına", "kommunizm zindanlarına sürülmüş Azərbaycan istiqlal mücahidlərinin dəhşətli işğəncələrə məruz qalmalarına baxmayaraq, yenilmediklərinə, əmansız gəraitdə belə "istiqlal" mərsini oxumalarından bəhs edilir. M. Memmedzadənin "Bolşevizm və türkçülük", "Azərbaycan və bolşeviklər", "Mədəniləşdirmə ünvanı altında ruslaşdırma", "Kommunistlər və istila", "On illik istismar", "Rusiya əsaretində türk Bakı", "Sovet Azərbaycanında—Hürriyyəti-mətbuat", "Yeni türk əlifbası və bolşevik mətbuatı" və s. məqalələrində bolşevizmin iç üzünü açılır, sovet hakimiyyətinin antimilliyə siyaseti ifsa olunur. M. B. Memmedzadə mühacirət illərində İstanbul Universitetinin hüquq fakültəsini bitirmişdir.

1931-ci ildə Sovet ittifaqının tələbi ilə Türkiyə hökuməti Müsavatın xarici bürosunun Türkiyədə fəaliyyətini qadagan etdikdən sonra, Məhəmməd Amin Resulzadə və onun digər silahdaşları ilə birlikdə M. B. Memmedzadə də İstanbulu tərk edərək Vərçavaya köçdü. Bu dövrdə onun Berlinə Məhəmməd Amin

Resulzadenin redaktorluğu ile nesr olunan "istiqlal" (1932-34) qazetinde ve "Qurtulus" (1934-38) jurnalında Azərbaycanın istiqlali probleminə aid xeyli məqaləsi çap olunmuşdur. M. B. Memmedzadə "Milli Azərbaycan "Müsavət" xalq fırqəsi"nin 1936-cı ildə Varsavada keçirilmiş konfransında yaxından iştirak etmişdir!7) "Müsavət" partiyasının nesr etdiyi bülletenlərdə rus müstəmləkə üsuli-idarəsini ifsa edən xeyli məqaləsi dərc olunmuş, Polşada keçirilən bir neçə elmi konfransda məruzə ilə çıxış etmişdir. 1938-ci ildə Berlində "Qurtulus" jurnalı matbaasında Mirzə Bala Məmmədzadənin "Milli Azərbaycan hərəkatı"(8), "Müsavət" xalq fırqəsinin tarixi" adlı kitabı çapdan çıxmışdır.

İkinci Dünya müharibəsinin başlanması və Polşa'nın Almaniya tərəfindən işğalı ilə əlaqədar yenidən İstanbula köçən M. B. Məmmədzadənin "Milliyyət" və "Cümhuriyyət" qəzetlərində, "Türk ensiklopediyası"nda, "İslam ensiklopediyası"nda və digər nəşrlərdə Azərbaycan tarixinə dair çoxlu məqaləsi dərc edilmişdir. 1949-cu ildə M. B. Məmmədzadənin yaxından iştirakı ilə Ankarada "Azərbaycan Kültür Dərnəyi"nin əsası qoyulmuş, 1951-ci ildə "Azərbaycan tarixində türk Albaniyası" adlı əsəri həmin dərnək tərəfindən çap olunmuşdur. 1952-ci ildən Ankarada onun "Azərbaycan Kültür Dərnəyi"nin "Azərbaycan" jurnalında da Azərbaycan tarixi ilə bağlı çox saylı məqaləsi dərc edilmişdir. O, 1954-cü ildən Münhendəki SSRI-ni öyrənən institutda çalışmış, burada iki il elmi surənin sədri, iki il isə sədr müavini vəzifəsini icra etmişdir. Türkiyənin bir çox qəzet və jurnallarında da onun SSRI-dəki totalitar rejimi kəskin tənqid edən məqalələri dərc olunmuşdur. Onun "Proletar ədəbiyyatı milliyyətçi ədəbiyyatın vahid cəbhəsi qarşısında", "Ədəbi hakimiyyət qovğası", "Azəri türk ədəbiyyatının dünəni və bu günü", "Müasir Azərbaycan şairləri", "Romantik və realist cərəyanlarını mücadiləsi", "Milli dil və milli kultür", "Cafer Cabbarlı", "Mirzə Alekbar Sabir", "Sovet dil siyasətinin bugünkü səhifəsi", "Dədə Qorqud", "Milli dastanlarımıza dair" və s. məqalələrində ədəbiyyatımızın dünəni və bu günü ilə bağlı mülahizələr irəli sürülür, Azərbaycanda yeridilən ruslaşdırma siyasətinin (dil, mədəniyyət, ədəbiyyat və s. sahələrdə) mahiyyəti əsərlənmişdir.

M. B. Məmmədzadənin "Mirzə Bala", "Nuhoglu", "A. Kut", "M. M. Məmmədzadə", "M. B. Dəsdemir" və "Oli Kutluk" imzaları ilə 2000-dən çox məqaləsi vardır. Məhəmməd Amin Resulzadənin vəfatından (1955) sonra "Müsavət" partiyasına və Azərbaycan Milli Mərkəzinə M. B. Məmmədzadə rəhbərlik etmişdir.

Mühazirə-13

“Y.V.Çəmənşəminlinin mühacirət dövr yaradıcılığı”

Mühazirə istiqamətləri:

- 56.Mühacirət dövr yaradıcılığı
- 57.AXC nin Osmanlı Türkiyəsinə ilk səfəri
- 58.Mühacirət və sürgün həyatı
- 59.Hekayələrin əsas mövzusu olan ailə,məişət,əxlaq problemləri
- 60.Studentlər romanında azərbaycanlı gənclərin tələbəlik həyatlarının təsviri
- 61.Yanğın pyesində komik fonda köhnəliyin ifşası

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

- 56.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
- 57.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
- 58.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
- 59.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 60.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Azərbaycan dövlət yazıçısı - 1887-ci il sentyabr ayının yerlorindon biri olan Şuşa sohorindo anadan olmusdur. Yusif Vazirin atası Maçodi Mirbaba Mirabdulla oğlu Vazirov Susa baylorindon biri idi. Onun bəyliy 1873-cü il aprel ayının 13-do Susa goza idarosi torafindon tosdıq edilmis va ona bu haqda sohadatnama verilmisdir. Yusif Vazirin dasidigi Vazirov soyadı XVIII asr Qarabag hökmdarı İbrahimxəlil xan nüfuzlu vazirlorindon biri olan Mirzə Əliməmmədəğa tutduğı vazir vəzifasına bağı olaraq nesildon-nasilo keçmişdir. İbrahimxəlil xanın vaziri Mirza Alimommadaga Vazirov soyadını dasıyan Maçodi Mirbaba (Yusif Vazirin atası) neslinin ulu babasıdır. Qeyd etmək lazımdır ki, 1797-ci ilin iyun ayında İran hökmdarı Ağaməmməd şah Qacar, Susani zəbt etdiyi zaman İbrahimxəlil xan tərəfindən Türkiyə dövlətinə yenicə sofir tayin olunmuş Mirza Alimommadagani dustaq etdirib qatlo yetirir. Belolıklı, Mirza Alimommadagaya safir olmaq qismət olmur. Taleyin qismoti belə gotirir ki, uzun illerdən sonra Türkiyədə Y.V.Comenzominliyə nasib olur. O, 1919-cu ildə yeni yaranmış Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyətinin Türkiyədə ilk safiri olur.

Yusif Vazirin atası Mosadi Mirbaba İran, Orta Asiya və Türkiyənin bir gismini gazmışdı, fars və türk dillərini mükəmməl bilirdi. O, ədəbiyyat ilə də məşğul olardı və Firdovsi ilə Füzulini çox sevərdi.

Eyni zamanda xanondalara mütəmildən dərslər deyərmiş. Məsədi Mirbaba gənc yasında var-dövlətini qonagliqlarda xanəndə-səzonçulara, yeyib-içməyə xərcləyib, kəsib düşdükdən sonra Ağdamda attar (dərman və ədəbiyyat satan)

dükani açır va orada nüsxobandlik (qodim tıbb kitablan اساسında darman düzaldon hokim) edir.

Yusif Vazir ilk avval Susada "Kar Xolifa" lagabi ila taninan Molla Mehдинin moktabindo oxuyur. Molla Mehдинin yanında tohsilin somarasız olduğunu hiss edan Masodi Mirbaba oğlu Yusifi Agdama aparır va onun tohsili ilo özü masgul olur. Ona türk va fars illarını öyradır. Yusifin atası onun rusca dyranmasını da istayirdi.

Agdamda rus maktabı olmadığı üçün Yusif Muradbaylıdaki rus moktobına getmoli olur. Yusif bir il bu maktabdo oxuyandan sonra hazırlasib realni maktabına girmek üçün 1896-ci ildo Susaya qayidur va imtahan verib Susa realni maktabına daxil olur. O zaman Susa realni miaktabo tadrıs va tachizat etibarila Qafqaz orta maktablari sirasında birincilerden sayilirdi.

Susa realni maktabinin yuxan kurs talabosi, Yusifin böyük gardası Abülhasan nümunavi talaba olduğu üçün Yusifin da realni maktabda yaxsi tolaba olmasına çalışirdi. Lakin Obülhason istadiyi kimi ona müvaffaq ola bilmirdi. Cunki Yusifin riyaziyyata o qador do maragi yox idi. Yusif oxudugu kitablarda har seydan çox rassamlarin va heykoltaraslarin tercüme-yi-halina diqqat yetirardi.

Yusif Vazir hala küçük yaslarında resm aserleri çakmakle masgul olmuşdu. Evvalca tobiat manzaralari, sonralar isa ictimai-siyasi motivli karikaturalar çokmaya baslamisdi. Yusifin talabalik illarının sevinci uzun sürmür. Gözlanılmadan onun böyük qardası Ebülheson xastalanır va 1904-cü ildo vafat edir. Yusif Vazirin 21 yasli qardası Obülhesen vaxtsiz ölümü onu hadsiz daracada sarsidir. Bas veren badbaxt hadisa atalari Masodi Mirbabanın va analari Seyid aziz xanimin tez-tez xastalanmalarına sabab olur. Bu hadisa dünyada haqq va adalat olmasına inanan Yusifdo de ümitsizlik dogurur va onun uzun müddat darslori ila masgul ola bilmamasına sabab olur. Bir müddot keçendan sonra qardası Obülhasonin yaratdığı zongin kitabxana Yusifa verilir. Yusif Vazir kitabxanadaki rus vo acnabi klassiklerin kitablari ilo yaxından tanis olandan sonra onda rasm ilo barabar edabiyyata da böyük maraq oyanır. Yusif Vazir Susa realni moktabindo tohsilini rus dilinde aldığı üçün 1904-cü ilda hayatından sikayet torzindo yazilmis "Jaloba" adli ilk serini rusca yazmisdı.

Yusif Vazir rusca yazdığı bir neço serini Susa realni maktabındaki rus dili müallimi Klemiye gösterir. Müallim serlari gözdon keçirib ona Çexovu oxumagi maslahat görür. Çexovun sirin va duzlu hekayalari Yusif Vazirin çox xosuna golir. Yusif realni moktabindo oxuyan zaman amisi oğlu va dostu Mirhason Vezirovla birlikdo rus dilinde "Fokusnik" adli, 1 ila yazilmis yumoristik va karikaturall ayliq jurnal çıxarirdilar. Bu jurnalda verilen yazilar hacmco küçük olsa da, mazmunca diqqati cold edirdi. 1905-ci ilin yayında ermani dasnaqlarının tabligati naticasindo Susada milli qurgin baslayir. Polis va hükümet asgerlari bu düşmançiliya qarshi laqeyd münasibat basladiklori üçün iki xalq biri-birini qıir,

evlorini yandırıb, xaraba goyurdular. Susanin tohlükoli vazıyyetındon dogan esabılık Yusif Vazırın atası Masadı Mirbabanın tez-tez xastalanmayına sabab olur.

Yusif Vazırın atası 1906-ci il fevral ayının 20-do vafat edir. Onun vafatından sonra aila, hayat tocrübası olmayan 19 yaşlı Yusifin himayasında qalır. Atasının vefatından sonra Yusif ilk evval Ağdamdakı otta dükəninin seylorını və dükənini özünü satmaq üçün mart ayının birində Ağdama gedir. Bir neçə gün orada qaldıqdan sonra xastalonıb Muradbaylıda yaşayan Telli bibisiyə gedir. İki ay yataqla xastolıyından yatıb, ağır böhranlar keçirir. Sonra Yusifin bibisi onun sağalacağına olan ümidini itirib Susaya göndərir.

Xostalıkdan zoif düsmüs Yusifin üç ay yataqlıdan qalxa bilməməsi ailəni böyük çətinliklər qarşısına qoyur. Ailə köməksiz qalır. Yusifin anası Seyid aziz xanım gəca və gündüz rahatlıq bilmədən onun hayatını xilas etmək üçün alından gələn edir. Ailənin ağır vəziyyətində Yusif holo uşaq iken Conubi Azərbaycanın "Comanzomin" adlı kondində açaq noticasında oradan qaçıb, Susaya pənəh gətirib, Yusifin həyatlarında sığınacaq tapmış Hasanxan, Nifti və Forac gərdəslərindən başqa heç bir qohumları onlara kömək etmir. Yusifin atası Mosodi Mirbabayev vaxtı iken yurdlan olmayan bu gərdəslərə öz həyətində sığınacaq verib himayasına almışdı. Yusif sağaldıqdan sonra anasına deyir ki, əgər mən gələcəkdə sadəqətli qonsularımızın kondlərinin adını özümə toxollus qəbul edəcəyəm. Yusif Vazir necə deyir, əla da edir. Yusif Vazırın basladıyı hörmət və məhəbbətdən gəlir. Suçada yaranan ərmoni-müsolman çarpışmaları noticosında azərbaycanlı talabaları məktəblərini tərk etmək məcburiyyətində qəhrlər. Yusif Vazir do təhsilini davam etdirmək üçün Bakıya gəlib realmi məktəbin altıncı sinfinə daxil olur. O, böyük sayla oxumaqla bərabər ictimai işlərlə də məşğul olur. Yusif Vazir xalqın məsələlərini, onun adət və ononalarını, həyat tərzini bilərək 1907-ci ildə "Səhqlunun xeyir işi" adlı hekayəsini yazır. Bu hekayə ilk dəfə 1911-ci ildə "Soda" qəzetində çap olunur. Susadakı milli adəvət Vəzirovlar ailəsini do ata-baba yurdundan didərgin düsməyə məcbur edir. Onlar Asqabada köçməli olurlar.

1907-ci ildə Yusif Vazir Qarabağın pır və ocaqlarını kəskin təngid edən yazısını "Molla Nasrəddin" jurnalında məktəbinin altıncı sinif şagirdi Mir Yusif Vazirov" imzası ilə çap olunur. Bu yazıdan sonra Asqabada və Bakının kərvənsarəsində yaşayan qarabağlılar həyəcəna gəlib Yusif Vaziro gərsi kən baslayırlar. Asqabaddan gələn təhğir və hədələmə məktəblərinin ardı-ərsi kəsilmirdi. Onlar Yusif Vazirdən "Molla Nasrəddin" jurnalı vasitəsilə üzr istəməyi tələb edirdilər, oxs halda isə öldürüləcəyini bildirirdilər. Yusif Vazir 1907-ci il noyabr ayının 5-do "Təza həyat" qəzetində izahət verərək bildirir ki, "Molla Nasrəddin" jurnalında gədən yazısının heç də "məqəddəs" pirlərə və ocaqlara satılmaq deyil, əsas məqsəd ancaq hiyləgərləri ifsə etməkdən ibarətdir.

"Mon göstərirəm ki, adını müsəlman qoyanların içində çoxsu qurd libasına girib, millətə xayanat edirlər, millətin gözünü bağlayıb, ümumi insaniyyət nöqtəsindən uzaq salırlar. Camaatın dördünə qalib məktəblər açmaqdan, yetim uşaqları oxutdurmamaqdan ki, gələcəkdə küçələrdə qalib camaata zərər yetirməsinlər... Bütün bunları eləməyin əvəzində fəqir-fəqəranın axır qapıqlarını da alıb əc-əcinə qoyurlar. Görünür ki, bəzi oxucular məğələdəki əlovlu vətənpərvərlik hissini fərqləndirə bilməyib ağızdan-ağıza yalan və sisirdilmiş sayialar uydurub yayıblar".

Yusif Vəzir 1909-cu ildə Bakı realni məktəbini bitirib, təhsilini davam etdirmək üçün həmin ilin iyul ayında Peterburqa gedib sənədlərini Mülki Mühəndislik institutuna verir. Lakin riyaziyyata gələcəyə baxmadan hiss edib sənədlərini geri alır. Orada qaldığı vaxtdan istifadə edib məşhur "Connatin gəbzisi" hekayəsini və Qafqazın fəth edilmişinin 50 illiyi münasibətilə Dağıstanın məşhur milli qəhrəmanı olan Seyx Samili yadına salaraq ona sərəhsər edir. Bir aydan sonra Yusif Vəzir Peterburqdan Əsqabada qayıdır. O, Əsqabadda qaldığı müddətdə latıncanı öyrənməyə başlayır. Sonra isə Daskəndə gedib altı ay kursda oxuyur və Daskənd gimnaziyasında imtahan verib universitetə girmək hüququ qazanır. Yusif Vəzir 1910-cu ildə Kiyevə gedib, Məğəddəs Vladimir adına İmperator Universitetinin hüquq fakültəsinə daxil olur. Yusif Vəzirin Kiyevdəki 5 illik tələbəlik dövründə də o vətənlə heç bir zaman əlaqəni kəsmir. Yusif Vəzir Bakıda nəşr olunan qəzetləri və jurnalları müntəzəm olaraq alır və Azərbaycanca bas verən hadisələrə yaxından tanış olurdu. Eyni zamanda öz yazılarını da Bakıda çıxan qəzetlərdə çap etdirirdi. Yusif Vəziri düşündürən əsas məsələlərdən biri də Azərbaycan dilində kitabların nəşri və yayılması olmuşdu. O, bu məqsədlə Kiyevin ali məktəblərində təhsil alan azərbaycanlı tələbələrə ibarət xüsusi nəşriyyat heyəti təşkil etmişdi. Bu barədə Yusif Vəzir 1911-ci il iyun ayının 3-də "Sədə" qəzetində çap etdirdiyi "Kiyevdə heyəti - nəşriyyat təşkilatı məğələsində yazırdı... kitabçalar bir ədəbiyyata dair olmayıb, siyasi, tibbi, tarixi, iqtisadi məsələlərdən də bəhs edəcəkdir."

Yusif Vəzirin xalq nəğıllərindən götürülmüş uşaqlar üçün yazdığı məşhur "Məlik Məmməd" nəğıli 1910-cu ildə Kiyevdə yazılmış və 1911-ci ildə kitabçaya səkildə nəşr olunmuşdur. Kiyevdəki nəşriyyat heyəti Azərbaycanın tarixinin yazılması təşəbbüsünü də irəli sürürdü.

Bu barədə Yusif Vəzir 1913-cü il mart ayının 12-də "Sədəyi-həqa" qəzetində çap etdirdiyi "Biz kimikə" məğələsində yazırdı:

Tarixin millətimize nə qədər mənfəti olduğunu nəzərə alıb Kiyev müsəlman tələmələrinin nəşriyyat heyəti orbağı qələmimizdən Azərbaycan tarixini yazmağı rica edir. Tarix müxtəsər və sadəcə Azərbaycan dilində olmalıdır. Onu heyət təb etdirməyi əhdəsinə götürür və bundan əlavə tarix müəllifinə mükafat da verməyi vəd edir."

Yusif Vazir 1912-ci ildə "Yeddi hekayə", 1913-cü ildə isə "Hayat səhifələri" adlı kitabların Kiyevdə çap etdirir. Onların hər nüsxəsinin Qori müəllimlər seminariyasının müəllimi, görkəmli ədəbiyyatşünas Firudun bəy Kəçəriyə gəndərir. Firudun bəy kitabçaları aldıqdan sonra Qoridan Kiyevə gəndərdiyi məktəblərlə Yusif Vazir yaradıcılığına, onun modəniyyət sahəsində xidmətlərinə yüksək qiymət verir.

Beləliklə, Yusif Vazirin Kiyevdəki 5 illik tələbəlik həyatı ədəbi və elmi sahədə çox əlverişli olmuşdu. O zaman o, dini məsələ, gədin məsələləri və uşaq tərbiyəsi ilə son dərəcə maraqlanırdı. Nəticədə "Arvadlarımızın həyəti", "Qanlı göz yaşları", "Anə və analıq" kitabları meydana çıxır. 1915-ci ildə birinci dünya müharibəsinin gədisi ilə olagədar olaraq alman hücumundan çəkinən çar hökuməti Kiyev universitetini müvəqqəti olaraq Saratovə köçürdüyü üçün Yusif Vazir universiteti 1915-ci ildə Saratovda bitirir. O, universiteti bitirdikdən sonra Saratov məhkəmə palatasında hakimlik vəzifəsinə namizəd gəbul olunur. Yusif Vazirin tutduğu vəzifə məsuliyyətli olduğu üçün bir neçə aydan sonra başqa iş axtarmaq üçün Kiyevə gədir.

Orada "Zemstvo" təşkilatına daxil olub cəbhəyə gədir. Fevral inqilabı baş verən zaman Yusif Vazir Qalitsiyada idi. 1917-ci ildə Ukraynanın həyəcənə döğulən milli hərəkatı bütün Rusiya daxilində yaşayan qeyri-rus millətlərə örnək olur. Bununla əlaqədar Yusif Vazir 1917-ci ildə Qalitsiyadan Kiyevə gəlir. Orada siyasi təşkilatə ehtiyac olduğunu hiss edib Kiyevdə oxuyan azərbaycanlı tələbələri ötrafına toplayaraq Türk Ədəbi Mərkəziyyə firqəsi "Musavətin" Kiyev sərbəsini yaradır. Həmin sərbəyə başçılıq etmək üçün Yusif Vazir sərbə seçilir. Müstəqil Ukrayna Respublikası yarandıqdan sonra Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyəti Yusif Vaziri Ukraynada diplomatik nümayəndə təyin edir. Yəni əsasən diplomatik nümayəndəliyin əsas məqsədi Azərbaycanı Rusiya ictimaiyyətinə tanımaq idi. Ona gərə də onlar müsəmirələr təşkil etməklə bərabər, Azərbaycanın tarixi, ədəbiyyatı, modəniyyəti, ticarəti və iqtisadiyyatı haqqında çoxlu məğələlər yazıb mətbuatda çap etdirirlər. Beləliklə, Azərbaycan yavaş-yavaş tanınmağa başlayır.

Yusif Vazir həmin təşkilatda islədiyi dövrdə "Azərbaycanın Muxtəriyyəti" və "Biz kimik və istədiyimiz nədir?" kitablarını yazıb çap etdirir. Yusif Vaziri düşündürən və narahət edən məsələlərdən bir də Azərbaycanın milli mərsinin olmaması idi. Bununla əlaqədar onun 1917-ci il dekabr ayının 19-da "Açıq söz" qəzetində çap etdirdiyi məğələdə deyilirdi: - "Hər bir millətin özünəməxsus bir milli nəğməsi var. O nəğmə oxunduqda millət fərdlərinin ruhu ucalır. Mübarizə edib öz xalqını mühafizə etmək xəhisi artır. Bizim əsasən bu nəğmə yoxdur. Odur ki, milli ruhumuz da yoxdur. Düşməni yixmaq üçün də milli ruh lazımdır. Milli sərbə amala gətirmək üçün səirlərimiz və musiqişünəslərimiz Üzeyir Hacıbəyov cənəbləri çalışmalıdırlar."

1918-ci ildə vətəndaş müharibəsi ilə əlaqədar Azərbaycanla rabitə kəsilir. Yusif Vəzir vətəndaş bas verən hadisələrdən heç bir informasiya almadığı üçün tutduğu vəzifəsini müavininə tapşırıb Simferopola gedir. Orada bir neçə ay longidini üçün ədliyyə direktorluğunda məsləhətçi işləyir. Krimdəki "Millət" qəzetində "Azərbaycan və azərbaycanlılar" ədli məqaləsini çap etdirir və Litva tatarlarının tarixi ilə maraqlanaraq onların yaranması və vəziyyəti haqqında tədqiqat aparıb yazdığı "Litva tatarları" ədli kitabçasını 1919-cu ildə Simferopolda (Ağ məscid) çap etdirir. Yol soruntusu yaxşılaşan kimi Yusif Vəzir Odessaya gedir. Müharibə ilə əlaqədar yollar bağlı olduğu üçün Yusif Vəzir Odessada iki ay qalmalı olur. O, vətəni qayıtdıqda "Azərbaycan" qəzetində "Xarici siyasətimiz", "Milli və mədəni işlərimiz" başlığı ilə silsilə məqalələrini çap etdirir. Yusif Vəzir bir müddət Bakıda qaldıqdan sonra Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyətinin Nazirlər Şurasının sədri Nəsim bəy Usubbəyovun təklifi ilə 1919-cu ildə yeni yaranmış Respublikanın səfəri kimi İstanbula göndərilir. Yusif Vəzir ləvəti tədir. Beləki Ərəblə yanaşı ASr ədəbi ədəbiyyatını türk ədəbiyyatını tanımaq üçün ədli müşahidələrlə zəngin olan "Azərbaycan ədəbiyyatına bir nəzər", "Tarixi-cəğrafi və iqtisadi Azərbaycan" ədli kitablarını yazıb 1921-ci ildə onları İstanbulda çap etdirir.

Azərbaycanda Sovet hakimiyyəti qurulduqdan sonra Yusif Vəzir tutduğu vəzifəsini artıq bitmiş olduğunu elan edib, Parisdə siyasi ədli institutunun diplomatika fakültəsində təhsil alan kiçik qardaşı Mirinin (Mirəbdulla) yanına gedir. Fransada hər hansı bir ədəbi sahəni hüquq sahəsi üzrə işləməsi qeyri-mümkün olduğu üçün Yusif Vəzir ədli vəziyyətinin ağır olması ilə əlaqədar məcbur olub Paris yaxınlığındakı Klisi ədli şəhərinə köçüb ədəbi Lokomotiv, sonralar isə avtomobil zavodlarında işləməyə başlayır. O, "Paris xəbərləri" qəzetində də ədəbi ədəbi "Səhə məktubları" başlığı altında cürbəcür yazılar çap etdirir. Yusif Vəzirin qardaşı Miri 1922-ci ildə təhsilini başa vurub Paris banklarının birində məşğul işləyirdi. 1924-cü ildə Miri qəflətə xəstələnir. 13 ay davam edən onun xəstəliyini ölümə notionalır. 1925-ci ildə Miri 29 yaşında Parisdə vəfat edir. Yəqinə qardaşının vaxtsız vəfatı Yusif Vəziri hiddətdən artıq sarsıdır, bu ona çox böyük dərəcə olur. Qardaşını itirdikdən sonra Yusif Vəzir Parisdə böyük çətinliklərlə üzlənir və nəcə olursa-olsun, vətəni Azərbaycanla qayıtmaq qərarına alır. Yusif Vəzir vətəni qayıtmaq üçün Parisdəki Sovet səlahiyyətli nümayəndəliyində orijinal ilə və Azərbaycan SSR Xəlf Komissarları Sovetinin sədri Qəzənfər Məsəbəyova xüsusi məktəblə müraciət edir. Qəzənfər Məsəbəyov Yusif Vəzirdən aldığı məktəbu Azərbaycan SSR-nin kommunist partiyasının birinci katibi Kirova göstərir. Kirov Yusif Vəzirin vətəni qayıtmaq arzusunı böyük məmnuniyyətlə qarşılayır. Bir ildən sonra Umumiyyətlə İcrayyə Komitəsinin 18 gərənə əsasında Yusif Vəzir sovet vətəndaşlığına daxil olur. Yusif Vəzir 1926-cı ilin aprel ayında həmişəlik olaraq mühacirətdən vətəni Qərbat ədəbi vətəni

qayıtmis Yusif Vazir ilk avvol "Baki işçisi" nasriyyatında badii söbanin redaktoru, sonralar Dövlət Plan Komitosisinin ictimai-madoni bölmosindo ixtisasi üzro vakil islamis va eyni zamanda müöllimlikla da masgul olmaga baslamisdi. Ovvalco, Azarbaycan fakültasindo, sonralar isa Pedagoji, Tibb va Neft institutlarında Azorbaycan va rus dillori kafedrasında dors demisdi. Eyni zamanda Yusif Vezir Ruhulla Axundovun redaktosi ila çıxmış Rusca-Azorbaycanca lüğat'in müälliflərindən biri olmusdu. Azorbaycan dilindo terminologiyanın yaradılmasında Yusif Vazir 1930-35-ci illarda Azarbaycan Neft Institutunda islayen zaman, hamin institutda çıxan "Ozizbayov adına Azorbaycan qılzil Bayraghi Neft Institutunun exbari" jurnalında "Neft va onun tarixi" adı magalasi ila barabor bir çox magalalar yazib çap etdirmisdir. Yusif Vazir bir çox hekayələrini "Maarif va madoniyyat" jurnalında ve basqa motbuat orqanlarında çap etdirir. Sonralar iso "Qızlar bulagi", etdirir. 1935-ci ilda "Hozroti-Sohriyar" adı komik pyesini bitirir. Uzun illar tadqiqatçıların diqqotindon konarda qalan "Hazroti-Sahriyar" komediyast, nahayet, ilk dofo 1980-ci ildan incasanat toplusu "Qobustan" jurnalının 4-cü nömrosında çap olundu.

Yusif Vazir torcümalar üzorında da islayirdi. O, L.Tolstoyun, I.Turgenevin, L.Seyfulinanin, V.Hügonun va s. bir neço asorlorini rus dilindon Azarbaycan dilina tarcüma etmisdi. O, kino-ssenarilorin tarcüması isindo do foal istirak etmisdi. Azorbaycan dilında ilk sosli film olan mashur "Çapayev" filminin ssenarisini da Azarbaycan dilina 1936-cı ildo Y.V.Comonzominli torcüma etmisdi. Yusif Vazir 1937-ci ilin aprel ayında tamamladıgt "iki od arasında" adh tarixi roman isdan

cixandıgti üçün çap etdire bilmemisdi. Oz sagligında nasr etdirmek qismati olmayan Yusif Vezirin bu tarixi romani ilk defa 1960-cı ilda "Azarbaycan" capdan çıxmisdi. Yusif Vazir Yazıçılar Ittifaqından çıxarılmamisdan 3-4 ay avval yazdıgti "Altunsaç" adii kinossenarisini da "Azarfilma" vermisdi.

Yusif Vazirin 1937-ci ilda cürbacür bahanelerla isden konar edilması ona menavi azab verirdi. Hayatini xalqın istiqlaliyyatına va taraqqisina hast edon Yusif Vezir özündə heç bir günah görmayıb. Komitosisinin birinci katibi M.C.Bagirova oriza ila müraciot edir.

Yusif Vazir M.C.Bagirova yazdıgti arizonin cavabının galmasindon alini üzorok 1937-ci il iyun ayimin 8-da Ümumittifaq K(b)P-nin bas katibi I.V.Stalina oriza ila müraciot edir. Bu arizadon do cavab golmir. Yusif Vazir 20-25 gün Moskvada qalib Stalina yazdıgti orizo barado Morkazi Komitaya müraciot edir. Lakin ordan da heç bir cavab ala bilmir. Carosiz qalan Yusif Vazir Bakiya qayidir. 1938-ci ilda "Kommunist" qozetindo çıxan bir elanda bildirilirdi ki, Ozbakistan SSR-nin Urganc sohorindoki Xarazm Vilayat Pedaqoji institutunda rus dilında dars demaya müsllim yeri tutmaq üçün müsabiqe elan olunur.

Yusif Vazir sonadlarini toplayib Urganc saharina göndorir. Müsabiqadon keçib rektorluqdan dovot alır. 1938-ci ilin avqust ayında Yusif Vazir Urgonca yola düşür. O, Urgonc pedaqoji instituta bas müslim vo eyni zamanda institut kitabxanasına müdir tayin olunur. 1937-38-ci illordo represiyaya moruz qalan Azərbaycanın bir qrup elm va modoniyyat xadimlorindon B.Çobanzado, N.Sahsuvarov, H.Zeynalli, H.Nozorli vo basqalarinin verdiklori ifadalar اساسında 1940-c1 il yanvar ayinin 25-da Yusif Vazir Urganında hobs edilib Bakiya gotirilir. O, alti aya yaxin Keslo hobs düsorgasindo saxlanildigdan sonra 1940-cr ilin iyul ayinin 3-do Nijni Novqorod vilaystinin Suxobezvodnaya stansiyasindaki habs düsergasino gönderirler. Yusif Vazir Comanzeminli 1943-cü il yanvar aymmin 3-da Nijni Novqorod vilaystinin Suxobezvodnaya stansiyasindaki hobs düsorgasindo vafat edir.

Mühazirə-14

“Almaz İldırımın mühacirət dövr yaradıcılığı ”

Mühazirə istiqamətləri:

- 62.Yaradıcılığında əsl vətəndaşlıq, milli qürur, qürbət mövzularının başlıca yer tutması
- 63.Vətən həsrəti, milli mücadilə və müstəqillik hisslərinin yaradıcılığının ana xətti olması
- 64.Dağıstan fəqərəsi, Zəhmət qəzetlərində şeirlərinin çapı
- 65.Vətən həsrətini, vətən yaralarını Boğulmayan bir səs şeirində əks etdirən şairin torpağa sevgisi

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

- 61.Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
- 62.Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
- 63.Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
- 64.Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
- 65.Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Almas İldirimi sürgünə aparən yolların tarixi 1927-ci ilin ortalarından başlayır. Homin ilin birinci yarisinə qədər o, Bakı Dövlət Universiteti Sarq fakültəsinin Odabiyat ("Slovesnostg") söbasına daxil olmuş, yerli matbuat orqanlarında "9 Yanvar", "Mayis gözölina", "Düşman", "Neçin" "Daglara vida" va b. asarlari darc edilmisdir. Lakin 1927-ci ilda yazdığı va bir "dostu" tarafından istanbula

göndarilerek avvalca "Hayat" (1927, № 34), sonra isa Mahammad Omin Rasulzadanin sahibi va bas müherriri oldugu "Yeni Kafkasya" jurnalinda (1927, 31 temmuz (iyul) № 21) çaplanan va Türkiya heca poeziyasinin görkomli nümayandasi Faruk Nafiz baya (1898-1973) ithaf etdiyi "Daglar" qosmasi 20 yasli gonc Almas ildirimin karyerasinda, hayat yolunda, taleyinda dahsotli bir ildirim kimi çaxir.

Sair voten, sürgün ve mühacirat yaradicilginda bu mövzuya döna-döna toxunmus, poeziyasinda dogma yurdun "zümrüd gözlü yamaclarinda" güller, lalalar bitiran, dast, torpaci cavahiro, almasa barabar tutulan Azarbaycan daglarmin mükemmol obrazini yaratmisdir. Ozemat, güc, qüdrot remzi olan daglar da bazan için-için aglayir, gizlinco yas saxlayir. Sair "günahini" adabiyat camiyystindo somimi etiraf etsa do, proletar tonqidçilar iki maqami ildirima bagislaya bilmirdilar. Birincisi, seir istanbulda niya mahz sovet rejiminin qati düşmani olan Mahemmod Omin Rasulzadanin dergisinde nast olunub? ikincisi, vatani, onun qüdratini, servatini tacassüm etdiran daglar haqqunda yazilmis "Çakilmis galbina askidan min dag", "Zirvando oynasan rüzgarlar ac1" va basqa misralar Azerbaycanin Sovet rejiminin isgali altinda inladiyina isaro deyilmi? Süleyman Rüstomin uzaqgörənliklo Almas ildirima asabi tonda söyladiyi "sizden proletar sairi çixmaz" - qenasti özünü dogrultdu.

Haqiqatan da ildirim tagiblerdon, izlenmalardon yaxa qurtarmaq üçün çox çalissa da bolseviki mefkuroli proletar sairi ola bilmodi.

"Daglar"ın "Yeni Kafkasya"da tacollasi sairin hoyatini zindana çevirir, onun açıq-askar toqibini sürotlondirir. O, 1927-ci ildo yazdigi "No üçün" seirinda golem dostlarina, hassas oxucularina açıq bayan edir:

A.Ildinm incidici va düşündürücü sualinin cavabini aslında özü birinci misrada xatirlatmisdir. Sübhasiz ki, onun "bir cani kimi izlan"ilmasinin esas sababi "öz yurdunu sevan bir sair", ruhlu bir ziyali, istila ilo barismaz mövqedo dayanan düşünco adami olmasidir. Osassiz taqib olunduguna, incidildiyina göre inandigi, arxalandigi dostlardan dastak umur. Onlardan real yoldas, hamdam kömayi görmeyenda adlarini saslandirmekdan çakinmir.

Sair taxtina günas dogmus saxsi vurgulayanda eyniadhi peygambari yox, yüksak kürsüya sahiblonon dostu Süleyman Rüstami nazarda tuturdu. Lakin daglara benzatdiyi, arxalandigi dostlarinin çoxu sairidon üz döndorir. Sair naolac galaraq özünü daglara tutub deyir.

Dövrün, mühitin amansiz tazyiqi, tapkisi, hatta daglarn da dostluqda möhkemliyina skeptik duygular oyadir. Amma Almas ildirm daglarla dostlugunda möhkamdir, etibarhidir. Onun daglara hast etdiyi çoxsayli seirlari banzorsiz, takrarsiz, emosional, poetik düşüncalorin dasiyicisidir. Hetta

seirlerinden birinda "Bu daglarçün man azaldan bir sair dogulmusam" - qanaatini xüsusi vurgulayir.

A.ildirm 1927-ci ilda Baki Universitetindan xaric olunur va zorla sürgünə gönderilerken Siyazanin Qizilburun demiryol stansiyasinda "Of, Baki... bu ayniliq mana ölümdon agir" - harayinin aks olundugu "Daglara vida" seirini qalama alir. Casaratli düşüncalar bu seirin misralarinda çirpinir, kükrayir. Sözün birbasa manasinda ildirim daglarla dardlasmayi bacarir. On aziz adama etibar eda bilmadiyi sözü, sirri o, daglara üz tutub deye bilir:

"Yurdu batmis", isgal olunmus, ölkasi asaratdo inlayon, soyulan, tapdanan igid ela Almas ildirmin özüdür, onunla eyni agri-acilarm dasiyicisi olan milli düşünca sahibleridir, ildirimlarn mansub oldugu millotdir. Sair istilaya qarshi barismaz mövgeyini sorgilayarak "Ya serafli istiqlal, ya qizil qan", - deya vatoni iggala maruz qalmis igidlori açıq üsyana, azadhq mübarizasina saslayir.

Almas İldırımın naməlum şeiri.

Sairin Dagistana sürgünü yerli ziyalilar torofindon demak olar ki, anlayis va rogbatlo qargılanmisdir. Çünki avvala, sürgün qerarini dövlatin siyasi idarolori deyil, onlann "tövsiyasi" ıla Odabiyyat comiyyati vermisdir. Digor tarafdən, o, cazaçakma düsorgasına yox, qadim Oguz yurdu, türk momlokoti Darbanda göndarilmisdir. Moqsad, Almas Ildirimi yasadigi qaynar milli mühitdon qoparmaq, "müsavətçi" dostlari ıla alagalarini mohdudlasdirmaq va proletar platformasına transfer etmokdon ibarat idi.

A.ildirim Dagistana galdikden sonra onun ilk görüsdüyü aslan derbandli olan, Bakidan tanidigi ziyahlardan biri, tonqidçi Mammad Kazim Olakbarli (1905-1938) idi. Memmad Kazim Azarbaycan Pedaqoji Universitetini bitirmis (1927), Mahaçqalada Azerbaycan türkcasindo ak tirajla nosr edilen "Moarif yolu" jurnalinin va "Dagistan füqorast" qozetinin masul .aktoru idi. Xüsusiyla dorgi pedaqoji istiqamatli, tahsil yönümlü olsa da, burada adabi-badii nümunolar do çap olunurdu. M.K.Olakbarli A.ildinmla tanishigt yaxin dostluga çevirir, onu redaksiyaya davat edir. Sair isa Darbandda galama aldigi, "Dagistan füqerasi" qezetinin "Odabiyyat sohifosi"ndo çap etdirdiyi "Daglardan xatirolar" seirini Mommod Kazim Olakbarliya ithaf etmisdir.

Masul redaktor "Moarif yolu" jurnalinin 1928-ci il oktyabr-noyabr birlesmis sayinin Rusiya inqilabinin 11-ci ildönümünə hosr olunacagini nozerdo tutmusdur. Mövzu ıla bagli müvafiq yazarlara sifaris verilir. Ildirim da siyasi nozarotdon, gözaltindan yayınmaq, bolsevik funksionerlorinin nazerinda etimadini yükseltmok üçün mövzuya müraciat etməyə macbur olur.

"Mearif yolu" jurnalinin 1928-ci il birlasmis 10-11-ci sayini nazerdan keçirdikdo burada N Sahdaglinin "On bir illik münasibatila", Ş.ismayilin "On bir il", A.Qaziyevin "işçilar" (Bö oktyabrda), Ibrahim Musanin "Oktyabr", Hidayatin "Oktyabr", Obasolt Axundzadonin "(hommal", Akasim Ibrahimovun "Oktyabr"

adii nazm parçaları ilə yanaşı, Almas ildirimin da bir il əvvəl" seirinin yer aldığı müsahidə edilir. Bu seir jurnalının məsul redaktoru Məhəmməd Kazım Oləkbərlinin sifarişinə ilə yazılsa da, Almas ildirimin indiyədək nəşr olunmuş kitabla daxil edilməmiş, böyük cəsarət və ilhamla qələmə almışdır. Sair on bir il əvvəl dəyəndə 191 il Oktyabr inqilabına qədərki dövrü - Rusiya imperiyası rejiminin, üç yüz illik Romano sülaləsinin hökmranlıq etdiyi zamanı, mühitə nəzərdə tuturdu. Osarda Cərin baş iqamətgahı c Qis Sarayından - zülm, nələ və qərgis sarayından, nifrət, lənət və razalət yuvasından, o: mənfur və mənhus tarixi keçmişindən, məisotından, cinayətkarına vərdis və enələrin obrazı, poetik üslubda behş edilir. Seirdə vurğulanır ki, Çar hakimiyyəti dövründə həg de insanların qətlinə fərman verilir, xalqlar zülm və asarət mənəgənsində, sixinti məhbəsiyə yasayır. İmperiyası tarixinin "xalqlar habsxanasına" cəvrilmiş qaranlıq səhifələrini Almas ildi bələ təcəssüm etdirmişdir.

İlk baxışdan oxucuda təsəvvür yaranır bəlar ki, seirin son iki bəndi proletar inqilabının tərennümünə həsr olunub. Amma buradakı sətiraltı zərifi cizgilərdə dərini mənələr yuvalanır: "Bir tokanla ölkələr titrədi, parçalandı"- məsrəsində Rusiya İmperiyasının bir üsyan təkəni ilə bölünməsi, parçalanmasından, evəzində yeni müstəqil dövlətlərin yaranmasından bəhs olunur, o cümlədən Azərbaycan Cümhuriyyətinin sərəfli tarixinə dolayısı ilə isarə edilir. Sair əsərinin digər bir məsrəsində: "Osrlarla yüksələn "Kremlər" yıxıldı" - dəyimində sərə imperiyasının, işğalçı və təcəvüzkar bir rejimin çöküşü, razalət rəmzinin ("Kremlər"in) fəlakət və səfalət müjdəli yıxılışı, bütövlükdə zərəkilgər, işğəncələr altında inləyən xalqların əzədləq, müstəqillik ərzular, niyyətləri kədlənmişdir.

Almas ildirimin yeni üzə çıxarılan və ədibin nəğrələrindən kənərdə qəlan "On bir il əvvəl" seiri səyləməyə əsas verir ki, ciddi və sistemli ərəsdirmələr sairin yeni-yeni nəməlum əsərlərinin tapılması yönündə ümidləri artırır.

İkinci sürgün.

Almas ildirim Dərbənddən qayıtdıqdan sonra Bəkida çox longidilmədi. 1931-ci ildə onun Türküstanə sürgün olunması haqqında qərar qəbul edildi. Dəgistanədəki sərbəstlikdən fərqli olaraq sairin Əsqəbaddan kənərə çıxmağa ixtiyar yox idi. Sürgünün əsas səbəbini Bəki buxtəsindən gəmi ilə uzaqlaşarkən yazdığı "Olvidə, Bəki" seirində çox dəqiq göstərmışdir:

Günəhim "Cən!" dedim sənə, gəvuldum,
Acımadın bu qurbənə, əlvidə..

İldinmə sürgünə gədərki iyirmi dörd yəsinin təməm əldəgünü bildirir, Cəmbəkəndin, qəlasının gözdən itdiyini xətlədir və Bəkiyə üz tutaraq: "Bəlkə

de dönmədim sana, alvida... deyir. Sairin öz taleyi, galacayı haqqında uzaggörənliklə, ilahi bir fəhmlə söylədiyi bu düşünca təssüf ki, doğru çıxdı.

Mühazirə-15

“Mühacirət ədəbiyyatında memuar janrı-

Ümmülbanu Banin və Ceyhun Hacıbəylinin yaradıcılığı”

Mühazirə istiqamətləri:

66. Fransada yaşayıb yaratmış azərbaycanlı yazıçı Ümmülbanu yaradıcılığı
67. Yaradıcılığında Azərbaycanla bağlı mövzulara qayıdış
68. Tərcüməçilik fəaliyyəti
69. Bizimlə romanı
70. C. Hacıbəyli yaradıcılığının mühacirətəqədərki dövrü
71. Kiçik həcli feyletonları
72. Satirik hekayələrindən Zaqafqaziya kəndlisinin həyatından adlı əsərinin ideya məzmun və bədii xüsusiyyətləri
73. Hekayələrində cəhalətin, qadın hüquqsuzluğunun, təhsilə laqeyd münasibətin, yalançı möminliyin amansız tənqidi

İstifadə olunmuş ədəbiyyat:

66. Ağaoğlu Ə. Mən nəyəm. Ədəbiyyat qəzeti, 2015, 2 may.
67. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2007.
68. Sultanlı V. Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı. Bakı, Şirvanəşr, 1998.
69. Cabbarlı N. Mühacirət və klassik ədəbi irs. Bakı: Elm, 2003.
70. Salamoğlu T. Müasir Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 2012.

Banin (esl adı Ümm al-Banu Mirza aizi Osadullayeva) Bakinin məşhur milvonçular nəslindən olub, 1917-ci il ingilabından sonra dogma vətəni tərk edərək mühacirətə getməli olmuş Azərbaycan esilli fransız vətəndaşdır. Bakı neft sənəvecisi, milvonçu, Azərbaycan Demokratik Respublikasının ticarət naziri olmuş Mirzo Asadullayevin ailəsində göz açan Ümmülbanu usaglıdan çox gözəl təhsil almış, bir neçə Avropa dilini öyrənmişdir.

Azərbaycanda Sovet hakimiyyəti qurulduqdan sonra onun ailəsi Türkiyəyə köçmüş, 1924-cü ildən isə Parisdə yaşamaya başlamişdir.

Banin (Ümmülbanu) 1905-ci ildə Bakıda doğulmuşdur, Onun hər iki babası (ana tərəfdən Musa Nəgiyev və ata tərəfdən Səmsi Əsədullayev) Bakinin tanınmış neft milyonçuları idi. Balaca Banin doğularkən anasının üç bacısı ilə avropalı dayə və tərbiyəçilərin nəzarəti altında böyümüşdür. Bu qadınların vasitəsilə

fransız, alman ve ingilis dillerini öyrənmiş, dünya ədəbiyyatı və mədəniyyəti ilə vaxından tanış olmuşdur. Azərbaycan Demokratik Respublikasının süqutundan, ölkənin Sovet Rusiyası tərəfindən işğalından sonra 1924-cü ildə Türkiyəyə mühacirət edərək, oradan da Fransaya köçmüşdür

Fransada daimi məskunlaşan Ümmülbanu burada müxtəlif işlərdə çalışmışdır. Sətici, maneken kimi işlərdə çalışmaqdan vətəni təhsilini də davam etdirmişdir. Uşağından bir neçə Avropa dilini öyrənməsi onun çox köməyinə çatır. Daha sonra o tərcüməçilik, jurnalistika ilə məşğul olur, radioda fransız dilində verilişləri redaktə edir. Paris həvəti, 20-30-cu illərdə Parisin ədəbi mühiti Ümmülbanu üçün ciddi təsir göstərmiş, onda vətəniyə həvəsi yaratmışdır. 1992-ci ildə 86 yaşında vəfat etmişdir.

Yaradıcılıq

Onun yaradıcılığını sətiri olaraq iki hissəyə ayırmaq olar. Yaradıcılığının ilk dövrü- Qafqaz xatirələrinin zəngin olduğu avtobioqrafik romanları, yaradıcılığının sonrakı dövrü- Paris həyatının ona gətirdiklərini əks etdirən digər avtobioqrafik romanları. Hər iki dövr mükəmməl sənətkarlıq xüsusiyyətləri, orijinal üslub və təhkiyyə forması ilə fərqlənir.

Namə əsər

Əsərin janrı etibarı ilə roman, vaxud məmuar olduğu mübahisə predmeti deyil. Doğrudur, burada Baninin həyat vətunu xatırladan bəzi məqamlar neft sahibkarının əzi olmağı, bütün uşaqlığının fransız dayesinin himəvesi altında keçməsi, Bakıda ermənilərin tərətdivi vəhsilikləri gözleri ilə görməsi, bolşeviklərin təgibindən ailəsi ilə birlikdə İrana gəcməsi, Paris həvəti ilə vaxından tanışlığı, sevgi məcəraları kimi faktlar var, amma bütün bunlar əsərin avtobioqrafik səcivəli olduğunu dəməvə əsas verməyir. Evni zamanda geyd edilməlidir ki, əsərdə cərəyan edən bir sıra hədisələrə, geyd olunan faktlara müəllifin bundan 4 il sonra 1946-cı ildə gələmə əldə etdiyi avtobioqrafik romanı "Qafqaz günləri"ndə də rast gəlinir. Azərbaycan, rus və Qərb ədəbiyyatını dəridən mənimləməyən, dövrün ədəbi prosesini izləyən, fransız və mühacir rus vəziciləri ilə sıx ünsiyyət saxlayan, klassik və cəğdəs ədəbi cərəvanlara bələd olan Baninin bu əsəri duvgusal, dramatik və romantik hisslərlə vöğrəlmiş realist nəsr nümunəsidir. Əsər boyu Baninin Namivə məhəbbəti, Parisə, məftunluğu və parislilərə vurğunluğu sezilir. O, gələminin bütün gücü ilə çalışır ki, Namini neftxudalarla kasıbların bir vətəniyə vətəniyə, cəh-cəllə saravlarla vətəniyə daxmələrin vətəniyə vətəniyə olduğı və "sətiri islam geydələri"nin hökm sürdüvü Bakıdan cixərsin, Parisə apərsin.

Romanda Bakıda erməni vəhsilivindən bəhs edən dramatik səhnelər dövrün gercək mənzərəsinə işia salır. Namə gündəliyində vəzir ki, ermənilərin məəsədi

herc-marclikden istifade edib ancag tatarlari girib-capmagdir. Gülle seslerinin esidildivini, isialarin kasildivini, telefonlari islemadiyini, get-gede nigaranciliäin artidiäini, saherin sekseke icinde oldujunu geyd eden Nami gündelivine bunlari da alava edir: "Silahli desteler ermanilermi, voxsa bolseviker, hale dagia bilinmirdi, balke de, ela har ikisi istenilen vaxt eve soxula bilerdiler". ami parisparestdir, amma herden onda az da olsa, Vetene bagiilia hissleri özünü gösterir. Bolseviker tegibinden Irana gacib Restde sigindialari evin bajini görende "bu verlar cox uzaalarda galmis bag-bagatimizi xatirladir'-deve xiffet cakir. "Qerib ölkade gün-güzeran sürmave tabi galmadigini"- dile getiren Nami "xeta-balali Irandan gurtulmaa, Bakiya gayitmaa, avvelki hevatina govusmaa arzusu ile vasavir. Türklerin "aziz, doäma" Bakinin ermeni-bolseviker auldurlarindan temizlemesi xeberini esidende ise sevincini gizletmir: "Demeli, gavida bilerik". Xatira defterinde Bakinin intizarini cox cakdiklerini vazan Nami geri dönerken veni tehlike ile üzlesacavinden sehere daxil olmaja icaze verilmayacevinden gorxub "va Bakiya gavidib sevinecaddik, ya da mühaciretin dehsatina gatilacaadia" - deve kederle düşünür. Bakinin türk komandanindan sahera girisa icaza xabarini ise Nami "bizi bas gicellendirici seadetin zirvesine tulladi" kimi daverlendirir. Naminin gündelivinden: "Qafaaz igtisas icinde calxalanan Rusiyadan tamamile ayrilib öz müstakil dövlletlerini gurdu. Indi biz paytaxti Baki olan Azerbaycan Respublikasinin vatendaslariyia". Devilenler Naminin sovundan, kökünden ayrilmadiani,Paris eşqi ile nəfəs alsa da, Vətən sevgisinin də ona yad olmadığını təsdiqləyir.

Qafqaz günləri

1945-ci ilde Parisde onun "Qafqaz günləri" (Jours caucasiens) romani nesr olunmusdur.

Bu roman müellifin sexsi biografivasi üzerinde qurulub ve XX esrin evvellerina aid olan Azarbaycan tarixini, o zamanki adet-aneneleri, heyat terzini va madeniyyetini atrafli olaraa özünde aks etdirir. Romanda ganc gahremanin onu ahate eden insanlara ve mühite münasibeti, müasirlerinin ahval-ruhivvesi ve onlari atrafda bas veren hadisalere münasibati öz aksini tapmisdir. Bundan basaa, Banin "Qafaaz Günləri" romanında ermeni-azarbaycan garsidurmasi, Bakida azarbaycanlilara garsi töredilmis airginlar, demokratik respublikanin gurulmasi va onun sügutu, nahayet girmizi ordunun Azerbaycani isgal etdikden sonra ailesinin basina galen facialer hagda da etrafli vazir.

Qafaaz Günləri" romani ilk dafe 1989-cu ilde Hamlet Qoca terafinden fransiz dilinden Azerbaycan dilina tercüme olunmus va bir nece dafe tekrar nasr edilmisdir.

Paris günləri

1947-ci ildə Parisdə çapdan çıxan və Ümmülbanunun Parisdə olan həyatının başlangıç illərindən bəhs edən "Paris günləri" "Qafqaz günləri" romanının davamı kimi qiymətləndirilir. Hadisələr hələ Parisə çatmaqda olan qatərin təsviri ilə bağlayır, yeni Parisə çatan gündən bütün hadisələr bu romanda öz əksini tapmışdır. Biz bu romanda "Qafqaz günləri" romanından bizə tanış olan bir sıra obrazları görürük. Banin atası, onun ikinci həyat yoldaşı Amine, bacısını haqqında bu romanda da geniş məlumat vermişdir. Bunlarla yanaşı Paris həyatı Baninin həyatında bir çox yeni səhifəyə yol açmışdır və biz romanda Otto, Jerom, Lusi və s. kimi obrazlara rast gəlirik. Roman bu cümlə ilə tamamlanır. "Həyat məni gözəldirdi. Mən üreyimdəki həyəcan və qalmaqaldan keçib onun (həyatın) qarşısına çıxmalı idim."

Buninin son həcət povesti

Buninin bu məşhur seksivvətlə tanışlığı 13 iyun 1946-cı ildə baş verir. Bunin Baninin səra gözəlliyinə həyrən olur. Banin o zaman 41, Bunin 75 yaşında idi. Bunin Baninə "doğma dilde", vənə rusca vəzmağı məsləhət görürdü. Lakin Banin rus dilini mükəmməl bilsə də, bu dilə vəzmagdan imtina edir və yalnız rus mühacirlər üçün vəzmadağı devirdi. Onlar tez-tez görüşür, bu görüşlər isə daim mübahisələrlə müşayiət olunurdu. Bunin Baninə çoxlu məktublar vəziridi. Bu məktublarda Banini səra gözəli, gəragözlü cəvran adlandırdı. Banin isə 75 vətli dənva şöhrətli vəzicinin hissələrinə əarsilia vermir. Bunin Baninə özünün iki kitabını hədiyə edir və birinci kitabı aşağıdakı gəvdləri vəzir: fransızca "Madam Baninə onun sadıa nəkeri Bunindən. 15.04.1946. Paris" və rusca "Bir adamın ürəvi alindən gətidi və o ürəvinə "Olvida" dedi". Sədinin məhəbbətə əsir olmuş insan haqqında dediği sözlər"

"Buninin son həcati" povesti

"Mən İvan Buninlə 1946-cı ildə görüşmüşəm". Povestdə Buninin Baninə yazdığı məktubların bir çoxu olduğu mətni ilə verilib. Buradan aydın olur ki, Banin Buninin məhəbbətinə qarşılıq verməmiş və özünü ərlə qadın hesab etmişdir. Onun əileli olması məsələsi isə müəmməlidir. 18 yaşında Parisə gələnə o həyat yoldasından ayrılaraq gəlmışdi. ": "O (vənə Bunin - E.) bilirdi ki, mən ərdəvam; bilirdi ki, biz bir-birimizdən əyri yaşayırıq, hətta ərim həc Parisdə də devil". Söhbət 1946-cı ildən - Buninlə ilk tanışlıq çağlarından gədir və o zaman Banin, özünün dediği kimi, əvli olub.

Ceyhun Hacıbəyli

İstədadlı jurnalist, yazıçı Ceyhun Hacıbəylinin doğum illi haqqında müxtəlif mənbələrdə əyri-əyri tarixlər göstərilir. Onun vəfatı ilə əlagədar Münhendə nəsr olunan "Nəse əbseyə dəlo" adlı mühacir gəzetinin 1962-cı il 21 oktyabr tarixli 157-ci nömrəsində oxuyuruq: "C. Hacıbəyli 1891-cı il fevralın 3-

de Susada (Azerbaycan) anadan olmusdur. Orta tehsilini Susa va Bakinin realni makteblerinde almış, sonra Peterbura universitetina daxil olaraq hüquq fakültesini bitirmişdir. Daha sonra o, Parisin Sobronna Uni-Universitetinde və Ali Texniki maktabde təhsil almışdır".

C.Hacıbaylinin biografiyası ilə bağlı bəzi yazılarda onun 1891-ci il fevral ayının 2-də anadan olduğu göstərilir. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Edebiyyat və İncəsənət Arxivində (ARDEIA) C.Hacıbaylinin fonduna daxil olan sənədlər elmi-texniki cəhətdən işlənmişdir. Qərribə burasıdır ki, C.Hacıbəylinin ömür yolu, xüsusilə də doğum tarixi haqqında dolasiqiyət mehz C.Hacıbəylinin özü yaratmışdır. O, Parisdə öz xottilə doldurduğu anketlərin birində doğum tarixini belə göstərmişdir: "1891-ci il, 3 fevral". 60-ci illərin evvəllərində gelemə aldığı "İlk Azərbaycan operası necə yaranmışdır" əsərini isə C.Hacıbəyli belə başlayır: "Musiqi lap kiçik yaşlarımızdan gərdəsim Uzeyirle (0, menden üç yaş böyük idi). Eger Ü. Hacıbəyovun doğum tarixini 1885-ci il götürsək, onda belə sığır ki, C.Hacıbəyli 1888-ci ildə anadan olmuşdur. Yox, eger C.Hacıbəylinin öz xetti ilə yazdığı əsərə əsaslanısaq, onda belə cığır ki, 1888-ci ildə Ü.Hacıbəyli anadan olmuşdur. Olbette, bu inandırıcı deyil və yalnız məntiqin gücünə söykənən bir mülahizədir.

1950-ci illərdə qələmə aldığı "Bir il xəyallarda... və bütöv bir ömür" adlı bədii publisistik əsərində C.Hacıbəylinin yazdığı ki, qardaşlarının doğum haqqında şahadətnamesindəki qeyri-deqiqlik ucbatından sənədlərini mektebe qəbul etməmişlər. Beləliklə, məlum olur ki, təvəllüdlə bağlı bütün dolasiqliqlər mehz doğum haqqındaki şahadətnameyə qeyri-deqiqliklə əlaqələndirilir.

C.Hacıbəyli yaradıcılığını iki marhalaya - mühacirətə qədərki və mühacirətdəki dövrə bölərək tədqiq edilməsi məqsədində müvafiqdir. Mövzu, toxunulan problem, ideya istiqaməti baxımından həmin əsərlər bir-birindən kəskin fərqlənsə də, onlar arasında Çin səddi də çəkmək olmaz. Yazıçının dayısmaz ideyası, aqida və məsləhətinə sadəgət, eləcə də özünə xas dil, üslub, sənətkarlıq məziyyətləri həmin əsərlərin ruhen bir-birinə bağlılığını gətirir. C.Hacıbəyli yaradıcılığının birinci marhaləsi - 1905-ci ildən başlayan ilk qələm sənəqlərindən 1919-cu ilədək olan mühacirətə qədərki dövrü əhatə edir. O, ilk bədii əsərlərini - kiçik həcmli felyetonlarını - "Pristav ağa", "Zaqafqaziya" kəndlisinin həyatından", "Bərisməz ata", "Nümunəvi sübut" və s. kimi hekayələrini, eləcə də "Hacı Kərim" povestini, həmçinin çoxsaylı publisistik məqalələrini, rus və fransız dillərindən etdiyi tərcümələrini "Proqres", "Baku", "Kaspi", "Həqiqət", "İrsad" və s. qəzetlərdə dərc etdirmişdir. Ceyhun bəyin bədii əsərlərinin qəhrəmanları müxtəlif əsrlərdə yaşasalar da, müxtəlif millətləri və fərqli sosial təbəqələri təmsil etsələr də, onları birləşdirən ortaq və ümumi cəhətlər cəxdur

Pritav ağa

"Pristav aja" C.Hacibeylinin hekavaləri arasında bir çox cohetdən diageci cəlb edir. Oser "Progres" qezetinin 1907-ci il 6 ve 7-ci nömlərində "Dagistanski" imzası ilə çap alınmışdır. en əvvəl qeyd etmək lazımdır ki, dahi bestekar, opera sənətimizin banisi, istedadlı vaziçi. C.Hacibeylinin böyük qardası Üzeyir Hacibeyli de evni ədli satirik bəqayə vəzmiş və "İrsad" qezetinin 1905-ci il tarixli 6-cı nömlərində dərc etdirmişdir. Her iki əsərin məvzusu evni hədisədən gətürülmüşdür: pristavin kəndə səferindən və ənun sakinlərə rəftarından. Odu ki, əsərlərdə oxsar çəhatlər çoxdur. Bununla bəla, C.Hacibeylinin iki il sonra qeələmə əldə etdiyi "Pristav. ağa"st əvvəlkindən xeyli fəralənir. Her iki əsərdə hədisələrin qedisini paralel izləsək, əxsar və fərali çəhatlər daha çox qabarıya üzə çixəcədi. C.Hacibeyli pristav əjani qaddar, zalim olduğu qeder də kütbəyin və bəcarıqsız təsvit edir. Bəle ki, o quldur. Həydərin vərinə öyrəndikdən sonra ora hücum edir və çoxlu itki vərək qeri dönür. Maqlubiyətdən daha da əduzlaşan pristav. yaylaqa qalxan köçəriləri döyməvi əmr edir. Bununla ürevi soyumur, strainiklərinə onları C.Hacibeylinin "Pristav ağa"st ilə Ü.Hacibəyovun "Pristay aja"si arasında oxsar və fərali çəhatləri əsəqidəki kimi ümumiləsdirmək olar:

-cəxnlilər "M" kəndinin sakinlərinə nisbətən sadələvhdürlər və pristavin səferindən faydalanacağına əmindidər;

- pristavların səferinə münasibətdən əsili əlməyarəq, her iki kəndin sakinləri əyni cəzant əlirlər, döyülür. söyülür, təhair edilic - her iki əsərdəki strainiklər collad qeder əmansız, qaddardır. C.Hacibəylinin. həqayəsində onlar həm də rüsvətxor kimi təsvir olunmuşlar:

- Ü.Hacibəyovun "Pristay aja"sindəki əjanin kəndə səferindən məqsədi kəndlilər üçün qaranlıq qalır.

Oxucu isə əjanin kəndə yalnız çalib-tələmə niyyəti ilə qeldivini "qörür";

- Ü.Hacibəyovun "ağa"sindən fərali əlarəq, C.Hacibeylinin "qəhrəmani" sakinlərdən əlavə quldurlara da döyüs səhnəsində təsvir edilir.ve bu zaman onun vəni keyfiyyətləri - kütbəyilivi, fərsizlivi üzə çixir:

- əsərlər həcmə, dil-üslub xüsusiyyətlərinə qərə də bir-birindən fəralənir,

- Ü.Hacibəyovun həqayəni Azərbaycan dilində vəzmişdir. Ərəb-fərs kəlmələri həqayənin dilini xevli əaür ləsdirir. C.Hacibəyli fəlyətonu rus dilində qələmə almışdır.

Hacı Kərim pəvəsti

Mühacirəqəgərdəki dövrdə C.Hacibəylinin məlum olan ən böyük bədii əsəri "Hacı Kərim" pəvəstidir. Müəllif bu əsəri 1909-1910- cu illərdə qələmə almış,

"Kaspi" qezetinin səhifələrində hissə-hissə çap etdirmişdir. Müəllif "Hacı Kərimin bir günü"™ ədli həqayəsini 1911-ci ildə Parisdə çixan "Les mille nouvelles" jurnalında dərc etdirmişdir. Rus dilində qələmə alınmış pəvəst 1911-

ci ilde kitab saklinda buraxilmisdir. 1917-ci ilde 6 hekayeden ibarat povest Azərbaycan dilinda nasr olunmusdur. Yeri galmigken qeyd edak ki, C.Hacibayli yaradiciliginin sonraki dövründə da bu mövzuya qayitmis, onun bir hissasini fransiz dilina tercüma etmis, bu mövzuda daha iki hekaye yazmisdir. Bu hisselerin her biri ayri-ayriliada bir hekavedir, tamamlayan bütöv bir eserdir. Bu cür kompozisiya, bir terefdən, hadiselerin dinamik inkisafi üçün serait yaradirsa, diger terefdən, oxucunu yormur. Sarkazmdan daha cox yüngül ironivaya, ezopvari yumora üstünlük vermasi müallifi bazen gülmali situasiyalar yaratmaga söva edir.

"Haci Kerimin sefere hazirligi" hissesinde gahreman öz borclarini yigmaq üçün Saharden kenda getmesi maraqli boyalarla islanib. Haci Karim evden çixmaa üçün tezaca addim atmiski ki, arvadi onu saxlayir: "Arxaya dön ve tezaden get, iki gadinin arasindan keçmisan". Arvadinin aydinlia üçün onun ardinca atdiği su Hacinin üstüne tökülür. "Haci Kerim islanmis toyua kimi silkalandi ki, su üst-basindan yere tökülsün ve o heç naye baxmayaraq, hamin addimlarla yolunu davam etdi; bu is onu zarraca de olsa, geri döndare bilmadi". Haci gatiyyetle vola cixdiği kimi seferina baslasin, ancaa alini hayet gapisina atar-atmaz o, birdan-bira. gözlenilmaden tek sabir getirir. O geri dönür.

Hekaya gahramanin hiyleger, finildagç), maneviyyatca, kasib, eyni zamanda, zirak, cevik, ayia oldugunu gösterir, O, dükana parça, almaga gelen müsterileri alibos yola salmamaa üçün deriden-gabigdan cixir, her cür dona girir, her serefsizliye al atir: en evvel kendden gelen utancag, çakingen müsterilere onlarin imtina edaceklerini bildiyi halda, tekidle çay, sonra hatta. kabab teklif edir; bu volla "teleye düsmayen ovuna", deye "sirin" dilini ise salir; parçanın, baha, satildigini fikirlesmasinler, deye, and-aman etmeye baslayir:

"Sizden en yaxin adamlarim kimi bir gepik de artig almaram. Yalan deyiramsa, mügaddes mescid mani vursun! Yalan deyiremse, Yezidam". Bunlar da kara gelmeyende müsterini. teriflemaye baslayir, ona, indiki tabirle desak, komplimentler, yagdirir: "Masallah, masallah, nece yarasiglisin, bad nazerden uzaa! Qizim elsaydi, sene vermasaydim, it ogluyam!" Haci Kerim yalan söylemek ustasidir. Ovladlar hele usag olsa da, onlari seristali tacir kimi öymakden utanmir, usanmir: "O, parçani kendlilere gösterdi; - Mücüza, maldir, baxin, toxunun!

Dünen oglum Firengistandan, gatirib. Hamisini satmisam, galan ele budur. Dünyanın harasina getseniz, bele mal tapmazsiniz, tapsaniz, atama lenat!

Baş tutmayan ziyarət

Masale burasindadir ki, C.Hacibayli mühaciratde da sevimli gahramanini

- Hacı Kerimi unutmamış, həmin hekayələrin bir necəsini fransız dilinə tərcümə etmiş və "Bas tutmayan ziyarət" adlı daha bir irihacmli hekayəni fransız dilində galame almışdır. Hacı Karim burada tamamilə başqa görkəmdə gərsimizə gəlir.

Bundan xeyli əvvəl - hələ yazıçı Vatenda iken gəlmə əldə etdiyi hekayələrdən fərqli olaraq, burada o, əbdül Karimdir, hələ "Hacı" titulu qazanmamışdır və bu adı almaq üçün ilk cəhdini edəcəkdir... Arsin mal taciri 50 yaşa qədər qoymuşdu. Və bu zaman əbdül Karim müsəlmanlığın 5-ci, ən cətin davarlı sətirini - Makke ziyarətini həyata keçirməyi gərəyə alır.

"Müəzzinin lanəti"

"Müəzzinin lanəti" hekayəsində də mövzu dinlə bağlı olsa da, esər həm ideya, həm kompozisiyaya baxımından "Bas tutmayan ziyarət"dən xeyli fərqlənir. İslam dini, onun tarixi, dəyərləri, mərasimləri, sözdə "İslam həmrəyliyi", "İslam fanatizmi", "Quran"ın tərcüməsi, din xadimlərinin təhsili, maddi təminatı, eləcə də sovet din siyasəti, onun mahiyyəti, məqsədi və tənqidi C.Hacıbəyli yaradıcılığının aparıcı mövzularındandır.

Təsədüfi deyil ki, C.Hacıbəylinin ilk gələm sənədlərindən son dövr yaradıcılığınadək, bədii esərlərində və publisistikasında, mühacirət gədə və mühacirət dövrü ərsində din problemi mühüm yer tutur. İslamın böyük təsebbüskeşi kimi matbuətdə bir-birinin ardınca aktual və maraqlı məqalələr dərc edənlər C.Hacıbəyli, eyni zamanda, mövhuməti, nədanlığı, cəhəleti, din pərdəsi altında əvəm və sədələvh insanları kor-korənə, müxtəlif rituellərə, cəduya, zərərli, İslamla heç bir əlaqəsi olmayan "əhkəmlər"ə sürükləyən gərə güvveləri, elm, təhsil, tərəgəi düşmənlərini kəskin tənqid edən yazılar da gələmə alırdı. Nasirin fransız dilində yazdığı "Müəzzinin lanəti" adlı irihacmli hekayəsi Sovet rejiminin din siyasəti və onun kəskin tənqidi baxımından diqqəti cəkir. "Vətənpərvər və səviq" sovet vətəndaşlarının onları "ifsa etməsincian" bərs öunurim Neidənoy kənd məktəbində səgirdlərinə kolxoz həcində inşa yardımını "Yəmshas və dəca" Ubvuckordan bağğa həm təpsinö iorə edir, o isə bu mövzuda Rə yəmənacədinə pətivərə və həyasızcasına bəyan edir, onu tənbeh edən müəllimin vızunə emurməgciən də gəkinmit: "Biz niva kolxozumuzun bütün sirtərini cəsuslara. tərriatpıara, fəsistərə, kapitalistərə, trotskigiiərə, gəlçoməgiərə verməlivik?! Məgər Stalin yöicə dəməvibmi ki, bəlğevik səvğliguni gərüməq lazımdır?!" Bu söziərdən gəzəblənən Neicaner Ublyuckova bir gəcəz vurur. Məsələvə nəzərtci müəllim, daha sonra ilk pətivə ortiatps rəvkəm gənsir, hər kəs Vətənpərvərlik" bərcünü yerinə yətirir, səgird Ublyudovu həqlı çıxarır və o rəpreasiyaya qurbanına çəvrilir.

Şamaxı məhkəməsi

"Samaxi mehkemesi, yaxud "bir xainin agibeti" senedli ogerki SSRI-da cereyan eden telatümlü prosesleri öyrenmek ve deyerlendirmek baximindan da mühüm ehemiyet kesb. edir eser.

Azerbaycan va rus dillerinde Münhende nest. olunan. "Azerbaycan" jurnalinda dare, edilmisdir. Hekayenin ilk hissesinin verildiği 3-cü nömdredeki redaksiya yazist diageti, sakir. Orada deyilir: "C.Hacibaylinin bu vaxinlarda fransızca mühüm bir eseri cixacaadir: "Proces dont on na, pas parle". Azerbaycan türkcesinde eserin adi bele seslenir: "Sessiz-küysüz mahkemeler", Samaxida kegirilen acia mahkemede müttehimler kürsüsünde eylesenlerden biri Hemid Sultanoyun uzun müddet o dövrün iotidarına xidmet etmesine baxmayaraa, ona olan münasibet, verilen isgencaer kommunist reiiminin ic üzünü bir daha üze gixarir. C.Hacibaylinin, tesvirinda Hemid Sultanoy neinki xain ve sataindir, eyni zamanda, gorxag ve böhtançidir. O, mehkemeye bayan edir ki, bali, biz sosialist Vetenimizi satmaa kimi pis vola gedem goymusug. C.Hacibayli bu eseri fransız oxucuları üçün gelesa aldigindan ara-sira hekayeya müdaxile edir ve müeyyen izahlar, serhler de verir. Xatirladir ki, Azerbaycanda - Samaxida aurulan mahkeme ile Gürcüstan, Acaristan, Abxaziya va Türküstandaki menkemeler de eyni ssenari, eyni müddealarla hayata kecirilir.

"Bir il xayallarda... va bütöv bir ömür" memuar

Aser bir istiglal asiginin gündeliyidir, heyat dastanidir. @serin ruhu, xemiri, bele demak mümkünse, "Azerbaycan davasi"ndan yogrulmusdur. Bu, coxsaxeli, coxplanli, ilk baxisda vüzlerle mövzunun parakende toplusu, lakin derinden nüfuz etdikce vahid süjeti, ideya istigameti, merami olan bitkin eserdir. Memuar! oxuduqca, sanki onun geme, qusseye bürünmüş setirleri arxasından istedadli ve müdrük, zengin heyat ve gelem tecrübesine malik, faget dalgin ve kaderli C.Hacibayli boylanir... Memuar fransız dilinda gelesa alinmisdir.

C.Hacibayli memuarla evni vaxtda 8 müxtelif mövzu üzerinde isladivini gösterir ve yazir:

:.memuari gurtara bilmayim ise lap möcüze olardi. Orada atin tami xevli deracada daha üstün idi". Bir sira nezeriyyacilar, memuarlari, gündelikleri hadiseleri degia, dürüst, obyektiv atdirdigina göre onlari badii nümunelerle feralendirir ve ele buna göre de vuxulari, xeyallari, texavyül mahsullarini, bu jan Bir sira nazeriyyacilar. memuarlari, gündelikleri hadiseleri dagia, dürüst, obyektiv catdirdigina göre onlari badii nümunalarle feralendirir ve ela buna göre de vuxulari, xayallari, texayyül mahsullarini bu janrin talablerine uyjun görmürler. Lakin eserin "janr resepti" ile arseve galmadivi de malumdur, hansisa adabi gaydalarla müellifin algolunu baglamag, onu carcivave salib, varadicilia, laboratorivasina müdaxila etmek düzgün deyil ve ager müallif hadisalari tahrif etmadan, saxtalasdirmadan vuxularla, xayallarla öz esarine, bele demak mümkünse, bazak vurur, onu daha

oxunagli, tesirli edirsa, fikrimizca, bu gebahet deyil, janrin teleblerine de kölge salmir. C.Hacibayli badii aserlerinde de tez-tez istifade etdivi özünaxas va dogma vasiteden - vuxulardan memuarında maharetle istifade etmisdir. Bu priyom müallife reallialari, tarixi hadisaları obyektiv tagdim etmave nainki mane olur, eksine, olayların daha koloritli, daha canlı va tesirli catdirilmasına vardim edir. Memuar üslubuna, gurulusuna, göre de xeyli ferglidir. Bu eser, bir-biri, ile gatiyyan alagasi olmayan yüzlerle, parçadan ibaretdir. Bir parçada, neal olunan hadisa bir, andaca, xayal, yuxu, surati ila digeri ile deyisir, o da az sonra bir, göz, gurgimında, basgasi, ile evezlenir. Üslub ise. C.Hacibayli yaradiciligina belad olanlar, üçün dogma ve tanisdir. O, hele ilk gelem tacrübelerinde - kicik hacmli felyeton ve hekayelerinde yuxudan, badii, priyom kimi istifade edir, bu vasite ile maragli eserlar, vazirdi. Adından da göründüyü kimi, bu memuar, xeyalların, yuxuların, mehsuludur. Ceyhun bay. "xeyallara sitayisini" onların nesillerinde gadim zamanlardan galma adatle izah ederek, yazir ki, ailmizde vuxuların. oynadiji rol çox önemli idi. Hetta bele de demek olar ki, hayatimizin özü vuxulardan köcürülmüdü. Memuar boyu onlarca yuxunu oxuculara nagl edir, bazilerini vozur, bazileri barede susur, serh etmir, natica cixarmagi oxucunun ixtiyarına buraxir. Müellif memuarda tez-tez Bakini ve Susani "dogma seherim" - deye, mahabbatle vesf edir. Susanın insanlarından, füsunkar tebiatından, tarixinden, burada dini marasimlerin, xüsusen Asuranın, nece, kecirildiyinden, söz açir. Bakıda makteb, maarif, madanivyet, xeyriyye sahesindeki irelileyisden vazir, seherin özel heyatini, onun özünamaxsus manzeresini tesvir edir.